

S P R I E D U M S
L A T V I J A S R E P U B L I K A S V Ā R D Ā
2007. gada 22. maijā

Kuldīgas rajona tiesa
tiesnese D.Alksne
ar sekretāri L.Ļeonovu
piedaloties prokuroram M.Lejam, M.Adleram
advokātiem A.Šūmanim, A.Leimanim, S.Slejai

izskatīja atklātā tiesas sēdē Kuldīgā, Kalna ielā 25 krimināllietu **Aivara Lemberga**, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 318.panta otrās daļas, 298.panta otrās daļas.
Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a:

apsūdzētajam A.Lembergam ir inkriminēts, ka viņš, būdams valsts amatpersona, ļaunprātīgi izmantojot dienesta stāvokli, izdarījis tīšas darbības, kas radījušas smagas sekas valsts varai un pārvaldības kārtībai, kā arī ar likumu aizsargātām personas tiesībām un interesēm, un proti,

[1] Latvijas Republikas Ministru kabinets, pamatojoties uz Likuma par ostām 8.panta trešo daļu, 2005.gada 23.februārī pieņēma:

- rīkojumu Nr. 121 „Par R.P. atbrīvošanu no Ventspils ostas valdes locekļa amata” (turpmāk – rīkojums Nr. 121);

- rīkojumu Nr.122 „Par O.G. iecelšanu Ventspils ostas valdes locekļa amatā” (turpmāk – rīkojums Nr. 122);

- rīkojumu Nr. 123 „Grozījums Ministru kabineta 2003.gada 24.decembra rīkojumā Nr. 808 (turpmāk – rīkojums Nr. 808) „Par valsts pārstāvju iecelšanu Ventspils ostas valdes locekļu amatos”” (turpmāk – rīkojums Nr. 123), ar kuru atbilstoši rīkojumiem Nr.121 un Nr.122 tika izdarīti grozījumi valsts pārstāvju personālījās Ventspils ostas (brīvostas) valdē, un proti, rīkojuma Nr. 808 1.punkts izteikts sekojošā redakcijā „Saskaņā ar Likuma par ostām 8.panta trešo daļu iecelt Ventspils ostas valdes locekļu amatos šādus valsts pārstāvjus: O.G. – Ekonomikas ministrijas izvirzīto pārstāvi”, un kuri 2005.gada 25.februārī saskaņā ar likuma „Par likumu un citu Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību” 2.panta pirmo daļu tika izsludināti, tos publicējot valsts valodā oficiālajā preses izdevumā „Latvijas Vēstnesis” 33. numurā.

[2] A.Lembergs, būdams valsts amatpersona – Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs, zinot, ka:

- saskaņā ar Likuma par ostām 8.panta trešo daļu Ventspils ostas (brīvostas) valdē ekonomikas ministra izvirzīto pārstāvi amatā ieceļ un no amata atbrīvo Ministru kabinets (likuma redakcijā uz 2003.gada 01.decembri);

- saskaņā ar likuma „Par likumu un citu Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību” 6.panta ceturto daļu Ministru kabineta rīkojumi stājas spēkā ar to parakstīšanas brīdi;
- saskaņā ar likuma „Par likumu un citu Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību” 2.panta trešo daļu Ministru kabineta rīkojuma publikācija laikrakstā „Latvijas Vēstnesis” ir oficiāla;
- saskaņā ar Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.1.punktu valsts izvirzītos pārstāvjus brīvostas valdē pieņem ar Ventspils pilsētas domes lēmumu;
- normatīvie akti jautājuma izlemšanā par valsts izvirzīto pārstāvju pieņemšanu nepiešķir rīcības brīvību nedz Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājam, nedz Ventspils pilsētas domei kā koleģiālai lēmējinstīcijai, t.i., attiecīgā Ministru kabineta rīkojuma pieņemšana ir pamats, lai pašvaldība pieņemtu Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.1.punktā paredzēto lēmumu,

pēc tam, kad 2005.gada 25.februārī, pildot savus amata pienākumus, Ventspils pilsētas domes telpās, Ventspilī, Jūras ielā 36, viņam kļuvis zināms par rīkojumu Nr. 121, Nr. 122, Nr. 123 spēkā stāšanos, sākot ar 2005.gada 25.februāri, personisku motīvu vadīts, nolūkā nepieļaut viņam nevēlamas personas – O.G., pieņemšanu Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā, izmantojot viņam kā domes priekšsēdētājam piešķirtās pilnvaras, un proti:

- vadīt domes darbu, koordinēt jautājumu izskatīšanu komitejās (likuma „Par pašvaldībām” 62.panta 1.punkts) un komisijās (Ventspils pilsētas domes nolikuma 13.1.punkts);
- pārstāvēt pašvaldību attiecībās ar valsti un citām pašvaldībām (Likuma „Par pašvaldībām” 62.panta 2.punkts; Ventspils pilsētas domes nolikuma 13.2.punkts);
- domes vārdā izdot pilnvaras, parakstīt līgumus un citus juridiskos dokumentus (likuma „Par pašvaldībām” 62.panta 4.punkts; Ventspils pilsētas domes nolikuma 13.4.punkts);
- ierosināt jautājumu izskatīšanu domē un komitejās (likuma „Par pašvaldībām” 62.panta 7.punkts), kā arī komisijās (Ventspils pilsētas domes nolikuma 13.8.punkts);
- sagatavot izskatīšanai domes sēdēs valsts iestāžu amatpersonu iesniegumus (likuma „Par pašvaldībām” 62.panta 8.punkts);
- veikt citus pienākumus, kas paredzēti likumos, Ministru kabineta lēmumos, attiecīgās pašvaldības nolikumā un domes lēmumos (likuma „Par pašvaldībām” 62.panta 11.punkts);
- dot saistošus rīkojumus domes pārvaldes darbiniekiem (Ventspils pilsētas domes nolikuma 13.7.punkts),

nolēmis izdarīt visu no viņa gribas atkarīgo, lai rīkojumi Nr. 122 un Nr.123, kā arī rīkojums Nr. 808 2005.gada 23.februāra rīkojuma Nr.123 redakcijā, nepastāvēt likumīgam pamatam, netiktu izpildīti.

[3] 2005.gada 25.februārī, pēc tam, kad no Ventspils pilsētas domes sekretariāta A.Lembergs saņēmis informāciju par rīkojumu Nr. 121, Nr. 122 un Nr. 123 parakstīšanu, viņš apzināti nav veicis pasākumus, lai izpildītu rīkojumus Nr. 122 un Nr.123 un nodotu

jautājumu par O.G. pieņemšanu Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā izlemšanai Ventspils pilsētas domes sēdē, atstājot šo informāciju bez ievēribas.

[4] Arī pēc tam, kad 2005.gada marta sākumā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, A.Lembergam kļuvis zināms, ka Ekonomikas ministrijas pārstāvis O.G. ir griezies Ventspils brīvostas pārvaldē ar lūgumu pieņemt viņu Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā, A.Lembergs apzināti nav veicis pasākumus, lai izpildītu minētos rīkojumus.

[5] 2005.gada 18.martā Ventspils pilsētas domē tikusi saņemta vēstule no Ventspils brīvostas pārvaldnieka I.S., ar kuru nosūtīti rīkojumi Nr. 121, Nr. 122, Nr. 123., uz kuras A.Lembergs uzrakstījis rezolūciju „Kopijas nav oficiāli dokumenti”, atstājot šo informāciju bez ievēribas.

[6] 2005.gada 21.martā Ventspils pilsētas domē saņemta 2005.gada 18.marta Valsts kancelejas vēstule, kuru parakstījusi Valsts kancelejas direktora vietniece tiesību aktu lietās E.E., kurā paziņots par Ministru kabineta rīkojumu Nr. 121, Nr.122, Nr.123 pieņemšanu, vēstules pielikumā pievienojot minēto rīkojumu apliecinātas kopijas. A.Lembergs, kā iegānstu jautājuma tālākai nevirzīšanai par O.G. pieņemšanu brīvostas valdes locekļa amatā izvirzījis šaubas par E.E. tiesībām parakstīt dokumentus Valsts kancelejas vārdā, uz pavadvēstules uzrakstot rezolūciju „Pārbaudīt, vai E. var parakstīt bez pilnvaras”, neskatoties uz to, ka minētais apstāklis neietekmē rīkojumu Nr. 122 un Nr. 123 spēkā stāšanos. Rezolūcijā minēto uzdevumu A.Lembergs uzdevis izpildīt Ventspils brīvostas pārvaldniekam I.S.

[7] 2005.gada 1.aprīlī Ventspils pilsētas domē no Ventspils brīvostas pārvaldes saņemta vēstule, kurā Ventspils brīvostas pārvaldnieks I.S. atkārtoti informējis A.Lembergu par O.G. iecelšanu Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā, tostarp, izpildot A.Lemberga 2005.gada 21.martā uzdoto uzdevumu, norādījis „Minēto rīkojumu kopijas ar pavadvēstuli nosūtījusi Valsts kancelejas direktora vietniece tiesību aktu lietās E.E., kuras tiešajā pakļautībā, saskaņā ar valsts kancelejas reglamentu, atrodas Dokumentu aprītes nodaļā”. Uz minētās vēstules A.Lembergs uzrakstījis rezolūciju „Muļķības”, atstājot šo informāciju bez ievēribas. 2005.gada 5.aprīlī Ventspils brīvostas pārvaldnieks I.S. A.Lemberga uzdevumā jautājumu par E.E. paraksta tiesībām nodevis izvērtēšanai zvērinātu advokātu birojam „Ludiņš&Krastiņš”.

[8] 2005.gada 11.aprīlī A.Lembergs pēc tam, kad bija iepazinies ar zvērinātu advokātu biroja „Ludiņš&Krastiņš” atzinumu par Valsts kancelejas direktores vietnieces E.E. 2005.gada 18.martā parakstīto vēstuli, kuras secinājumos norādīts, ka „iepažīstoties ar publiski pieejamiem normatīvajiem aktiem, nevar secināt, vai E.E. ir tiesības parakstīt dokumentus Valsts kancelejas vārdā”, nosūtījis vēstuli Valsts kancelejas direktorei G.V., kurā lūdzis iepazīstināt ar dokumentu, kas nosaka E.E. pilnvarojumu parakstīt vēstules Valsts kancelejas vārdā.

[9] 2005.gada 18.aprīļa domes sēdē Ventspils pilsētas domes deputāts A.L. mutiski uzdevis jautājumu A.Lembergam, kāpēc O.G. netiek pieņemts Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā. Uz šo mutisko jautājumu A.Lembergs sniedzis atbildi, ka nav dokumentu, kas apliecinātu, ka Ventspils domes deputāts O.G. ir iecelts par Ventspils brīvostas valdes locekli.

[10] 2005.gada 18.aprīlī A.Lembergs nosūtījis vēstuli Ekonomikas ministram Kr.K. un Ministru prezidentam A.K., kurā norādījis sekojošo „Ventspils pilsētas domē, pēc neoficiālas informācijas, vai citiem vārdiem sakot, baumām, nonākusi informācija, ka

Ekonomikas ministrija ir mainījusi savu pārstāvi Ventspils brīvostas valdē.[..] Domei nav pieņemama Ekonomikas ministrijas rīcība neinformēt un noklusēt pašvaldībai jautājumu, kas tieši skar Ventspils pilsētas domes izveidotu pašvaldības iestādi – Ventspils brīvostas pārvaldi”.

[11] 2005.gada 17.maijā, pēc tam, kad 2005.gada 29.aprīlī Ventspils pilsētas domē tika saņemta Valsts kancelejas direktores G.V. atbilde uz A.Lemberga 2005.gada 11.aprīļa iesniegumu, kurā apstiprināts E.E. pilnvarojums parakstīt dokumentus Valsts kancelejas vārdā, A.Lembergs, pēc iepazīšanās ar to, nosūtījis vēstuli Valsts kancelejas direktorei G.V.i, kurā norādījis sekojošo – „Tā kā Ventspils pilsētas domes rīcībā nav tiesiski pamatota dokumenta, kas apliecinātu, ka E.E. ir tiesības bez pilnvaras pārstāvēt Valsts kanceleju un parakstīt vēstules Valsts kancelejas vārdā, tādēļ secinām, ka 2005.gada 18.marta vēstule Nr.90/TA-333 nav atzīstama par Valsts kancelejas dokumentu”. Turklāt A.Lembergs vēstulē norādījis, ka „Ventspils pilsētas domes rīcībā nav dokuments, kurā noteiktas Dokumentu nodrošinājuma departamenta vadītāja vietnieces E.I. tiesības apliecināt dokumentu pareizību.”

[12] Neskatoties uz to, ka:

- 2005.gada maijā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā Ventspils pilsētas domē saņemta atbilde uz 2005.gada 18.aprīļa A.Lemberga vēstuli, kas bija adresēta Ekonomikas ministrijai, kurā A.Lembergam izskaidrota Ekonomikas ministrijas pārstāvja iecelšanas kārtība Ventspils brīvostas valdē, kā arī rīkojuma Nr. 122 spēkā stāšanās kārtība;

- 2005.gada 24.maijā Ventspils pilsētas domē saņemta Valsts kancelejas direktores E.E. atbilde uz A.Lemberga 2005.gada 17.maija vēstuli, kurā izskaidrots viņas pilnvaru apjoms un nosūtīti A.Lemberga pieprasītie Valsts kancelejas iekšējie normatīvie akti, A.Lembergs, iepazīties ar šīm atbildēm, atstājis minētajās vēstulēs sniegto informāciju bez ievērtības, apzināti nevirzot jautājumu par O.G. pieņemšanu Ventspils brīvostas valdē izlemšanai uz domes sēdi. Tādējādi ar darbībām, kas atspoguļotas apsūdzībā no 3. līdz 12.rinkopai, A.Lembergs, kā Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs, ļaunprātīgi izmantojis likuma „Par pašvaldībām” 62.panta 1., 2., 4., 7., 8. un 11.punktos, Ventspils pilsētas domes nolikuma 13.1., 13.2., 13.4., 13.7., 13.8. punktos domes priekšsēdētājam piešķirtās pilnvaras, un apzināti pārkāpis Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.1.punktu, kā arī likuma „Par likumu un citu Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību” 6.panta ceturto daļu. Neierosinot administratīvo lietu jautājumā par O.G. pieņemšanu Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā uz iestādes iniciatīvas pamata, pārkāpts Administratīvā procesa likuma 55.panta 2.punkts.

[13] Pēc tam, kad 2005.gada 16.augustā O.G. iesniedzis iesniegumu Ventspils pilsētas domē ar lūgumu pieņemt viņu Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā, A.Lembergs atgriezis O.G. viņa iesniegumu ar pašrocīgi uzrakstītu rezolūciju „Lūdzu piestādīt dokumentus, kas apliecinātu, ka šāds lēmums pieņemts!”

[14] Pēc tam, kad 2005.gada 23.augustā O.G. atkārtoti iesniedzis iesniegumu Ventspils pilsētas domē ar lūgumu pieņemt viņu Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā, A.Lembergs atgriezis O.G. iesniegumu ar pašrocīgi uzrakstītu rezolūciju „Kur ir tāds rīkojums?”

[15] 2005.gada 21.septembrī O.G. trešo reizi iesniedzis iesniegumu Ventspils pilsētas domē, ar lūgumu pieņemt Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā, kuram

pievienots attiecīgs domes lēmuma projekts un rīkojumu Nr. 121, Nr. 122 un Nr.123 apliecinātas kopijas. 2005.gada 23.septembrī A.Lembergs uzdevis šī iesnieguma izskatīšanu domes likumības komisijai, kura 2005.gada 26.septembrī savas kompetences ietvaros konstatēja sekojošo „ja O.G. iesniegumam pievienotais lēmuma projekts tiktu virzīts izskatīšanai Ventspils pilsētas domes sēdē, tad tajā būtu nepieciešams veikt tālāk minētos labojumus” - lēmuma projektā vārds „iecelt” ir aizstājams ar vārdu „pieņemt”, kā arī nepieciešama atsauce uz Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.1.punktu un rīkojumu Nr. 122. Pēc likumības komisijas atzinuma saņemšanas, A.Lembergs vienpersoniski, ignorējot likumības komisijas sniegto atzinumu, kā arī apzināti neuzdodot likumības komisijai izmantot Ventspils pilsētas domes nolikuma 38.3.punktā paredzētās tiesības sagatavot lēmuma projekta otro variantu, nedz arī, ievērojot iepriekš pieņemto praksi – uzdot lēmuma projekta sagatavošanu Ventspils brīvostas pārvaldei, uz O.G. 2005.gada 21.septembrī iesniegtā iesnieguma uzrakstījis rezolūciju „Lūdzu apliecināt, ka tas ir deputāta O.G. paraksts”, atgriežot iesniegumu O.G.

[16] Tādējādi A.Lembergs, saņemot O.G. iesniegumus, kas minēti apsūdzībā no 13. līdz 15. rindkopai, zinot par spēkā esošiem rīkojumiem Nr. 122, Nr. 123, Nr. 808, apzināti neveicis pasākumus, lai administratīvā procesa kārtībā pieprasītu ziņas no Ministru kabineta, Valsts kancelejas vai Ekonomikas ministrijas, ja uzskatīja tādas par nepieciešamām O.G. iesniegumu izskatīšanai, nedz arī virzījis jautājumu par O.G. pieņemšanu Ventspils brīvostas valdē izlemšanai uz domes sēdi, nesniedzis atbildes pēc būtības uz O.G. iesniegumiem, pārkāpjot:

- Latvijas Republikas Satversmes 104.pantu, kas nosaka, ka ikvienam ir tiesības likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības;
- Latvijas Republikas Satversmes 91.pantu, kas aizliedz personas diskrimināciju;
- Administratīvā procesa likuma 55.panta 1.punktu, kas nosaka, ka administratīvo lietu iestādē ierosina uz iesnieguma pamata;
- Administratīvā procesa likuma 6.pantu, kas nosaka, ka, pastāvot vienādiem faktiskajiem un tiesiskajiem lietas apstākļiem, iestāde un tiesa pieņem vienādus lēmumus, neatkarīgi no administratīvā procesa dalībnieku dzimuma, vecuma, rases, ādas krāsas, valodas, reliģiskās pārliecības, politiskajiem vai citiem uzskatiem, sociālās izcelšanās, tautības, izglītības, sociālā un mantiskā stāvokļa, nodarbošanās veida un citiem apstākļiem;
- Administratīvā procesa likuma 56.panta ceturto daļu, kas nosaka, ka iestāde, kurai lieta ir piekritīga, pieņem personas iesniegumu arī tad, ja tā uzskata, ka iesniegums nav pareizi noformēts vai nav pamatots;
- Administratīvā procesa likuma 59.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu;
- Administratīvā procesa likuma 59.panta otro daļu, kas nosaka sekojošo - ja iestādei nepieciešamā informācija ir nevis administratīvā procesa dalībnieku, bet gan citas institūcijas rīcībā, iestāde to iegūst pati, nevis pieprasa no administratīvā procesa dalībniekiem.

- Valsts pārvaldes iekārtas likuma 55.panta otro daļu, kas nosaka, ka iestāde, ievērojot normatīvajos aktos noteiktos ierobežojumus, var ierosināt citai iestādei sniegt tās rīcībā esošo informāciju.

[17] 2005.gada 15.novembrī, atbildot uz Ģenerālprokuratūras Personu un valsts tiesību aizsardzības departamenta prokurora J.I. pieprasījumu, bet 2005.gada 21.novembrī, atbildot uz Reģionālās attīstības un pašvaldības lietu ministra M.K. pieprasījumu par rīkojumu nepildīšanas iemesliem, A.Lembergs, kā ieganstu rīkojumu nepildīšanai norādījis to, ka domes rīcībā nav dokumentu, ka tieši Ventspils pilsētas domes deputāts O.G. ir iecelts Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā. Minēto vēstulu sagatavošanu parakstīšanai savā vārdā A.Lembergs uzdevis domes darbiniecei I.V. Tādējādi A.Lembergs apzināti turpinājis neveikt pasākumus, lai administratīvā procesa kārtībā pieprasītu ziņas par rīkojumos norādītās personas identitāti, ja šādu ziņu iegūšanu uzskatījis par nepieciešamu, un proti, nav griezies nedz Ministru kabinetā, nedz Ekonomikas ministrijā ar attiecīgu pieprasījumu, apzināti neinformējot par it kā pastāvošajiem šķēršļiem rīkojumu izpildē rīkojuma izdevēju, t.i., rīkojies pretēji Administratīvā procesa likuma 55.panta 1. un 2.punktam un 59.panta pirmajai un otrajai daļai.

[18] Pēc tam, kad A.Lembergs, kā Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs, bija saņēmis un iepazīnis ar:

- 2005.gada 15.decembra LR Ģenerālprokuratūras Personu un valsts tiesību aizsardzības departamenta prokurora J.I., pamatojoties uz Prokuratūras likuma 17.panta otro daļu, 20.pantu, sastādīto prokurora iesniegumu, kurā A.Lembergam kā Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājam tika uzdots izpildīt rīkojumu Nr. 122, un turklāt sniegta papildus informācija par rīkojumā Nr. 122 norādītā O.G. identificējošiem datiem (personas kods), kas domē saņemts 2005.gada 16.decembrī;
- 2005.gada 16.decembra Ekonomikas ministrijas vēstuli, ar kuru nosūtīta O.G. dzīves apraksta (*Curriculum vitae*) kopija, kāda tā iesniegta Ministru kabinetā ar attiecīgā rīkojuma projektu, kas domē saņemta 2005.gada 19.decembrī;
- 2005.gada 21.decembra O.G. ceturto iesniegumu, kas adresēts Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājam A.Lembergam, ar lūgumu informēt, kad notiks kārtējā Ventspils brīvostas valdes sēde, kā arī izsniegt kārtējā Ventspils brīvostas valdes sēdē izskatāmo jautājumu materiālus,

viņš izvirzījis jaunu ieganstu rīkojuma nepildīšanai, proti, nepieciešamību, lai O.G. personas dati būtu minēti Ministru kabineta izdotajā rīkojumā, 2005.gada 27.decembrī nosūtot vēstuli Ministru prezidentam, kurā lūdzis izsūtīt prokurora iesniegumā norādīto Ministru kabineta rīkojumu ar O.G. personas kodu.

[19] Nesagaidot atbildi uz 2005.gada 27.decembra vēstuli, kas tika adresēta Ministru prezidentam, A.Lembergs, izmantojot savas kā Ventspils pilsētas domes priekšsēdētāja pilnvaras, ar 2005.gada 30.decembra rīkojumu Nr. 3702 uzdevis domes administrācijas darbiniekiem izveidot konkursa komisiju ar mērķi veikt pretendentu atlasi valsts izvirzītā pārstāvja pamatotai pieņemšanai Ventspils brīvostas valdē. Konkursa „Pretendentu atlase valsts izvirzītā pārstāvja pamatotai pieņemšanai Ventspils brīvostas valdē” procedūru, kas norisinājās laika posmā līdz 2006.gada 6.martam, A.Lembergs uzsācis un vadījis ar mērķi:

- turpināt realizēt savu nodomu bez likumīga pamata nepildīt rīkojumus Nr. 122 un Nr. 123, kā arī rīkojumu Nr. 808 2005.gada 23.februāra rīkojuma Nr.123 redakcijā;
- paust klaji ignorējošu attieksmi pret Ministru kabineta izdotajiem rīkojumiem Nr. 122 un Nr. 123 un radīt lielu sabiedrisko rezonansi šim procesam, tādējādi graujot Ministru kabineta, Ekonomikas ministrijas prestižu;
- paust acīmredzami diskriminējošu attieksmi pret O.G.

Minētā konkursa procedūra tikusi plaši atspoguļota masu mēdijos – televīzijā, radio, internetā.

[20] 2006.gada 3.janvārī A.Lembergs, apzināti maldinot O.G., par viņa 2005.gada 21.decembra iesnieguma izskatīšanas gaitu, nosūtījis O.G. starpatbildi, kurā norādījis, ka šā iesnieguma izskatīšanai ir jāpieprasa papildus ziņas no valsts pārvaldes iestādēm, lai gan patiesībā ar 2005.gada 30.decembra Ventspils pilsētas domes priekšsēdētāja A.Lemberga rīkojumiem Nr. 3702 un Nr. 3703 tikusi uzsākta konkursa procedūras „Pretendentu atlase Valsts izvirzītā pārstāvja pamatotai pieņemšanai Ventspils brīvostas valdē” organizēšana, tostarp 2006.gada 3.janvārī A.Lemberga uzdevumā domes priekšsēdētāja vietnieks G.B. parakstījis iesniegumus laikrakstiem „Dienas Bizness”, „Latvijas Avīze”, „Ventas Balss”, „Diena”, „Neatkarīgā Rīta Avīze”, „Телеграф”, „Час” ar lūgumu ievietot sludinājumu par konkursa izsludināšanu. Vēlāk, tajā pašā dienā, kā arī 2006.gada 4.janvārī domes priekšsēdētāja vietnieks G.B. A.Lemberga uzdevumā sastādījis analogus iesniegumus iepriekš minētajiem laikrakstiem, lūdzot precizēt sludinājuma tekstu, kur vārds O.G. izsakāms akuzatīva formā. Abi minētie sludinājumi tikuši publicēti apsūdzībā iepriekš norādītajos laikrakstos laika posmā no 2006.gada 3.janvāra līdz 6.janvārim. Iepriekš minētās 2006.gada 3.janvāra starpatbildes sagatavošanu O.G. parakstīšanai savā vārdā A.Lembergs uzdevis domes darbiniecei R.L. Pēc 2006.gada 3.janvāra starpatbildes nosūtīšanas O.G. A.Lembergs apzināti atbildi pēc būtības uz 2005.gada 21.decembra O.G. iesniegumu likumā noteiktā kārtībā nav sniedzis.

[21] 2006.gada 3.janvārī A.Lembergs nosūtījis vēstuli Valsts kancelejai, kurā izvirzījis jaunu ieganstu rīkojumu Nr. 122, Nr. 123 un Nr. 808 nepildīšanai, un proti, „Lūdzam sniegt informāciju par minēto rīkojumu (Nr. 122 un Nr. 123) spēkā esamību. Vai abi rīkojumi ir spēkā? Vai MK 23.februārī pieņemtais rīkojums Nr. 122 (kā hronoloģiski vecākais, vadoties no minēto rīkojumu numerācijas) ir atcelts, vai tas uzskatāms par spēkā neesošu ar MK 2005.gada 23.februāra rīkojuma Nr. 123 pieņemšanas brīdi?”, t.i., izvirzīja šaubas par to, vai ar rīkojuma Nr. 123 pieņemšanu, nav atcelts rīkojums Nr. 122. Minētās vēstules sagatavošanu parakstīšanai savā vārdā A.Lembergs uzdevis domes darbiniecei R.L.

[22] Laikā pēc 2006.gada 4.janvāra, t.i., pēc tam, kad A.Lembergs, kā Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs, bija saņēmis un iepazīnis ar:

- 2006.gada 4.janvāra Latvijas Republikas Ģenerālprokurora J.M. atbildi, ar kuru 2005.gada 15.decembra prokurora iesniegums atzīts par likumīgu;
- Ministru prezidenta atbildi uz A.Lemberga 2005.gada 27.decembra vēstuli, kas domē tika saņemta 2006.gada 5.janvārī, kurā norādīts, ka „No Jūsu vēstulei pievienotā prokurora iesnieguma ir redzams, ka Ģenerālprokuratūras Personu un valsts tiesību aizsardzības departamenta prokurors ir skaidri identificējis rīkojumu, ar kuru O.G. tika iecelts amatā, un tas ir tas pats Ministru kabineta rīkojums Nr. 122, kurš, kā var noprast no prokurora

iesniegumā norādītā, ir Jūsu rīcībā, jo jau vairākkārt ir ticis iesniegts Ventspils domes atbildīgajās institūcijās”. Vēstules turpinājumā izskaidrota kārtība, kādā iegūstama informācija par Ministru kabineta rīkojumā minētās personas identificējošiem datiem „...Ja Jums kādu apstākļu noskaidrošanai vai uzdevuma izpildei ir nepieciešama papildu informācija, kas satur citus personu identificējošos datus, tad Jums jāvēršas ar atbilstošu iesniegumu tajā institūcijā, kura var sniegt jautājuma noskaidrošanai nepieciešamo informāciju”;

- 2006.gada 9.janvāra Ventspils pilsētas domes deputāta A.L. iesniegumu, kas adresēta A.Lembergam, kā Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājam, kurā lūgts pieņemt par Ventspils brīvostas valdes locekli O.G., pielikumā pievienojot O.G. dzīves aprakstu (*Curriculum vitae*),

un A.Lembergs bija iepazinies ar šo dokumentu saturu līdz 2006.gada 9.janvāra domes sēdei, A.Lembergs, kura rīcībā bija gan Ekonomikas ministrijas nosūtītais O.G. dzīves apraksts, gan prokurora iesniegumā norādītais O.G. personas kods, un prokurora sniegtās informācijas pareizību apstiprināja arī Ministru prezidents, turpinājis ignorēt gan spēkā esošos rīkojumus Nr. 122, Nr. 123 un Nr. 808, gan arī prokurora iesniegumu.

[23] A.Lembergs 2006.gada 9.janvāra Ventspils pilsētas domes sēdē, apzināti ignorējot no valsts institūciju amatpersonām saņemto informāciju, Ventspils pilsētas domes deputātiem sniedzis fragmentāru informāciju par 2005.gadā notikušo saraksti ar valsts iestādēm, tostarp:

- apzināti maldināja par to, ka 2005.gadā valsts pārvaldes iestādēm vairākkārt it kā tika lūdzis sniegt rīkojumos Nr. 122 un Nr. 123 minētā O.G. identificējošus datus, bet attiecīga informācija netika saņemta;
- apzināti noklusēja, ka no Ekonomikas ministrijas tika saņemts O.G. dzīves apraksts (*Curriculum vitae*), kā arī no Ministru kabineta papildus informācija par rīkojumā Nr. 122 norādītā O.G. identificējošiem datiem,

kā rezultātā Ventspils pilsētas domes deputāti nav varējuši iegūt objektīvu informāciju, kas bija nepieciešama domes lēmuma projekta par „Par Ventspils brīvostas valdi” izvērtēšanai. A.Lemberga rīcības rezultātā 2006.gada 9.janvārī Ventspils pilsētas dome nolēmusi „atbalstīt konkursa „Pretendentu atlase Valsts izvirzītā pārstāvja pamatotai pieņemšanai Ventspils brīvostas valdē” organizēšanu”. Balsošanā piedalījies arī A.Lembergs, kurš nobalsojis par šī lēmuma pieņemšanu.

[24] Pēc tam, kad A.Lembergs, kā Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs, bija saņēmis un iepazinies ar:

- 2006.gada 12.janvārī Ventspils pilsētas domē saņemto Valsts kancelejas atbildi uz A.Lemberga 2006.gada 3.janvāra vēstuli, kurā atkārtoti izskaidrots, ka abi rīkojumi Nr. 122 un Nr. 123 ir spēkā un nav uzskatāmi par savstarpēji izslēdzošiem;
- 2006.gada 23.janvārī Ventspils pilsētas domē saņemto Ekonomikas ministrijas atkārtoti nosūtīto O.G. dzīves aprakstu (*Curriculum Vitae*),

A.Lembergs, apzināti ignorējis tajos sniegto informāciju, nosūtījis vēstules sekojošu institūciju amatpersonām:

- 2006.gada 23.janvārī vēstuli Ģenerālprokuroram, kurā informēja, ka „rīkojumos minētā persona nav pietiekami identificējama, netiek minētas iecerāmās personas identifikācijas pazīmes (personas kods, deklarētā

- 2006.gada 26.janvārī vēstuli Ministru prezidentam A.Kalvītim, kurā lūdza „atkārtoti rast iespēju nodot Ventspils pilsētas domes rīcībā Prokurora iesniegumā norādītā rīkojuma Nr. 122 apliecinātu kopiju, kurā, saskaņā ar Prokurora iesniegumu, norādīts O.G. personas kods”, kuras sagatavošanu parakstīšanai savā vārdā uzdeva domes darbiniecei I.V.
- 2006.gada 3.februārī vēstuli Valsts kancelejai, kurā norādīja, ka „Valsts kancelejas skaidrojumu, kas ietverts 2006.gada 10.janvāra vēstulē Nr. 18/v-15-jur vērtējam kā nepietiekamu un iekšējas pretrunas saturošu[...] No publiski pieejamas informācijas [...] redzams, ka Latvijas Republikas Ministru kabineta sēdes 2005.gada 23.februārī nav notikušas. Lūdzam izskaidrot, kāds juridisks spēks ir rīkojumiem Nr. 122 un Nr. 123, ja šāda 23.02.2005. Ministru kabineta sēde nav reģistrēta un tās 23.02.2005. pieņemtie lēmumi nav tikuši publicēti laikrakstā „Latvijas Vēstnesis””. Turklāt A.Lembegrs vēstulē izvirzīja šādus iebildumus:
  - apšaubā vai Ministru kabinets, pieņemot rīkojumus Nr. 122 un Nr. 123, ir ievērojis Likuma par ostām 8.panta trešo daļu;
  - uzskata, ka normatīvie akti nepieļauj Ministru kabinetam izdot rīkojumus;
  - rīkojuma adresāts, pretēji normatīvo aktu prasībām ir norādīts nevis nominatīvā, bet gan akuzatīvā, turklāt tas nav identificējams.
  - Papildus lūgts izskaidrot, „kādi normatīvie akti uzliek par pienākumu attiecībā uz vienu un to pašu regulējuma priekšmetu pieņemt analogiskus Ministru kabineta rīkojumus” (domāti rīkojumi Nr. 122 un Nr. 123). Vēstulē A.Lembergs puda viedokli, ka izveidojusies situācija, kurā „rīkojums Nr. 122 nav piemērojams”. Minētās vēstules sagatavošanu parakstīšanai savā vārdā A.Lembergs uzdeva domes darbiniecei I.V.

[25] 2006.gada 7.februārī Ventspils pilsētas domē tika saņemta Ģenerālprokuratūras Personu un valsts tiesību aizsardzības departamenta prokurora J.I. atbilde uz A.Lemberga 2006.gada 23.janvāra vēstuli, kas tika adresēta Ģenerālprokuroram, kurā atkārtoti izskaidrota Ministru kabineta rīkojumu pieņemšanas kārtība, kā arī tas, ka, iesniedzot izskatīšanai Ministru kabineta rīkojuma projektu par amatpersonas iecelšanu amatā, tam pievieno attiecīgās personas dzīves aprakstu (*Curriculum Vitae*). Izskaidrots, ka informāciju par jebkuru amatpersonu, kuru ieceļ Ministru kabinets ar rīkojumu, iestāde var iegūt, pamatojoties uz Administratīvā procesa likumu. Arī iepazīstoties ar minētās atbildes saturu, A.Lembergs apzināti ignorējis tajā sniegto informāciju.

[26] Ar šādām darbībām, kas norādītas apsūdzībā no 3 līdz 25.rindkopai, līdzās iepriekš norādītajiem normatīvo aktu pārkāpumiem apsūdzības rindkopās Nr. 12 un Nr. 16, A.Lembergs esot apzināti ignorējis Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.pantā noteiktos valsts pārvaldes iestādes darbības principus, un proti, 10.panta ceturtajā daļā noteikto, ka valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu, šā likuma 10.panta piektajā daļā noteikto, ka valsts pārvalde savā darbībā ievēro labas pārvaldības principu, kas ietver atklātību pret privātpersonu un sabiedrību, taisnīgu procedūru īstenošanu saprātīgā laikā un citus

noteikumus, kuru mērķis ir panākt, lai valsts pārvalde ievērotu privātpersonas tiesības un tiesiskās intereses.

[27] A.Lembergs, lai nodrošinātu:

- neracionālu saraksti ar apsūdzībā minētajām valsts pārvaldes iestādēm un amatpersonām;
- 2005.gada 30.decembra parakstīto rīkojumu Nr. 3702 un Nr. 3703 izpildi, kuru mērķis bija izveidot konkursa komisiju „Pretendentu atlasei Valsts izvirzītā pārstāvja pamatotai pieņemšanai Ventspils brīvostas valdē”, kā arī nodrošināt konkursa procedūras organizēšanu;

iesaistījis virkni pašvaldības un Ventspils brīvostas pārvaldes darbinieku (I.V., I.S., A.J.-F., R.L., A.Ā. u.c.), kā arī Ventspils pilsētas domes deputātus, kuri viņa uzdevumā gatavojuši iepriekš apsūdzībā minētos A.Lemberga parakstītos dokumentus, pildījuši rīkojumos Nr.3702 un Nr. 3703 dotos uzdevumus, nodrošinot konkursa komisijas darbību, kā arī 2006.gada 9.janvāra un 6.marta domes sēdēs skatījuši jautājumus, kas saistīti ar konkursa procedūru.

[28] Rīkojumu Nr. 122, Nr. 123 un Nr. 808 nepildīšanas apstākļi, kā arī izsludinātā konkursa procedūras norise, it īpaši 2006.gada 9.janvāra Ventspils domes sēde, kurā tika lemts jautājums par konkursa izsludināšanas atbalstīšanu, kā arī 2006.gada 9.marta Ventspils pilsētas domes sēde, kurā tika lemts jautājums par konkursa rezultātu apstiprināšanu, laika posmā no 2005.gada decembra līdz 2006.gada martam ar lielu sabiedrisko rezonansi tikusi atspoguļota plašsaziņas līdzekļos – televīzijā, radio, presē un internetā. A.Lembergs, izmantojot savu dienesta stāvokli, un proti, izmantojot informāciju, kuru viņš bija ieguvis un viņam bija zināma saistībā ar savu amata pienākumu pildīšanu, savas rīcības motīvus plaši komentējis plašsaziņas līdzekļos – televīzijā, radio un presē. Ar mērķi nepieļaut rīkojumu Nr. 122 un Nr. 123 izpildi un radīt sabiedrībā iespaidu par to, ka Ministru kabinets un Ekonomikas ministrija, nepilda savas funkcijas, A.Lembergs sistemātiski, laika posmā no 2005.gada 8.novembra līdz 2006.gada 6.martam, publiski izteicis apzināti nepatiesus apgalvojumus par to, ka:

- 2005.gadā vairākkārt valsts pārvaldes institūcijām, tostarp Ministru kabinetam un Ekonomikas ministrijai, bija lūdzis izsūtīt dokumentus, kas būtu par pamatu pieņemt O.G. Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā;
- dokumenti par rīkojumos minētā O.G. personas datiem no Ekonomikas ministrijas un Ministru kabineta nebija saņemti;
- tikai pusgadu pēc rīkojuma Nr. 122 parakstīšanas O.G. pieteicies darbam Ventspils brīvostas valdē, un proti:
  - Komentējot O.G. 2005.gada 8.novembra iesniegumu Ģenerālprokuroram J.M., - „Ventspils domes rīcībā nav pietiekamu dokumentālu pierādījumu par Ekonomikas ministrijas pārstāvību Ventspils brīvostas valdē. Par to, ka Ventspils brīvostas valdē nav Ekonomikas ministrijas pārstāvja, tika informēta Latvijas valdība, diemžēl bez rezultātiem” (2005.gada 14.novembrī ziņu aģentūra LETA).
  - 2005.gada 15.decembrī Ventspils pilsētas domes paziņojumā sakarā ar 2005.gada 15.decembra LR Ģenerālprokuratūras izplatīto informāciju preseī - „Līdz šim brīdim visi Ventspils pilsētas domes priekšsēdētāja mēģinājumi noskaidrot, kurš no daudzajiem Latvijā dzīvojošajiem O.G. ir iecelts Ventspils

- brīvostas valdē bijuši nesekmīgi” (2005.gada 16.decembris, portāls www.lv.lv sadaļā „Preses relīzes”).
- Komentējot kriminālprocesa uzsākšanu par rīkojuma Nr.122 nepildīšanu - „Es vairākkārt rakstiski esmu lūdzis iepazīstināt mani ar tādu Ministru kabineta rīkojumu, kurā būtu identificēts, par kādu O.G. iet runa. Ventspils pilsētas domes rīcībā šāda rīkojuma nav.” (2005.gada 29.decembrī - ziņu aģentūras LETA, BNS, 2005.gada 30.decembrī - portāls www.lv.lv sadaļā „Preses relīzes”).
  - „Es vērsos Ministru kabinetā ar lūgumu identificēt šo personu, ko Ministru kabinets neizdarīja.” (2005.gada 30.decembra laikraksts „Neatkarīgā Rīta Avīze”).
  - „Līdz šim nav izdevies noskaidrot, kas tas par O.G. ir” (2005.gada 30.decembra „LNT” raidījums „900 sekundes”).
  - 2006.gada 2.janvārī rīkotajā preses konferencē - „Konkurss nepieciešams, jo visas pūles noskaidrot, par kādu O.G. iet runa, beigušās bez rezultāta, bet mēs (pašvaldība) vēlamies izpildīt Ministru kabineta rīkojumu Nr. 122.” (2006.gada 2.janvārī - ziņu aģentūra LETA; 2006.gada 5.janvāra laikraksts „Vakara Ziņas”).
  - 2006.gada 7.janvārī intervijā laikraksta „Latvijas Avīze” žurnālistam A.B. „Es, jūtot atbildību, pēc diviem mēnešiem rakstīju ekonomikas ministram Kr.K. un Ministru kabinetam vēstuli, kurā, izsakot pārmētumu, vienlaikus lūdzu darīt zināmu, kas tā ir par fizisku personu, kuru Ministru kabinets ir norīkojis Ventspils brīvostas valdē.[..] Diemžēl nesaņēmām atbildi nedz no Ministru kabineta, nedz Kr.K. Tad es mēģināju noskaidrot Ministru kabineta rīkojumā minētās personas datus – kas viņš tāds ir un kā viņu var sameklēt. Diemžēl man tas neizdevās.[..] Tā es līdz šai baltai dienai cenšos noskaidrot, kurš tad ir tas ieceltais O.G., bet diemžēl man tas nav izdevies.[..] Es atkārtoti vērsos pie Ekonomikas ministrijas, es rakstu uz Ministru kabinetu” (2006.gada 7.janvāra laikraksts „Latvijas Avīze”).
  - „Esam nolēmuši rīkot konkursu starp O.G., lai noskaidrotu, kurš tad būs valdes loceklis Ventspils brīvostas valdē, jo citu iespēju šobrīd manā rīcībā nav. Tā kā Ministru kabinets nedod skaidrojumu savam rīkojumam, mēs to noskaidrosim šādā veidā” (2006.gada 3.janvāra laikraksts „Ventas Balss”, sleja „Informē Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs Aivars Lembergs”).
  - 2006.gada 15.februāra Ventspils televīzijas raidījumā – „pirmais G.s pietiecās, tas bija augustā.[..] Bija zināmā mērā liels pārsteigums tāpēc, ka piesakās darbā no februāra līdz augustam, nenāk darbā. Pie tam apstākļos, kad mēs sitām trauksmi, rakstīju es Ministru kabinetam, Ekonomikas ministrijai, ka nav jūsu pārstāvja. Kur jūsu pārstāvis?”
  - 2006.gada 6.martā sarīkotajā preses konferencē pēc domes sēdes, kurā tika lemts jautājums par „Pretendentu atlasīti uz Valsts izvirzītā pārstāvja pamatotai pieņemšanai Ventspils brīvostas valdē” rezultātu apstiprināšanu – „Mēs esam daudz vēstules rakstījuši Ministru kabinetam šajā sakarā ar lūgumu precizēt Ministru kabineta rīkojumu, par cik ienāca daudz un dažādi iesniegumi, tai skaitā no deputāta O.G.[..] Mēs jau neko nelūdzām, mēs tikai lūdzām uzrakstīt precīzi. Nu cik grūti ir uzrakstīt rīkojuma papildinājumus ar tēva vārdu un

adresi? Cik tas prasa laiku? Gadu? Cik tas prasa miljonus? Uzrakstīt tēva vārdu un adresi, dzīvo Dž.D. ielā. Un viss. Tas nozīmē, ka negrib.”

- 2006.gada 6.martā portālā www.lv.lv sadaļā „Preses relīzes” publicēts 2006.gada 6.marta Ventspils pilsētas domes lēmuma pilns teksts, kurā cita starpā norādīts: „Ventspils pilsētas dome vairākkārt 2005.gada 18.aprīli (Nr. 1-09/372); 2005.gada 17.maijā (1-06/356-1); 2005.gada 27.decembrī (Nr.1-06/1122); 2006.gada 3.janvārī (1-06/14); 2006.gada 26.janvārī (Nr. 1-06/1122-1) un 2006.gada 3.februārī Nr. 1-06/14-1 ir griezusies pie pārvaldes institūcijām – Ministru kabineta un Valsts kancelejas, lai iegūtu nepieciešamo informāciju un varētu uzsākt rīkojumu Nr. 122 un Nr. 123 izpildi. Diemžēl nesekmīgi.”

[29] Bez tam A.Lembergs, argumentējot savas rīcības motīvus jautājumā par rīkojumu Nr. 122, Nr. 123 un Nr. 808 nepildīšanu, ļaunprātīgi izmantojot savu dienesta stāvokli, turpinot realizēt savu nolūku nepildīt šos rīkojumus, masu saziņas līdzekļos tai skaitā presē, un proti, Ventspils novada laikraksta slejā „Informē Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs Aivars Lembergs” esot publiski apzināti nepatiesi apvainojis ekonomikas ministru Kr.K. kriminālnoziedzumu izdarīšanā - „Izanalizēju notikumu attīstību, kas saistās ar ekonomikas ministra Krišjāņa Kariņa un Ventspils pilsētas domes deputāta O.G. darbībām, kuras bijušas vērstas uz to, lai panāktu no manis kā valsts amatpersonas prettiesiskas darbības. Rezultātā piecu gadu darbības laikā, uz kuru tiek iecelta brīvostas valde, viņš nelikumīgi saņemu apmēram 65 000 latu jeb 13 000 latu gadā. Ventspils pilsētas domes speciālisti ir pārbaudījuši un pārliecinājušies, ka, neskatoties uz prettiesisko spiedienu, kas izdarīts pret mani kā valsts amatpersonu un Ventspils pilsētas domi kā koleģiālu lēmēj institūciju, deputāts O.G. nekad nav bijis iecelts par Ventspils brīvostas valdes locekli. Esmu pārliecinājies, ka viņi (O. G. un Ekonomikas ministrs Kr.K.) darbojušies kā blēži, lai izkrāptu naudu. Tāpēc esmu griezies Ģenerālprokuratūrā pie Maizīša kunga ar lūgumu sākt kriminālprocesu pret ekonomikas ministru Kr.K. un Ventspils pilsētas domes deputātu O.G.” (2005.gada 29.novembra laikraksts „Ventas Balss”).

[30] Tādējādi iepriekš minēto A.Lemberga darbību rezultātā, kas vērstas uz kopēju mērķi – nepieļaut rīkojumu Nr. 122, Nr. 123, kā arī rīkojuma Nr. 808 2005.gada 23.februāra rīkojuma Nr.123 redakcijā izpildi, un kuras aptver personas vienots nodoms, laika posmā no 2005.gada 25.februāra līdz 2006.gada 6.martam tikušas radītas smagas sekas valsts varai un pārvaldības kārtībai, kā arī ar likumu aizsargātām personas tiesībām un interesēm, un proti,

1. Apzinātas rīkojumu Nr. 122, Nr. 123, kā arī rīkojuma Nr. 808 2005.gada 23.februāra rīkojuma Nr.123 redakcijā nepildīšanas rezultātā, kas notikusi apsūdzībā no 3 līdz 26 rindkopai norādītajos apstākļos:

1.1. Ekonomikas ministrijai liegtas Likumā par ostām noteiktās tiesības uz pārstāvību Ventspils brīvostas valdē Ekonomikas ministrijas kompetences jautājumu nodrošināšanā.

1.2. Ekonomikas ministrijai liegta iespēja pilnvērtīgi izpildīt 1998.gada 8.janvāra Ministru prezidenta uzdevumu Nr. 01-01/1 „Par regulāru informācijas sniegšanas kārtību Latvijā izveidotajās speciālajās ekonomiskajās zonās un brīvostās”, tādējādi apdraudot valsts stratēģijas izstrādāšanu brīvostu un speciālo ekonomisko zonu darbībā.

1.3. Ievērojot disproporciju starp valsts un pašvaldības interešu pārstāvību Ventspils brīvostas valdē, apdraudētas to personu intereses, kuras saskaņā ar Likuma par ostām 7.pantu un Ventspils brīvostas likumu, skar Ventspils brīvostas valdes pieņemtie lēmumi.

1.4. O.G. liegtas un apdraudētas sekojošas viņa tiesības un likumīgās intereses:

- par laika periodu no 2005.gada 23.februāra līdz 2005.gada 18.aprīlim O.G. liegtas tiesības uz valdes locekļa atalgojumu - kompensāciju 0, 07% apmērā no Ventspils brīvostas pārvaldes ieņēmumiem par summu ne mazāku kā 1548 LVL apmērā, kuras izmaksa pamatota ar Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.5.punktu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2005.gada 18.aprīlim);

- par laika periodu no 2005.gada 18.aprīļa līdz 2006.gada 9.februārim O.G. liegta minimālā garantētā samaksa par piedalīšanos valdes sēdēs 19, 07 LVL apmērā, kuras izmaksa pamatota ar Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.5.punktu (redakcijā, kas stājās spēkā 2005.gada 18.aprīlī) un Ventspils pilsētas domes 1998.gada 5.janvāra lēmuma Nr. 2 „Par Ventspils pilsētas domes deputātu, revīzijas komisijas locekļu, domes komisiju un darba grupu, valžu locekļu kompensācijas noteikšanu” 5.punktu;

- par laika periodu no 2005.gada 18.aprīlim līdz 2006.gada 9.februārim apdraudētas O.G. tiesības ar sava darba sekmīgiem rezultātiem, īpašu ieguldījumu un gadījumos, ja viņa darbība sekmējusi Ventspils brīvostas attīstību, saņemt prēmiju 0, 07% apmērā no brīvostas pārvaldes ieņēmumiem par summu ne mazāku par 5000 LVL, kuras izmaksa pamatota ar Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.5.punktu (redakcijā, kas stājās spēkā 2005.gada 18.aprīlī).

Kopumā O.G. nodarītais tiešais materiālais zaudējums sastāda 1567, 07 LVL – kā garantētais negūtais ienākums, kā arī apdraudētas tiesības uz prēmijas saņemšanu par summu ne mazāku kā 5000 LVL apmērā.

- sociālā nodokļa nenomaksāšana 33, 09% apmērā no obligātā iemaksu objekta (2200 LVL par reprezentācijas izdevumiem, 1548 LVL kompensācijas apmērā, kā arī 19, 07 LVL kā minimālā garantētā samaksa par piedalīšanos valdes sēdēs t.i., par kopējo summu ne mazāku Ls 3767, 07,-), apdraudējusi O.G. tiesības iegūt likumā „Par valsts sociālo apdrošināšanu” noteiktos sociālās apdrošināšanas pakalpojumus tādā apmērā, kas atbilst sociālā nodokļa nenomaksātajai daļai (Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu” 12.panta 1.daļa).

2.A.Lemberga publiski izteikto apzināti nepatieso apgalvojumu ietekmē par Ekonomikas ministrijas un Ministru kabineta bezdarbību, kuri atspoguļoti apsūdzības 28.rindkopā, kā arī ar konkursa izsludināšanu un konkursa procedūras organizēšanu, pie apstākļiem, kas norādīti apsūdzībā 19., 20., 23., 27. rindkopā, grauts Ministru kabineta un Ekonomikas ministrijas prestižs un radīta neuzticība valsts varai.

3.A.Lemberga publiski izteikto apzināti nepatieso apgalvojumu ietekmē, un proti, apvainojot ekonomikas ministru noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas atspoguļoti apsūdzības 29. rindkopā, grauts Ekonomikas ministrijas un ekonomikas ministra kā politiskas personas prestižs un radīta neuzticība valsts varai.

4.Ievērojot Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtajā un piektajā daļā noteikto valsts pārvaldes principu pārkāpumus, kā arī ar plašsaziņas līdzekļos

atspoguļoto un paša A.Lemberga komentēto rīcību, kas norādīta apsūdzības 28. rindkopā, kā arī ar konkursa izsludināšanu un vadīšanu pie apstākļiem, kas atspoguļoti apsūdzībā 19., 20., 23., 27.rindkopā:

4.1. Grauts Ventpils pilsētas domes prestižs.

4.2. Diskreditēts pašvaldības domes priekšsēdētāja amats.

4.3.Nelietderīgi izmantoti Ventpils pilsētas domes priekšsēdētājam, kā valsts amatpersonai piešķirtie resursi, un proti, nelietderīga sava un savu padoto darbinieku darba laika izmantošana, kas varēja tikt veltīts pašvaldības likumīgo tiesību un interešu nodrošināšanai.

4.4. Intensīvās sarakstes dēļ, kas atspoguļota apsūdzībā no 6. līdz 27. rindkopai, bezmērķīgi noslogotas citas valsts institūcijas – Ministru kabinets, Valsts kanceleja, Ģenerālprokuratūra un Ekonomikas ministrija, kas traucējis to normālu darbu.

4.5.Uzdodot Ventpils brīvostas pārvaldniekam I.S. zvērinātu advokātu birojā pieprasīt atzinumu par Valsts kancelejas direktores vietnieces E.E. paraksta tiesībām pie apstākļiem, kas norādīti apsūdzības 6. un 7.rindkopā, Ventpils brīvostas pārvaldei nodarīts materiāls zaudējums 82, 60 LVL apmērā, ko sastāda zvērinātu advokātu birojam „Ludiņš&Krastiņš” apmaksātais honorārs.

5.Atgriežot 2005.gada 16., 23.augusta, 19.septembra O.G. iesniegumus iesniedzējam, un nesniedzot atbildi pēc būtības (sk. apsūdzības 13. līdz 15.rindkopas), kā arī nesniedzot atbildi pēc būtības uz 2005.gada 21.decembra O.G. iesniegumu (sk. apsūdzības 20.rindkopu), kā arī ar konkursa izsludināšanu un konkursa procedūras vadīšanu (sk.apsūdzības 19., 20., 23., 27. rindkopas), kā arī apzināti nepatiesiem izteikumiem masu saziņas līdzekļos (sk.apsūdzības 28.rindkopu), pausta acīmredzami diskriminējoša attieksme pret O.G., tādējādi pārkāpjot Satversmes 91.pantā paredzēto personas diskriminācijas aizliegumu.

Tādējādi A.Lembergam tiek inkriminēts, ka viņš izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 318.panta otrajā daļā.

Bez tam A.Lembergs tiek apsūdzēts par to, ka viņš iesniedzis apzināti nepatiesu ziņojumu par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu nolūkā panākt krimināllietas ierosināšanu pret noteiktām personām, kas saistīts ar apsūdzību smaga un sevišķi smaga noziegumu izdarīšanā, un proti:

2005.gada 24.novembrī, A.Lembergs, kā Ventpils pilsētas domes priekšsēdētājs un Ventpils brīvostas valdes priekšsēdētājs, zinot, ka 2005.gada 23.februārī Latvijas Republikas Ministru kabinets, pamatojoties uz Likuma par ostām 8.panta trešo daļu, pieņēma rīkojumu Nr.122 „Par O.G. iecelšanu Ventpils ostas valdes locekļa amatā” (turpmāk – rīkojums Nr. 122), ar kuru Ventpils brīvostas (ostas) valdē kā ekonomikas ministra izvirzītais pārstāvis tika iecelts O.G., kuru viņš personīgi pazinis, parakstījis un nosūtījis apzināti nepatiesu ziņojumu (oriģināltekstā nosaukts par iesniegumu) Latvijas Republikas Ģenerālprokuroram J.M. ar lūgumu „izskatīt jautājumu par iespējamo kriminālprocesa uzsākšanu pret Ventpils pilsētas domes deputātu O.G. un ekonomikas ministru Kr. K.”.

2005.gada 24.novembra ziņojumā A.Lembergs, skaidri zinot par rīkojumā Nr. 122 minētās personas – O.G. identitāti, kā arī Likuma par ostām 8.panta trešās daļas noteikumus, un proti, ka ekonomikas ministrs izvirza savu pārstāvi Ventpils ostas

(brīvostas) valdes locekļa amatā, kuru ieceļ amatā Ministru kabinets, kā arī, būdams iepazīstināts ar:

- Ventpils pilsētas domes deputāta O.G. 2005.gada 18.oktobra sūdzību, kas bija adresēta ekonomikas ministram Kr.K.;
- ekonomikas ministra Kr.K.sastādītā 2005.gada 21.oktobra iesnieguma tekstu, kas adresēts Ģenerālprokuroram J.M.,

no kuriem nepārprotami izriet, ka ar rīkojumu Nr. 122 Ventpils pilsētas brīvostas valdes amatā iecelts O.G., apzināti nepatiesi norādījis, ka Ventpils pilsētas domes deputāts O.G., 2005.gada 16.augustā un 23.augustā, kā arī 2005.gada 21.septembrī, iesniedzot Ventpils pilsētas domē iesniegumus ar lūgumu pieņemt viņu kā valsts izvirzīto pārstāvi darbā Ventpils brīvostas valdē, kā arī ekonomikas ministrs Kr.K., pārsūtot Ventpils pilsētas domes deputāta O.G. Ekonomikas ministrijai adresēto sūdzību, kurā izteikta neapmierinātība ar Ventpils pilsētas domes amatpersonu faktisko rīcību, nepieņemot O.G. Ventpils brīvostas valdes locekļa amatā, Ģenerālprokuratūrai, izdarījuši noziedzīgus nodarījumus – krāpšanas mēģinājumu lielā apmērā un dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu mantkārīgā nolūkā, t.i., apzināti sagrozījis viņam zināmos faktus, no kuriem izriet, ka

- Ventpils pilsētas domes deputāts O.G., kurš bija griezies Ventpils pilsētas domē ar lūgumu pieņemt viņu Ventpils brīvostas valdes locekļa amatā, nav tas O.G., kas norādīts rīkojumā Nr. 122;
- ekonomikas ministrs Kr.K. ar savām darbībām (O.G. iesnieguma pārsūtīšanu Ģenerālprokuratūrai), izmantojot savu dienesta stāvokli, atbalsta tādas personas prettiesiskas darbības, kura nekad nav bijusi iecelta Ventpils brīvostas valdes locekļa amatā.

Iesniegumā, atsaucoties uz iepriekš apsūdzībā minētajām Ventpils pilsētas domes deputāta O.G. un ekonomikas ministra Kr.K. faktiskajām darbībām, A.Lembergs nolūkā panākt kriminālprocesa uzsākšanu pret Kr.K. un O.G., izvirzījis apzināti nepatiesu apgalvojumu, norādot, ka:

„No iepriekš minētajiem faktiem ir pamats izdarīt ticamu pieņēmumu, ka Ventpils pilsētas domes deputāts O.G. un ekonomikas ministrs Kr.K., iespējams, nolūkā sākot ar 2005.gada 23.februāri, nepelnīti (neko nedarot un nepildot amata pienākumus) saņemt no Ventpils brīvostas pārvaldes atalgojumu (aptuveni 13 tūkstoši LVL gadā), kā arī veidot savu publisko tēlu un nomelnot mani kā konkurentu, ir veikuši apzinātas, iepriekš izplānotas darbības, lai Ventpils pilsētas dome nevarētu nodrošināt savlaicīgu Ministru kabineta 2005.gada 23.februāra rīkojuma Nr. 122 izpildi.

Uzskatu, ka šādā situācijā ir pamats uzskatīt, ka Ventpils domes deputāta O. G. un ekonomikas ministra Kr.K. darbībās, iespējams, ir Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 177.panta trešajā daļā (krāpšanas mēģinājums personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, kas izdarīts lielā apmērā) un 318.panta otrajā daļā (dienesta stāvokļa izmantošana mantkārīgā nolūkā) paredzēto noziedzīgu nodarījumu pazīmes.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, lūdzu Ģenerālprokuratūru izvērtēt iesniegumā minētos faktus un izskatīt jautājumu par iespējamo kriminālprocesa uzsākšanu pret Ventpils pilsētas domes deputātu O.G. un ekonomikas ministru Kr.K.”.

Tādējādi, A.Lembergs, apzinoties, ka **no 2005.gada 24.novembra iesnieguma kopējā konteksta izrietošie fakti par O.G. un Kr.K. darbībām, kas apsūdzībā minēti iepriekš, neatbilst patiesībai, kā arī cita informācija, kas bija A.Lemberga rīcībā uz**

2005.gada 24.novembri, neradīja un nevarēja radīt nekādas šaubas par šo personu rīcības tiesiskumu, iesniedzis Ģenerālprokuratūrā apzināti nepatiesu ziņojumu par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 177.panta trešajā daļā (sevišķi smags noziegums) un 318.panta otrajā daļā (smags noziegums), izdarīšanu, nolūkā panākt kriminālprocesa uzsākšanu (krimināllietas ierosināšanu) pret Ventspils pilsētas domes deputātu O.G. un ekonomikas ministru Kr.K..

Tādējādi A.Lembergam tiek inkriminēts, ka viņš izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 298.panta otrajā daļā.

Apsūdzētais A.Lembergs, sniedzot liecību tiesas izmeklēšanā, sevi par vainīgu viņam inkriminētajos noziedzīgos nodarījumus neatzina un paskaidroja, ka prokurors viņam cēlis apsūdzību kā sankciju par to, ka viņš izmantojis LR Satversmes 99. pantā dotās tiesības. Ventspils brīvostas valdes sēdes no 2005. gada 23. februāra līdz 2006. gada aprīlim bijušas lemt spējīgas, nevienai juridiskai vai fiziskai personai neesot nodarīts kaitējums. Nevienš – ne Ekonomikas ministrija (turpmāk tekstā EM), ne bijušais Ekonomikas ministrs Kr. K., ne deputāts O. G., ne Kr. K. kā fiziska persona neuzskatījuši sevi par cietušajiem. Ekonomikas ministrija sniegusi atbildi, ka zaudējumu neesot.

Apsūdzētais neesot atbildīgs par Ministru kabineta (turpmāk tekstā – MK) rīkojuma izpildi. Saskaņā ar Ministru kabineta kārtības ruļļa noteikumiem par MK rīkojumu izpildi esot atbildīgs otrā paraksta licējs, konkrētajā gadījumā ekonomikas ministrs, ko rakstiski apstiprinājuši arī Ministru prezidents A.K. un ekonomikas ministrs A. Š., kurš norādījis arī to, ka otrā paraksta licējs esot atbildīgs arī par rīkojuma skaidrošanu un, ka neesot nodarīts ne būtisks kaitējums, ne arī citu ar likumu aizsargātu interešu un tiesību aizskārums. Saskaņā ar Satiksmes ministrijas nolikumu šī ministrija esot atbildīga par transporta nozari valstī. Satiksmes ministrija rakstiski norādījusi, ka Ventspils brīvostā darbība nav tikusi apturēta, valde bijusi lemttiesīga, lēmumi tikuši pieņemti vienbalsīgi un pieņemti valsts nacionālās interesēs. Ekonomikas ministra pārstāvja neesamība neesot ietekmējusi ostas darbu, nevienam kaitējums neesot nodarīts, ostā vairākkārtīgi palielinājies kravu apgrozījums. MK rīkojums bijis nepilnīgs, neesot bijis iespējams identificēt rīkojumā norādīto personu. Domes administrācijas vadītāja M.T.e esot viņam norādījusi, ka neesot iespējams identificēt rīkojumā norādīto O.G., un viņai esot šaubas, vai deputāts O.G. varētu būt valdes loceklis, jo viņam iepriekš neesot bijusi nekāda saistība ar EM. To, ka MK rīkojumam bijuši trūkumi, sākotnēji norādījis arī prokurors J. I., tāpat Ministru prezidents, ministrs A. Š., Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrs J. K., valsts sekretāre I.K. 2006. gada 18. aprīlī MK pieņēmis rīkojumu Nr. 266, ar kuru par Ventspils ostas valdes loekli iecelts EM Valsts sekretārs K.G. Līdz ar to šo personu esot iespējams identificēt. Turklāt K.G. esot augstākā amatpersona (valsts sekretārs) EM. No K.Ge. saņemts iesniegums, kurā norādīts personas kods, lai viņu pieņemtu darbā saskaņā Ventspils brīvosta pārvaldes nolikuma 4.1. punktu. Minētais iesniegums novīzēts Ventspils brīvostas pārvaldniekam I.S. ar rezolūciju „uz domi”. Arī turpmākajos MK izdotajos rīkojumos esot norādītas personu deklarētās dzīves vietas.

Nepamatoti apsūdzībā esot norādīts, ka ar MK rīkojumiem viņš iepazinies 2005. gada 25. februārī, kad tie tikuši publicēti laikrakstā „Latvijas Vēstnesis”. Kancelejas darbiniece, veicot izdrukas no „Latvijas Vēstneša”, tad visus dokumentus nesot uz

„pieņemamo istabu”, kur visi nonākot tajā vai nākamajā dienā. Tur dokumenti tiekot šķiroti: steidzamos, mazāk steidzamos, lasāmos. 2005. gada februāris bijis priekšvēlēšanu laiks un pats esot kandidējis uz domes vēlēšanām, nodarbojies ar vēlēšanu jautājumiem, un skatījis steidzamos jautājumus. Pieņemot, ka šis jautājums neesot bijis no steidzamajiem. Martā iepazīties ar domes administrācijas zīmīti, kur bijusi vērsta viņa uzmanība uz to, ka G. neesot identificējams. Precīzu datumu, kad rīkojumu saņēmis, nevarot pateikt.

Nepamatots esot apgalvojums, ka personisku motīvu vadīts, nolūkā nepieļaut nevēlamas personas – O.G. pieņemšanu Ventspils ostā. O.G. savulaik esot virzījis direktora amatam „Ventspils reiss”. Pēc 1998. gada, kad O. G. atstājis minēto amatu, pirmo reizi viņu satīcis 2005. gada martā domes sēdē pēc pašvaldību vēlēšanām. Pret O.G. viņam neesot nekādu personisku motīvu, tieši pretēji, vairākkārtīgi esot balsojis par O.G. ievēlšanu dažādās domes komisijās. Neesot pierādīta nekāda veida diskriminācija pret O.G.- ne pēc politiskās piederības, ne dzimuma, tautības, vai cita veida diskriminācija. Arī bijušais Ventspils brīvostas valdes loceklis P.R. bijis Jaunā laika biedrs un Ministru prezidenta E. Repšes padomnieks ostu jautājumos.

Saskaņā ar likumu „Par pašvaldībām”, domes priekšsēdētājs esot politiska persona, viens no deputātiem. Domes darbs notiekot domes sēdēs un pastāvīgajās komitejās un komisijās. Komitejas sastāvot no deputātiem. Domes priekšsēdētājam esot tiesības koordinēt domes darbu, bet viņam neesot tiesību iejaukties citu komiteju darbā, kurā pats domes priekšsēdētājs neesot sastāvā. Domes priekšsēdētājs neesot pašvaldība. Pašvaldība esot pašvaldības sistēma, kas sastāvot no domes, domes administrācijas, kurā esot 14 nodaļas, 13 juridiskās personas – kapitālsabiedrības, kurās kopā strādānot 3000 cilvēku. Ventspils pilsētas domē strādānot 337 amatpersonas, kuras pieņemtas pēc attiecīgiem kritērijiem. Pats kā domes priekšsēdētājs neesot sagatavojis nevienu vēstuli, jo tas neesot iespējams. Viņam, kā jebkuram deputātam, esot tiesības (bet ne pienākums) ierosināt jautājumu izskatīšanai domē, taču ne 2005. ne 2006. gadā viņš nevienu jautājumu neesot ierosinājis. Domes sēdēs tiekot skatīti iepriekš sagatavoti jautājumi un balsots par sagatavotu lēmuma projektu. Absurda un nepamatota esot prasība domes priekšsēdētājam zināt visu spēkā esošo normatīvo bāzi, kas attiecas uz pašvaldībām. Nepamatoti gan apsūdzībā, gan apsūdzības runā prokurors esot vairākkārtīgi norādījis, ka apsūdzētajam kā fiziskai personai - A.Lembergā bijis pienākums pieņemt lēmumu par O.G. pieņemšanu brīvostas valdē. Viņš esot politiska amatpersona- domes priekšsēdētājs. Domes priekšsēdētājam neesot tiesību pieņemt lēmumu domes vietā. Likuma „Par pašvaldībām”, 21. pantā esot noteikts, kas ir tikai domes kompetencē, t.sk., iecelt amatā un atbrīvot amatpersonas

Apsūdzības 4. punktā nepamatoti norādīts, ka viņam kļuvis zināms fakts, ka O.G. griezies pie Ventspils brīvostas pārvaldnieka I.S. Tiesas sēdē I.S. apstiprinājis, ka neesot apsūdzēto informējis par tikšanos ar O.G..

Apsūdzības 5.-7. punktos norādītājās darbībās nesaskatot nekādus pārkāpumus, jo Valsts kancelejas direktores vietniecei E.E. saskaņā ar amata aprakstu neesot tiesību parakstīt dokumentus Valsts kancelejas vārdā, ja neesot klāt pievienots attiecīgs pilnvarojums. To vēlāk apstiprinājuši arī juristi. Tādēļ uz brīvostas pārvaldnieka I.S. vēstules uzlicis rezolūciju „mulķības”, ka vēstulē norādītais neatbilstot amatpersonas kompetencei. Pārvaldnieks šo rezolūciju esot pareizi sapratis, ka viņam nav taisnība un pēc savas iniciatīvas veicis attiecīgus pasākumus. Nepatiess un nepierādīts esot

apgalvojums, ka pēc viņa uzdevuma konkrētam advokātu birojam uzdots pārbaudīt E. paraksta tiesības.

2005. gada 18. aprīlī Ventspils dome nosūtījusi ekonomikas ministram un Ministru prezidentam vēstuli, kurā lūgts informēt domi par jauno brīvostas valdes locekli, jo gan domes administrācijas vadītāja, gan juridiskās daļas vadītāja informējušas par problēmu identificēt ieceltā brīvostas valdes locekļa personību. Atbilde no EM Ventspils domē neesot saņemta, to pierādot ienākošās korespondences reģistrācijas žurnāls. Tā vietā, lai EM sadarbotos ar Ventspils domi un sniegtu pieprasīto informāciju, EM griezusies Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijā (turpmāk tekstā – RAPLM) un apstrīdējusi Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 1.1. punktu par to, ka Ventspils brīvostas pārvalde esot pašvaldības pārvaldes institūcija, un 4.1. punktu, kurš nosakot, ka valsts izvirzītos pārstāvjus brīvostas valdē pieņem ar Ventspils pilsētas domes lēmumu. RAPLM devusi atzinumus, ka minētie nolikuma punkti neesot pretrunā ar normatīvo aktu prasībām. Pēc pusgada arī prokurors J.I., virsprokurors J.P., RAPLM norādījuši tos pašus apstākļus, ko minētās domes darbinieces, ka neesot iespējams identificēt O.G. personu. Gan EM, gan Valsts kanceleja esot pārkāpušas Valsts pārvaldes iekārtas likuma 54.-56.pantu nosacījumus, proti, labas sadarbības principus. Turklāt gan Valsts kanceleja, gan EM pārkāpušas arī minētā likuma 67.pantu, kuras neesot pārbaudījušas, vai MK lēmums darbojas, t.i., neesot veikta pēcpārbaude. No EM saņemtās dokumentācijas, kas attiecoties uz MK rīkojumu, esot redzams, ka O.G. griezies EM 2005. gada 12.oktobrī, iesniedzot savu lēmuma projektu Ventspils pilsētas domei, 19. augusta iesniegumu un laikrakstu „Ventas Balss”. Taču nekāds iesniegums vai lūgums no O.G. neesot iesniegts. Uz minētiem dokumentiem uzlikta rezolūcija- izvērtēt līdz 17. oktobrim. 2005. gada 18. oktobrī O.G. kā deputāts vērsies EM ar iesniegumu, kas tajā pat datumā reģistrēts EM. No tā varot secināt, ka viņam likts uzrakstīt iesniegumu. Iesniegums adresēts RAPLM, bet EM tikai kopija, un tajā lūgts izvērtēt A.Lemberga rīcības atbilstību normatīvajiem aktiem. O.G. neesot vērsies pie ekonomikas ministra ar lūgumu palīdzēt, vai EM kaut ko darīt. Pretēji Valsts pārvaldes iekārtas likumam un labas pārvaldības principiem, ka valsts pārvaldes iestādēm jāsadarbojas, Kr.K. 19.10.2005. rakstījis iesniegumu ģenerālprokuratoram, bet neesot sadarbojas ar domi, vai gaidījis RAPLM atbildi uz O.G. iesniegumu.

Neatbilstot patiesībai apsūdzības 12. rindkopā norādītais, ka viņš ļaunprātīgi izmantojis likuma „ Par pašvaldībām” 62. panta punktus un domes nolikumu, neierosinot administratīvo lietu jautājumā par O.G. pieņemšanu Ventspils brīvostas valdē. Likuma „Par pašvaldībām” 62. pantā esot noteiktas domes priekšsēdētāja tiesības, bet ne pienākumi, izņemot minētā panta 9. punktu, kur esot noteikts domes priekšsēdētāja pienākums atbildēt par tiesas sprieduma izpildi, kā to savās liecībās apstiprinājis liecinieks A.S. 62.panta 11.punktā esot noteikts, ka domes priekšsēdētājs veic citus pienākumus, kas paredzēti likumos, Ministru kabineta lēmumos, attiecīgās pašvaldības nolikumā un domes lēmumos. Šeit neesot norādīts- MK rīkojumi, kas esot izskaidrojams ar to, ka pašvaldības ir autonomas. MK veido politiskas amatpersonas un pretējā gadījumā sanāktu, ka jebkurš ministrs- politiska persona, varētu diktēt pašvaldībām savus noteikumus. Minētā likuma 33. pants nosakot, ka domes sēdēs, izskatot lēmuma projektus, kurus iesniedz domes (padomes) priekšsēdētājs, domes komitejas, domes deputāti, ārkārtas sēdes ierosinātājs. Domes priekšsēdētājs nevarot ierosināt administratīvu lēmumu, jo viņš esot politiķis. Turklāt MK rīkojums esot politisks

lēmums, jo pieņemts pēc politiskiem kritērijiem un neesot saistīts ar profesionalitāti. Nepamatoti esot norādīts par administratīvas lietas uzsākšanu, jo mērķis esot noņemt atbildību, kas rodas saskaņā MK kārtības rullī 196. punktu, kur esot noteikts, kas atbildīgs par MK rīkojuma izpildi. Neesot saprotams, ko viņš pārkāpis Ventspils brīvostas nolikuma 4.1. punktā. Minētā punktā esot norādīts, ka pārstāvjus Ventspils brīvostas valdē pieņem ar domes lēmumu. Domes lēmums un domes priekšsēdētāja lēmums neesot viens un tas pats. Šajā nolikuma punktā neesot noteikti nekādi pienākumi domes priekšsēdētājam.

No O.G. 2005. gada 16. un 23. augusta un turpmākajiem iesniegumiem esot redzams, ka tos iesniegusi amatpersona- domes deputāts O.G, nevis fiziska persona. Ja iesniegumu iesniedz domes deputāts, tad viņš realizējot savas deputāta tiesības, kuras noteiktas likuma „Par pašvaldībām”, 33. pantā un domes nolikumā. Līdz ar to iesniegumam bijis jāpievieno lēmuma projekts un saskaņošanas lapa. Apsūdzībā prokurors norādot tikai fizisku personu. Saskaņā ar likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās” 2. pantu, fiziskai personai iesniegumā jānorāda vārds, uzvārds, adrese vai citas identificējošas pazīmes. Ja neesot šo pazīmju, uz iesniegumu varot neatbildēt. O.G. augustā iesniegtie iesniegumi neesot jāizskata, jo tie neesot bijuši noformēti atbilstoši domes nolikumam. Turklāt no šiem iesniegumiem neesot saprotams, par kādu O.G. esot runa, jo iesniegums esot rakstīt trešā personā (neesot lūgts pieņemt viņu) un Latvijā esot deviņi O.G. Neskatoties uz to, O.G. neviens iesniegums neesot atdots atpakaļ. Deputāti O.G. un A.L. iepazīstināti ar domes nolikumu un administrācijas vadītāja M.T. abus esot rakstiski informējusi par kārtību, kādā iesniedzami lēmumu projekti un kārtību par domes sēdē izskatāmajiem jautājumiem. Taču viņi abi vairākkārtīgi ignorējuši noteikto kārtību. O.G. 2005. gada 21. un 23. septembra iesniegumi pie viņa nonākuši vienlaicīgi, jo tajā laikā viņš esot bijis atvaļinājumā. Uz iesniegumiem acīmredzami atšķirušies O.G. paraksti, tāpēc uzrakstījis rezolūciju par O.G. parakstu. Šiem iesniegumiem klāt bijis pievienots lēmuma projekts, tādēļ novīzējis šos iesniegumus izskatīšanai Likumības komisijā, neskatoties uz to, ka deputāts O.G. nebija ievērojis domes nolikuma 41. un 42. punktu, t.i., neesot bijis saskaņojuma ar domes struktūrvienībām un domes juridisko daļu. Likumības komisija O.G. norādījusi uz trūkumiem lēmuma projektā un devusi rakstisku atbildi. Pēc lēmuma projekta izskatīšanas komisijā, tas vēl bijis jāaskaņo Ventspils brīvostas pārvaldes juridiskajā nodaļā, tad kopā ar saskaņošanas lapu jānodod domes priekšsēdētājam, kurš lēmuma projektu vīzē saskaņā ar nolikuma 43. punktu. O.G. pēc iesnieguma izskatīšanas komisijā tālāk nekādas darbības neesot veicis, un lēmuma projekts līdz domes priekšsēdētājam neesot nonācis. Nepatiess esot apsūdzības apgalvojums apsūdzības 15. punktā, ka „...pēc likumības komisijas atzinuma saņemšanas”. Likumības komisijas atzinumu viņš neesot saņēmis. Likumības komisija jautājumus izlemj un atbild koleģiāli. Domes komisija pati lemjot, vai sagatavot lēmuma projekta otru variantu, vai -nē. Turklāt no 2005. gada 19. septembra līdz 7. oktobrim esot izmantojis atvaļinājumu un domē iegriezies „pa retam”, lai izskatītu un novīzētu svarīgākos, sakrājušos dokumentus, t.sk., novīzējis deputāta O.G. iesniegumus izskatīšanai Likumības komisijā. Deputāta O.G. 2005. gada 19. septembra iesniegumā esot lūgts pieņemt O.G. darbā. Tad esot bijis nepieciešams iesniegumam pievienot personīgu iesniegumu, ar lūgumu pieņemt amatā un pievienot arī CV. Ventspils brīvostas pārvaldes pārvaldnieks I.S. par minēto kārtību O.G.

esot informējis. Par šiem trūkumiem bijis jānorāda domes juridiskai daļai vai domes Administrācijai, ne domes priekšsēdētājam.

Apsūdzības 16. punktā nepamatoti esot norādīts, ka iesniegumi saņemti no O.G. Iesniegumi esot saņemti no deputāta O.G. Arī prokurors J.I. savā iesniegumā izpildīt MK rīkojumu Nr. 122, nelikumīgi to paplašinājis un norādījis, ka domē saņemti deputāta O.G. iesniegumi.

Nepamatoti apsūdzībā esot norādīts, ka viņš pārkāpis LR Satversmes 104. pantu. Ventspils dome rakstījusi vēstuli ekonomikas ministram Kr. K., bet atbildi neesot saņēmuši. O.G. domē vērsies kā deputāts, nevis kā fiziska persona, un saņēmis atbildi pēc būtības kā domes deputāts. Neesot saprotama apsūdzības norāde uz Satversmes 91. panta un Administratīvā procesa likuma (turpmāk tekstā- APL) 6. panta pārkāpumu, jo ne no apsūdzības, ne no lietas materiāliem neesot redzams, kurš būtu diskriminēts un pēc kāda principa diskriminēts. Neesot pamata uzskatīt, ka pārkāptas APL normas, jo apsūdzībā norādītais (16. punkts) neatbilstot lietas apstākļiem, turklāt 2005. gada 18. aprīlī dome esot griezusies pie ekonomikas ministra Kr.K.

Par apsūdzības 17. punktu- apsūdzētā vārdā nekas netiekot rakstīts, visas vēstules esot domes vēstules un tās gatavojot nevis darbinieki, bet amatpersonas, konkrēti 2005. gada 21. novembra vēstuli gatavojusi Juridiskās nodaļas vadītāja I.V., kura pieņemta atbilstoši profesionāliem kritērijiem un atbilstot pārvaldes amatpersonas prasībām. Viņa kā nodaļas vadītāja esot atbildīga par vēstules atbilstību likumam, atbilstoši domes nolikuma 96. punktam. Domes priekšsēdētājs, parakstot vēstuli, piekrītot amatpersonas viedoklim. 2005. gada 18. aprīlī I.V. rakstiski norādījusi domes priekšsēdētāja vietniekam J.V. par problēmām valsts izvirzīto pārstāvju pieņemšanu Ventspils brīvostas valdē. 2005. gada 21. novembrī I.V. sagatavojusi atbildi uz RAPLM 14.11.2005. pieprasījumu par informācijas sniegšanu, kurā norādījusi, ka 2005. gada 12. marta pašvaldību vēlēšanās Ventspils domē ievēlēts O.G. MK rīkojumos neesot norādīts, ka tieši Ventspils domes deputāts O.G. ir iecelts Ventspils ostas valdes locekļa amatā. Savukārt RAPLM 2005. gada 6. decembra vēstulē prokuroram J.I. norādījusi, ka nevar uzskatīt Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.1. punkta normu par nelikumīgu. Prokurors J.I. 2005. gada 23. novembrī sniedzis O.G. kā fiziskai personai atbildi, norādot par trūkumiem MK rīkojumā. Virsprokurors J.Pēda 23.11.2005. vēstulē Ministru prezidentam norādījis, ka MK rīkojumu izpilde esot apgrūtināta, jo personai neesot minētas identifikācijas pazīmes. Pēc RAPLM atzinuma saņemšanas par Ventspils brīvostas nolikuma 4.1. atbilstību likuma normām, prokurors par to nav informējis O.G. No šī brīža varot uzskatīt, ka O.G. ir maldināts, un O.G. uzskatījis, ka viņam nekas nav jā dara.

Par apsūdzības 18. punktu-MK Kārtības ruļļa 196. punktā esot noteikts, ka MK rīkojumus var skaidrot otrā paraksta licējs. Kārtības rullis neparedzot variantu, ka to var darīt Personu un valsts tiesību aizsardzības departamenta prokurors. Apsūdzētais uzskatot, ka prokurors rupji pārkāpis savas pilnvaras, paplašinot MK rīkojuma tekstu. O.G. CV bijis sliktas kvalitātes un nesalasāms. Tos nevarot uzskatīt par dokumentiem, tas esot nelikumīgi un graujot pārvaldes ētiku, jo runa esot par valsts ieceltu amatpersonu. Uz prokurora iesniegumu esot uzlicis rezolūciju -sagatavot atbildi. Turklāt Ministru prezidentam netika lūgts izdot jaunu MK rīkojumu, kurā būtu ierakstīts O.G. personas kods, bet piestādīt tādu rīkojumu, kurā ir šis personas kods, ja tāds jauns rīkojums esot pieņemts un Ventspils dome par to neesot informēta, vai pievienot Ministru prezidenta vai Kr.K. skaidrojumu. O.G. 2005.gada 21. decembrī lūdzis informāciju, kad būs

Ventspils brīvostas valdes sēde un lūdzis viņam pārskaitīt naudu. Taču neesot rakstījis iesniegumu, lai viņu pieņem valdē, kaut arī viņam bijis zināms, ka darbā pieņem ar Ventspils domes lēmumu un jāraksta attiecīgs iesniegums. Par brīvostas valdes sēdēm informācija tiekot sniegta presē un domes mājas lapā. Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.1.punktā noteikts, ka tiek kompensēts valdes locekļu darbs. O.G. ne uz vienu valdes sēdi neesot atnācis un pieteicies. Līdz ar to viņš neesot arī strādājis. Tādēļ viņa iesniegums, ar lūgumu samaksāt, esot nelikumīgs. Prēmijas tiekot maksātas par sekmīgiem darba rezultātiem un ieguldījumiem darbā. Nolikumā nekas neesot teikts, ka kādam var maksāt tikai par to, ka viņš ir iecelts ar rīkojumu.

Par apsūdzības 19. punktu- ideja par konkursu esot radusies nodaļas vadītājam M.K., kura 2005. gada oktobrī izteikusi rakstiskā vēstule domes priekšsēdētājam. Šim dokumentam uzrakstījis rezolūciju, ar lūgumu pagaidīt līdz decembrim un atgādināt par šo jautājumu. Domes pastkastē tikusi saņemta anonīma vēstule, kurā uzdots jautājums, kas jādara, lai viņa onkulis varētu strādāt ostas valdē. Visi iesniegumi, t.sk., anonīmie, esot jāizskata. Tāpat personāldaļas vadītāja E.F. vēstulē J.V. norādījusi par problēmu identificēt personu. Tā kā Kr.K. neatbildējis uz domes vēstuli, O.G. neesot rakstījis iesniegumu, konkursa ideja likusies pieņemama un viņš piekritis divu nodaļu vadītāju viedoklim. Ar nodaļas vadītāju A.J. nolēmuši, ka nekas slikts nebūšot, ja tiks izsludināts konkurss, un tas neesot bijis ar mērķi nepildīt rīkojumu, kaut to tāpat neesot varējuši izpildīt. Mērķis bijis pēc iespējas ātrāk „pielikt punktu”. Viņam esot tiesības paust savu viedokli, taču no viņa neesot atkarīga sabiedriskā rezonanse, tas kā to pēc tam atspoguļo mēdiji. Ministrija pati esot grāvusi savu prestižu. Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. pants nosakot, ka valsts pārvaldei ir jāpildinveidojas. Tieslietu ministre S.Ā. 08.03.2006. vēstulē Ministru prezidentam esot norādījusi, ka dzīves aprakstu pievienojot MK rīkojuma projektam, lai iegūtu informāciju par personu, par viņas izglītību, darba pieredzi, bet ne lai identificētu konkrētu personu. Tādēļ būtu vēlams noteikt MK Kārtības rullī ietveramo informāciju. MK turpmāk, izdodot rīkojumus, esot identificējusi personas, uz kurām tie attiecas, un precizējusi agrāk izdotos rīkojumus, kas attiecas uz Ventspils brīvostas valdi. Nepamatoti apsūdzībā norādīts uz diskriminējošo attieksmi pret O.G. O.G. diskrimināciju saskatījis tikai Ventspils brīvostas nolikuma 4.1. punktā, kura jaunajā redakcijā bijis noteikts, ka par sekmīgiem darba rezultātiem, ieguldījumu brīvostas darbā, kas sekmējis tās attīstību, valdes locekļi varot tikt prēmēti. Citi valdes locekļi šajā punktā nesaskatīja diskrimināciju, ka tiekot prēmēti par darbu.

Apsūdzības 20. punkts – O.G. starpatbildi sniedzis Ventspils brīvostas pārvaldnieks I.S. Šis jautājums esot izskatīts, un, ja O.G. neesot bijis apmierināts ar atbildi, viņam bijušas tiesības to pārsūdzēt. Kā organizēt konkursu, lemjot tie, kas konkursu organizē. Tas, kā un kur konkursu organizēt, bijis attiecīgās komisijas, domes izpilddirektora vietnieces A.Ā. kompetencē. Tas neesot priekšsēdētāja kompetencē.

Apsūdzības 23.punkts- domes lēmumu par konkursa organizēšanu gatavojušas atbildīgās nodaļas. 2006. gada 9. janvāra domes lēmums bijis likumīgs, to varējuši pārsūdzēt, atbildīgās institūcijas varējušas apturēt vai atcelt. Ja dome pārkāpusi nolikumu, tad varēja ierosināt domes atlaišanu. Neviens to neesot darījis, jo neesot bijis tiesiska pamata. Sarakste ar institūcijām notikusi, dome piedāvājusi sadarbību. Neviens, kas šo jautājumu varējis risināt tiesiski, to neesot darījis.

Apsūdzības 22. punkts- deputāta A.L. iesniegums esot saņemts domes sēdes laikā. Lai jautājumu iekļautu dienas sēdes kārtībā, esot nepieciešams 2/3 domes deputātu balsu.

Par konkrēto A.L. jautājumu bijis atsevišķs balsojums, jo ticis piedāvāts alternatīvs lēmums, bet ne jauns dienas kārtības jautājums. Lēmuma pielikumā bijis pievienots O.G. CV, bet nebijis pievienots O.G. iesniegums vai Kr.K. skaidrojoša vēstule.

Apsūdzības 24. punkts- to, ka par vienu jautājumu izdoti divi rīkojumi, ievērojusi Juridiskā nodaļa. Ja Juridiskā nodaļa kaut ko konstatējot, tad viņš nevarot to apstrīdēt. Dokumentus gatavojot profesionāli. Vēstules jēga bijusi atrisināt problēmu. MK noteikumi Nr. 111 nosakot personvārdu pareizrakstību un nevienam nevarot pārņemt MK noteikumu ievērošanu.

Apsūdzības 27. punkts - sarakstes un konkursa rīkošanas procedūrā bijušas iesaistītas domes amatpersonas. Domes deputātiem viņš neko nevarot uzdot, jo tie esot viņa kolēģi, tādi paši deputāti.

Apsūdzības 28.-29. punkts- vēstules tikušas sūtītas ekonomikas ministram, Ministru prezidentam, bet atbildes neesot saņemtas. Publiski komentēt notikumus esot apsūdzētā tiesības un viņš paudis savus uzskatus kā politiska persona. Plašsaziņas līdzekļos paustais par to, ka bijušas problēmas ar O.G. identifikāciju, par konkursa organizēšanu, atbilstot patiesībai. Tas esot viņa viedoklis. Turklāt esot jāņem vērā BNS žurnālistes K. K. un LETA reportiera E.M. liecības, kuri liecinājuši, ka viņu rakstītais esot atstāstījums un vairākkārtīgs koriģējums. Publiski paustus izteikumus nevarot atzīt par pierādījumiem. Pierādījumi esot fakti- ziņas. Ja viņa izteikumi kādu aizskāruši, tad pastāvēt tiesiska sistēma kā aizsargāt savu godu un cieņu. Neviena persona šo iespēju neesot izmantojusi.

Apsūdzības 30. punkts 1.1. pkt.- brīvostu valdēs tiekot iecelti ekonomikas ministra nevis EM pārstāvji. MK rīkojuma izpilde bijusi ekonomikas ministra pienākums, un viņa pienākumi neesot beigušies ar rīkojuma parakstīšanu. Ekonomikas ministrs tiesas sēdē norādījis, ka visu šo lietu uzskata par politiku, un ar O. G. „par tādiem sīkumiem”, kā problēmas atrisināšanu, neesot runājis.

1.2. pkt.- nepamatoti apsūdzībā esot norādīts, ka EM bijusi liegta iespēja izpildīt 1998. gada 8. janvāra Ministru prezidenta uzdevumu Nr. 01-01/1. Saskaņā ar minēto uzdevumu atbildīgā ministrija par informācijas sniegšanu par ostām esot Satiksmes ministrija. Turklāt Kr.K. Valsts kancelejai 16.11.2005. sniedzis informāciju par brīvostu un ekonomisko zonu darbību 2004. gadā un 2005. gada pirmajā pusgadā. Nekāda stratēģija brīvostu un speciālo zonu darbībā neesot izstrādāta. Kas bijis vajadzīgs, tas viss esot pieņemts. 2006. gada 23. maijā šādu ziņojumu Ministru prezidentam rakstījis ekonomikas ministrs A.Š. Uz Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (KNAB) pieprasījumu EM par materiālā zaudējuma vai cita kaitējuma nodarīšanu EM 23.11.2006. atbildējusi, ka ar Ventspils pilsētas domes un Ventspils brīvostas pārvaldes rīcību varētu būt radies kaitējums valsts pārvaldes kārtībai un to varot noteikt tikai tiesa. Brīvostas pārvalde nevarot pieņemt valdes locekli, jo tas neesot viņas kompetencē.

1.3.pkt.- tādu valsts vai pašvaldību interešu neesot. Apsūdzības formulējums esot pretrunā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. pantu, kur noteikts, ka valsts pārvaldei vai amatpersonai neesot savu atsevišķu interešu, bet tā darbojoties sabiedrības interesēs. Arī Likumā par ostām neesot dalījuma valsts un pašvaldību intereses. Tikai esot dažāda valdes locekļu izvirzīšanas kārtība, bet katram valdes loceklim esot viena balss. Visas brīvostas valdes sēdes esot notikušas. Valde esot lemttiesīga, ja piedaloties seši valdes locekļi un lēmums esot pieņemts, ja par to nobalsojot pieci valdes locekļi. Gandrīz katrā valdes sēdē kāds neesot piedalījies, bet lēmumi esot pieņemti. Turklāt lēmumi pieņemti

vienbalsīgi. Ja, kādam valdes loceklim bijušas kaut mazākas iebildes, jautājums ticis vai nu izdiskutēts un nonākts pie vienota lēmuma, vai jautājuma izskatīšana atlikta. Minētajā Kr.K. atbildes vēstulē KNAB sākotnēji esot runāts par nacionālajām interesēm, bet beigās par EM interesēm, kādas vispār nevarot būt. Nevienā likumā neesot definētas valsts ekonomiskās intereses. Nekur neesot arī definēti valdes locekļu pienākumi. Uz KNAB jautājumu, vai EM ir radies kāds kaitējums, atbilde neesot sniegta. Atkārtoti KNAB vērsies EM ar mutisku lūgumu (kā tas norādīts 13.03.2006. EM atbildē KNAB) par papildus informāciju, t.i., konkrētu informāciju par kaitējumu, ja brīvostas valdes sēdēs nav piedalījis pārstāvis. 13.03.2006. EM atbildē esot norādīts, ka Ventspils pilsētas dome un Ventspils brīvostas pārvalde esot radījusi kaitējumu valsts pārvaldības kārtībai. Prokurors atkārtoti tiesas izmeklēšanas gaitā pēc savas iniciatīvas, pārkāpjot Kriminālprocesa likumu, pieprasījis informāciju no EM par kaitējuma esamību. EM valsts sekretārs esot devis atbildi, ka valdes locekli izvirzot nevis EM, bet ekonomikas ministrs, ka EM kompetencē neesot specifisku ar brīvostu darbību saistītu jautājumu, kas būtu saistāmi un atkarīgi no brīvostas valdes darbības. Bez tam prokurors nepamatoti norādot, ka valdes loceklis esot vienīgais tiešais informācijas avots informācijas saņemšanai, un EM pārstāvja neesamība liegusi iespēju ierosināt konkrētu jautājumu izskatīšanai brīvostas valdē. Valdes loceklis nevarot būt informācijas avots. Informācijas avots esot Ventspils brīvostas pārvalde, no kuras informāciju saņemot arī paši valdes locekļi. Jebkurai personai (arī ārvalstu uzņēmumiem, kā tas praksē esot bijis) pēc savas iniciatīvas esot tiesības ierosināt jautājumus izskatīšanai Ventspils brīvostas valdes sēdēs. Šajā laika periodā EM neesot realizējusi savas tiesības, arī nekāda veida informācija neesot pieprasīta, tādēļ varot uzkasīt, ka tā neesot bijusi nepieciešama.

1.4.pkt.- apsūdzībā esot apzināti izlaists vārds no Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.5. punkta, ka kompensācija tiekot maksāta par darbību Ventspils brīvostas valdē. O.G. neesot ieradies ne uz vienu valdes sēdi, valdē neesot darbojies, tātad nevarot būt runa par kompensāciju. Ar valdes priekšsēdētāja 2004. gada 21. decembra rīkojumu noteikts, no kura brīža varot saņemt atalgojumu. Tas esot iekšējs normatīvs akts, adresēts grāmatvedībai. Valsts pārvaldes iekārtas likuma 73.pants viņam dodot rīcības brīvību rīkojumu pieņemšanā. Ja kāds to uzskatot par nelikumīgu, tad gan RAPLM, gan prokuroram bijušas tiesības to apstrīdēt, kā to prokurors darījis ar Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 1.1 un 4.5. punktu apstrīdēšanu. Valdes locekļu prēmēšana esot tikai domes priekšsēdētāja kompetencē. Tā kā Ventspils brīvostas nolikumā nekas neesot teikts, par kādu laika periodu, no kura brīža un no kādas summas tiek rēķinātas prēmijas, tad tā esot domes priekšsēdētāja tiesība to noteikt un jebkurā brīdī mainīt kārtību. Tā kā nekur neesot noteikti valdes locekļu pienākumi, tad prēmēšana varot būt vienīgais instruments, kā disciplinēt valdes locekļus. Pēc 2005. gada 18. aprīļa grozījumiem, kompensācija tikusi maksāta atbilstoši domes lēmumam, bet prēmēt valdes locekļus varot par sekmīgiem darba rezultātiem un ieguldījumu brīvostas attīstībā ar domes priekšsēdētāja attiecīgu rīkojumu. O.G. neesot vērsies ne pie viena, lai viņu pieņemtu, pat ne pie Kr.K. Tikai 18.10.2005. viņš pirmo reizi vērsies pie RAPLM ministra, kopiju adresējot EM ministram un vienlaikus arī prokuratūrā. Ar Ventspils pilsētas domes 2006. gada 20.marta lēmumu noraidīts O.G. lūgums izmaksāt viņam kompensāciju par brīvostas valdes locekļa pienākumu pildīšanu, jo O.G. nevienā valdes sēdē neesot piedalījis. Domes lēmums neesot pārsūdzēts. Tiesas sēdē O.G. esot norādījis, ka nevēloties sevi atzīt par cietušo.

Apsūdzības 30. punkta 2.-3. apakšpunkts- vairākas amatpersonas esot atzinušas, ka MK rīkojums izdots neatbilstoši normatīvajiem aktiem, un par tiem neesot atbildīgs domes priekšsēdētājs. 2005. gada 24. novembra vēstulē ģenerālprokuroram nekas neesot norādīts apgalvojuma formā, bet esot izteicis viedokli un lūdzis izvērtēt pieļāvumu.

4.pkt.- neesot nekādu pierādījumu, ka ticis grauts domes prestižs. Tieši pretēji, SKDS 2006. gada februāra aptauja pierādot, ka domes darbu pozitīvi vērtējot 87% respondentu un tas esot palielinājies salīdzinot ar iepriekšējo periodu. Tāpat palielinājies pozitīvais vērtējums par domes priekšsēdētāju. Turklāt otra aptauja- 2006. augustā, kad jau bijis uzsākts kriminālprocess, norādot, ka domes prestižs esot audzis. Taču aptaujā par iedzīvotāju attieksmi pret Saeimu no 2002.- 2006. gada augustam norādot, ka 65% tai neuzticoties.

4.3.pkt.- šaubu gadījumā dome nedrīkstējusi pieņemt šaubīgu lēmumu, tādēļ nevarot uzskatīt, ka resursi izlietoti nelietderīgi. 18.04.05. domes uzrakstījusi vēstuli ekonomikas ministram ar vēlmi sadarboties. Tā vietā Kr.K. vērsies ģenerālprokuratūrā un ierosinājis kriminālprocesu. Uzskata, ka par nelietderīgu laika izmantošanu esot atbildīgi Kr.K. un prokuratūra.

4.4.pkt.- nevarot apgalvot, ka bezmērķīgi noslogotas valsts institūcijas, jo domes darbības rezultātā MK esot mainījies rīkojumu sastādīšanas veidu un tiekot norādīta personas dzīves vieta. Ticis noskaidrots, ka CV esot izziņas materiāls, ka MK esot jāveic pēcpārbaudes. Viņš ģenerālprokuratūru šajā procesā neesot iesaistījis.

4.5.pkt.- apsūdzība esot nepamatota, jo nekādus rīkojumus brīvostas pārvaldniekam par advokātu biroja iesaistīšanu viņš neesot devis, ko apstiprinājis liecinieks I.S.

5.punkts- nepamatoti apsūdzībā norādīts, ka domē saņemti fiziskas personas – O.G. iesniegumi. Tie bijuši deputāta O.G. iesniegumi, tādēļ viņam atbildēts pēc attiecīga likuma. Ostas pārvaldnieks arī viņam esot sniedzis atbildi. Presē paudis savu kā politiķa viedokli, ko viņam atļaujot darīt Satversme, un tas tiekot attaisnots, tā kā to uztverot žurnālisti. Pret O.G. nekāda speciāla attieksme neesot varējusi būt. O.G. saskatījis diskrimināciju domes nolikumā attiecībā par prēmēšanu. To, vai viņš būtu saņēmis prēmiju, apsūdzētais nevarot spriest. Apsūdzētais lūdz vērst tiesas uzmanību uz to, ka šī jautājuma risināšanā vairākkārtīgi iesaistījusies RAPLM, atbilstoši likuma „Par pašvaldībām” 5. pantam, un profesionāli snieguši atbildi, ka par MK rīkojuma virzību atbildīga bijusi EM, ka lēmums bijis jāpieņem Ventspils domei, nevis A. Lembergam, ka domes priekšsēdētāja kompetencē neietilpstot ostas valdes darba vadīšana.

Apsūdzībā pēc KL 298.panta otrās daļas- apsūdzētajam neesot bijis nolūks panākt kriminālprocesa ierosināšanu, bet mērķis bijis izvērtēt notiekošo, un mērķis, lai ostas valdē strādātu 8 valdes locekļi O.G. un Kr.K. darbībās neesot bijusi loģika, neviens neko neesot rakstījis, otrs- neko neesot virzījis. O.G. uzrakstījis vēstuli, lai viņa kontā pārskaitot naudu. Viss informācijas kopums ļāvis izdarīt pieņēmumu, ka tur esot kāda blēdība. Vēlāk sapratis, ka mērķis bijis iesaistīt prokuratūru. Deputāti A.L. un O.G. no ievēlēšanas brīža nepārtraukti rakstījuši sūdzības, iesaistījuši prokuratūru un KNAB. Ja dome būtu pieņēmusi neidentificētu personu brīvostas pārvalde, pēc tam par to būtu tapusi sūdzība. Tādēļ 24.11.2005. rakstījis vēstuli ģenerālprokuroram, kurā neko neesot izteicis apgalvojumu formā, bet par iespējamu rīcību, pieņēmumiem, lūdzis izvērtēt situāciju. Iesniegumā neesot lūguma ierosināt kriminālprocesu. Nepamatoti prokurors norādot, ka publiskie izteikumi pierādot viņa mērķi ierosināt kriminālprocesu pret Kr.K. Prokuratūras paziņojums par kriminālprocesa ierosināšanu izskanējis ziņu lentēs

29.12.2005. Īsi pirms darba dienas beigām, ap plkst.17.00. Par šo informāciju uzzinājis no preses cilvēkiem, kuri prasījuši viņa paskaidrojumus par šo faktu. Šie cilvēki viņam snieguši informāciju par kriminālprocesa ierosināšanu, t.sk. pret Kr.K. Uz jautājumu atbildējis, ka viņam nekas neesot zināms, ka pret viņu ierosināts kriminālprocess, ka tas varot būt tikai pret Kr.K. Sākotnējā informācija viņam esot bijusi tāda, tādēļ viņš varot būt maldījies. Prokurora norādītie izteikumi laikrakstā „Ventas Balss” esot izrauti no konteksta. Nepamatoti prokurors kā pierādījumu minot to, ka neesot izšķiroša nozīme tam, vai viņš esot zinājis par kuru O.G. esot runa rīkojumos, jo šajā gadījumā pietiekot konstatēt to, ka viņš neko neesot darījis, lai iegūtu papildus nepieciešamo informāciju par rīkojumā minētās personas datiem. Apsūdzētais uzskata, ka tam esot izšķiroša nozīme un viņa pienākums neesot bijis vākt informāciju. Tas, ka O.G. savam deputāta iesniegumam un lēmuma projektam pievienojis Valsts kancelejas apstiprinātus MK rīkojumu kopijas, neko nepierādot. O.G. pie viņa neesot griezies un šajos MK rīkojumos neesot norādīts, ka iecelts deputāts O.G.

No prokuratūras puses neesot vērojama vienāda pieeja un attieksme, proti, Ventspils domes deputāts A.L. 15.12.2005. ģenerālprokuratūrā iesniedzis iesniegumu par Ventspils domes 18.04.2005. lēmuma un domes deputātu darbības izvērtēšanu. Arī šajā iesniegumā bijis minēts par iespējamām darbībām, taču šajā gadījumā sniegta atbilde, ka atteikts ierosināt kriminālprocesu, bet apsūdzētā gadījumā pret viņu ierosināts kriminālprocess. A.L. iesniegumā norādīts, ka domes komisiju un komiteju sastāvu personu identificēšanas datu trūkumi, izmantojot uzvārdu sakritību, dotu iespēju darboties šajās komisijās un komitejās, radot zaudējumus pašvaldībai. Prokurors neesot ņēmis vērā tos apstākļus, ka ne komisiju, ne komiteju locekļu darbs nekādi nav varējis radīt zaudējumus pašvaldībai, jo domes komisijas locekļi neesot amatpersonas, viņu viedoklim esot tikai rekomendējošs raksturs, un kā komisijas, tā komitejas nepieņem galīgo lēmumu, to pieņemot dome. Tikpat labi arī šo A.L. iesniegumu varot uzskatīt par vēlmi apzināti ierosināt kriminālprocesu.

Liecinieks **O. G.** tiesas sēdē liecināja, ka 2005.gada 23.februārī viņš ticis uzaicināts uz Ministru kabineta sēdi, kur apstiprināts par Ventspils Brīvostas valdes locekli. Pēc tam marta mēnesī viņš esot ieradies pie Ventspils Brīvostas pārvaldnieka I.S., kurš viņu informējis par to, ka pēc tam, kad Ventspils domē tikšot pieņemts lēmums par viņa pieņemšanu šajā darbā, tad viņš varēšot sākt pildīt darba pienākumus. Bez tam I.S. esot teicis, ka viņam pašam nekas neesot jādara. No abu sarunas sapratis, ka pārvaldnieks iesaka aiziet pie A.Lemberga un aprunāties. Tā kā viņš esot bijis valdības pārstāvis, tad uzskatījis, ka viņu vajadzējis uzaicināt un darīt zināmu par valdības sēdēm, ka viņa ne pie kāda pašvaldības vadītāja neesot jāiet. Kad marta beigās viņš atkārtoti interesējies par iespējām uzsākt darbu, I.S. esot pateicis, ka vēl aizvien neesot vajadzīgo dokumentu. Tad liecinieks zvanījis uz Ekonomikas ministriju, kur viņam absolīts izdot divu nedēļu laikā jaunu rīkojuma kopiju. 2005.gada 13.aprīlī liecinieks rīkojuma kopiju iesniedzis Ventspils Brīvostas kancelejā un, kad pēc laika interesējies, kāda ir šī dokumenta virzība, viņam paskaidrots, ka dokuments esot nosūtīts uz Ventspils domi, lai sagatavotu lēmuma projektu par viņa pieņemšanu darbā. Kad interesējies par to domē, esot uzzinājis, ka tur šāds dokuments neesot saņemts. Par izveidojušos situāciju ziņojis Ekonomikas ministrijas Juridiskajai daļai.

Tā kā liecinieks uz Ventspils Brīvostas valdes sēdēm neesot aicināts, tad 2005.gada 16.augustā kā domes deputāts uzrakstījis iesniegumu Ventspils domes priekšsēdētājam A. Lembergam. Atbildē uz iesniegumu liecinieks saņēmis A.Lemberga vīzu ar norādi, lai pierādot, ka šāds lēmums ir pieņemts. Liecinieks savu iesniegumu pret parakstu saņēmis domes kancelejā un neskatoties uz to, ka norāde bijusi uz lēmumu, sapratis, ka runa esot par Ministru kabineta rīkojumu.

Tad liecinieks 2005.gada 22.augustā rakstījis atkārtotu iesniegumu, uz kuru kā atbildi domes kancelejā saņēmis savu rakstīto iesniegumu ar A.Lemberga rezolūciju ar jautājumu – kur ir tāds rīkojums.

Tad liecinieks atkārtoti 2005.gada 19.septembrī rakstījis vēl vienu iesniegumu, kuram pievienojis Ministru kabineta rīkojumus Nr.121, 122,123 un arī sagatavotu lēmuma projektu. Pirms šī iesnieguma rakstīšanas viņam ir bijis izskaidrots, ka lēmumprojektam būs jāpievieno saskaņošanas lapa, kur veikta saskaņošana ar Ventspils domes Juridisko daļu, Likumības komisiju un Ventspils Brīvostas pārvaldi. Šajā gadījumā izmantojis savas deputāta tiesības, iesniegt sagatavotu lēmuma projektu, lai jautājumu varētu ātrāk atrisināt. Pirms tam izpētījis domes praksi iepriekšējo valdes locekļu pieņemšanā. Iesniegumā Likumības komisijai citējis MK rīkojuma tekstu, lai nebūtu kādas kļūdas.

2005.gada 26.septembrī liecinieks ticis uzaicināts uz Likumības komisijas sēdi, kurā atzīts, ka liecinieks jau ir pieņemts darbā un otrreizēja pieņemšana neesot vajadzīga, kā arī pateikts, ko nepieciešams izlabot lēmumprojektā. Nākamajā dienā, ievērojot norādījumus, liecinieks esot uzrakstījis jaunu lēmumprojektu, kuru akceptējis Likumības komisijas priekšsēdētāja vietnieks J.L., jo priekšsēdētājs G.L.-L. neesot bijis uz vietas. Likumības komisijā nav ticis iztirzāts jautājums par lēmumprojektā minētās personas – O.G. - identitāti. Viņaprāt, visiem esot bijis skaidrs, uz kuru personu rīkojums attiecas.

Pēc tam liecinieks lēmumprojektu saskaņojis Ventspils domes Juridiskajā daļā pie I.V. un tad visus dokumentus kopā ar lēmumprojektu aizvedis uz Ventspils Brīvostas pārvaldi, un atstājis kancelejā, lai varētu izdarīt atzīmi saskaņošanas lapā. Kopiju par to, ka minētie dokumenti ir iesniegti Ventspils Brīvostas pārvaldē, neesot paņēmis. Nākošajā dienā interesējoties par dokumentu virzību, uzzinājis, ka tie esot nosūtīti Ventspils domei, bet Ventspils domē atbildēts, ka šādi dokumenti neesot saņemti.

Par izveidojušos situāciju liecinieks vasaras nogalē esot ziņojis ekonomikas ministram K.Kariņam un Pašvaldību lietu ministram M.K. Ekonomikas ministrija viņa rakstīto sūdzību esot pārsūtījusi RAPLM un iespējams arī prokuratūrai.

No RAPLM liecinieks saņēmis atbildi, ka šī jautājuma risināšana esot pārsūtīta Satiksmes ministrijai, bet Satiksmes ministrija lieciniekam sniegusi atbildi, ka šī jautājuma risināšana neesot viņu kompetencē. Saņemot šādu atbildi, liecinieks atkārtoti rakstījis M.K., kurš atbildējis, ka nekādi pārkāpumi neesot konstatēti.

Tad liecinieks rakstījis iesniegumu prokuratūrai, jo uzskatījis, ka ar to, ka viņš kā valsts pārstāvis nevarot uzsākt veikt savus darba pienākumus, tiek nodarīts kaitējums valstij. Uz šo iesniegumu saņēmis atbildi, kurā esot teikts, ka 2005.gada 23.februāra rīkojums esot pietiekams, lai uzsāktu pildīt valdes locekļa pienākumus, un nekāda cita lēmuma pieņemšana no pašvaldības puses neesot vajadzīga. Brīvostas pārvaldes nolikuma 4.1. punkts esot nelikumīgs. Prokurora atbildē norādīto, ka Ministru kabineta rīkojumā nav nepieciešamie personu identificējošie dati, liecinieks neesot uzskatījis par viņam saistošu, jo uzskatījis, ka rīkojuma labošana esot jāveic tā izdevējam. Taču,

atkārtoti griežoties Ventspils Brīvostas pārvaldē, no I.S. saņemta atbilde, ka neesot nepieciešamo dokumentu viņa pieņemšanai darbā un piedāvāts piedalīties Ventspils domes organizētajā konkursā uz šo amatu.

2006.gada 9.janvāra domes sēdē ar ziņojumu uzstājusies Personāldaļas vadītāja, kas paziņojusi, ka tiekot izsludināts konkurss par O.G., un liecinieks esot paziņojis, ka atsakās šādā konkursā piedalīties.

2006.gada marta domes sēdē tikuši apstiprināti iepriekšminētā konkursa rezultāti un ticis nobalsots par lēmumprojektu, kurā neviens no pretendentiem neesot uzvarējis, lai gan jau iepriekšējā domes sēdē liecinieks skaidri norādījis, ka šajā konkursā nepiedalās.

Bez tam, O.G. paskaidroja, ka, zinājis, ka saskaņā ar Ventspils domes nolikumu, Ventspils brīvostas locekļus darbā pieņemot dome, bet uzskatījis, ka viņam domē ar iesniegumu par pieņemšanu darbā neesot jāgriežas, jo ar valdības rīkojumu jau esot iecelts pārstāvēt valsts daļu Ventspils brīvostā un viņam papildus nekas vairāk neesot bijis jāgatavo. Ministru prezidenta rīkojums esot augstāk stāvošs akts par pašvaldības pieņemtajiem lēmumiem. Tāpēc arī 2005.gada 21.decembra iesniegumā Ventspils brīvostas valdes priekšsēdētājam O.G. neesot lūdzis pieņemt viņu darbā, jo ar Ministru kabineta rīkojumu jau šajā amatā esot iecelts. Viņš neesot arī interesējies, kad notiks kārtējā valdes sēdē, bet interesējies, kad varēsot uzsākt darbu. Pirms septembra neviens dokuments uz domes sēdi neesot virzīts. Uz valdes sēdēm neesot ieradies, jo pieļaujot, ka netiktu ielaists, jo valdes sēdes esot slēgtas.

Liecinieks paskaidro, ka visu šo darbību rezultātā viņam esot nodarīts materiāls un morāls kaitējums, taču šajā kriminālprocesā viņš nevēloties būt cietušais, bet gan liecinieks. Prokuratūrai iesniegumu ar lūgumu izvērtēt, vai A.Lemberga darbībās nav noziedzīga nodarījuma sastāva, viņš esot rakstījis tikai tāpēc, lai varētu sākt pildīt valsts deleģētos pienākumus Ventspils brīvostas valdē. Materiālā kaitējuma apmēru pateikt nevarot, jo neesot to rēķinājis, bet tas esot par laiku, kurā viņš neesot pieņemts darbā, un līdz ar to neesot saņēmis atalgojumu par savu darbu. Morāls kaitējums esot izdarīts liecinieku, nomelnojot ar paziņojumiem presē par to, ka viņš esot gribējis izkrāpt naudu. Nevienā iestādē ar prasību par goda un cieņas aizskaršanu neesot vērsies.

Liecinieks agrāk esot strādājis par SIA „Ventspils Reiss” direktoru, un, beidzoties darba līgumam, viņš to vairs neesot vēlējis pagarināt, un no darba aizgājis pēc paša vēlēšanās. Uz šo amatu viņu esot virzījis apsūdzētais. 2005.gada 18.martā ar domes vienbalsīgu lēmumu, par kuru balsojis arī apsūdzētais. O.G. esot ievēlēts par Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas locekli, un šajā sakarībā nevarot pateikt, vai apsūdzētais būtu varējis nebalsot par šī jautājuma pieņemšanu.

Liecinieks uzskata, ka pret viņu no apsūdzētā puses esot bijusi diskriminējoša attieksme, jo viņam neesot maksāta alga par darbu Ventspils Brīvostā un uz viņa iesniegumiem neticis pienācīgi atbildēts, tikai rezolūciju veidā. Bez tam, liecinieks uzskata par diskriminējošu arī Ventspils domes pieņemto koleģiālo lēmumu par izmaiņām Ventspils brīvostas valdes locekļu darba apmaksas sistēmā, kurā valdes priekšsēdētājam deleģētas tiesības vienpersoniski noteikt prēmiju apmēru. Par diskriminējošu, godu un cieņu aizskarošu liecinieks norādīja arī Ventspils domes rīkoto O.G. konkursu. Liecinieks to visu izskaidrojot ar A.Lemberga personīgu nepatiku pret viņu, kā arī viņš esot A.Lemberga politiskais pretinieks no partijas Jaunais laiks, un pieļaujot, ka A.Lembergs neesot vēlējis, ka viņš piekļūtu kādiem Ventspils brīvostas slēptajiem dokumentiem.

Lieciniece **D. B.** tiesas sēdē liecināja, ka Ventspils pilsētas domē strādājot no 1990.gada. No 2005.gada 13.jūnija strādājusi par sekretariāta vadītājas vietas izpildītāju, bet 2006.gada jūnija pildot Administrācijas vadītājas pienākumus. Administrācijas vadītājas darba pienākumos ietilpstot arī Ventspils domei saistošo Ministru kabineta rīkojumu nodošana personām, kurām tie būtu saistoši. Attiecībā par kartiņās reģistrētajiem Ministru kabineta 2005.gada rīkojumiem Nr.121, 122, 123, lieciniece paskaidroja, ka rīkojums Nr.121 2005.gada 25.februārī esot publicēts laikrakstā „Latvijas Vēstnesis”, šajā datumā arī nodots Ventspils domes kancelejā ar norādi, ka tālāk tiekot virzīts A.Lembergam, taču tas nenozīmējot to, ka 25. datumā tos saņēmis A. Lembergs. No kartiņas esot redzams, ka 2005.gada 4.martā atgriezts domes Administrācijā. Rīkojumi Nr.122, 123, saskaņā ar dokumentu uzskaites kartiņām, esot nodoti kancelejā, bet to tālāka virzība neesot, kas nozīmējot, ka šie dokumenti vēl atrodies darba procesā vai neesot izpildīti.

Attiecībā uz O.G. 2005.gada 16.augustā Ventspils domē iesniegto iesniegumu lieciniece paskaidroja, ka saskaņā ar iesniegumā norādīto informāciju, šis iesniegums esot vērtējams kā domes deputāta iesniegums, kurā viņš lūdzis kārtējā domes sēdē izskatīt iesniegumā minēto jautājumu. Kā nepilnību šī iesnieguma sakarā lieciniece norādīja, ka saskaņā ar Ventspils domes nolikumu, šāda veida iesniegumam būtu nepieciešams pievienot lēmumprojektu un saskaņošanas lapu. Bez tam, lieciniece paskaidroja, ka, lai jebkurš lēmuma projekts nonāktu domes sēdē un tiktu izskatīts, tam ir jābūt pareizi noformētam.

Lieciniece **J.P.** tiesas sēdē liecināja, ka strādājot Ventspils domē par kancelejas vadītāju. Ienākošos dokumentus reģistrējot kartotēkā juridiskām un fiziskām personām atsevišķi. No kartotēkas varot redzēt, kurā datumā, kas ir noticis ar dokumentu un, kad tas vīzēts. EM 2005. gada 16. decembra pavadvēstule ar CV dokuments esot saņemti kancelejā 19. datumā. Šajā datumā ielikts pastā domes priekšsēdētājam. No kartotēkas esot redzams, ka priekšsēdētājs vīzu uzlicis 04.01.2006. Iespējams, ka gada beigās priekšsēdētājs bijis aizņemts un iesaucis viņu kabinetā, un iedevis šo dokumentu rokās, jo 4. janvārī tas esot nosūtīts, sniegta starpatbilde. Tas esot bijis pieprasījums EM atsūtīt labi salasāmu O.G. CV. Taisot pieprasījumu, vadījušies pēc norādītās rezolūcijas, un tā bijusi viņas kļūda, ka priekšsēdētājam nodevusi nesalasāmu dokumentu. Tādēļ viņa labojusi savu kļūdu. Pēc minētajiem dokumentiem personu neesot bijis iespējams identificēt un CV bijis kopijas veidā, nesalasāms. Arī CV neesot minēts personas kods.

Deputāta O.G. 17.08.2005. iesniegums domē saņemts 16. augustā un reģistrēts kartotēkā kā domes deputāta iesniegums. Ja būtu norādīti personas dati, tad iesniegumu reģistrētu kā no fiziskas personas. A.Lemberga rezolūcija neesot pārsūdzēta.

22.08.2005. O.G. iesniegums reģistrēts kā deputāta iesniegums. O.G. ticis iepazīstināts ar A.Lemberga rezolūciju. Cik viņai zināms, šo rezolūcija O.G. neesot pārsūdzējis ne domes priekšsēdētājam, ne RAPLM ministram.

Trešais iesniegums 19.09.2005. reģistrēts 21.09.2005. Šo iesniegumu pierēģistrējusi galvenā speciāliste S.P.. Šajā dienā saņemts vēl viens iesniegums, abiem iesniegumiem bijusi kopīga rezolūcija, jo tikuši apvienoti- 10/52 un 10/54. reģistrētas tiekot visas vēstules un tas esot jādara obligāti.

2005. gada 21. decembra O.G. iesniegums ticis reģistrēts kā fiziskas personas iesniegums. Uz šo iesniegumu dota starpatbilde un gala atbildi pēc domes priekšsēdētāja rezolūcijas devis Ventspils brīvostas pārvaldnieks I.S.

Komentējot Ventspils domes 2005. gada 18. aprīļa vēstuli EM, paskaidro, ka tur esot norādīts, ka EM mainījusi savu pārstāvi un par to nav informējusi domi. Šajā vēstulē esot prasīts, kurš ir iecelts brīvostas valdē.

EM 2005. gada 29. aprīļa atbildi uz domes 18.04.2005. vēstuli redzot pirmo reizi, tāda domē neesot saņemta un neesot reģistrēta kancelejā.

Lieciniece **A.J.- F.** tiesas sēdē liecināja, ka strādājot Ventspils pilsētas domē par Personāldaļas vadītāju. Viņas darba pienākumos ietilpis dokumentu noformēšana pie darbinieku pieņemšanas darbā, atbrīvošanas no darba pienākumu veikšanas utt. Pildot šos darba pienākumus, liecinieces kompetencē esot arī konkursu, par pieņemšanu darbā, organizēšana. Liecinieces vadībā 2006.gadā arī ticis organizēts konkurss uz ekonomikas ministrijas pārstāvja vietu Ventspils brīvostas valdē. Ideja par konkursa nepieciešamību esot radusies tāpēc, ka Ventspils pilsētas domē esot saņemta anonīma iedzīvotāja vēstule ar jautājumu, ko darīt O.G., ja viņš grib strādāt Ventspils Brīvostas valdē. Tā kā ne Ministru kabineta rīkojumā, ne šajā iesniegumā neesot bijuši minēti nekādi personu identificējoši dati – personas kods, dzīvesvietas adrese vai ieņemamais amats, tad nolemts rīkot konkursu. Precīzi, kurš devis atļauju šāda konkursa rīkošanai, lieciniece neatceroties, bet iniciatīva esot nākusi no Personāldaļas. Kas un par kādu kopējo summu veica sludinājumu apmaksu laikrakstos, pateikt nevarot, jo apmaksu organizējot grāmatvedības darbinieki.

Konkursa komisijas rīcībā esot bijuši divi O.G., no kuriem viens sevi esot uzdevis kā Ventspils brīvostas valdes locekli, bet otrs, vienkārši iedzīvotājs. Tā kā abi kandidāti esot atbilduši izvirzītajiem kritērijiem, t.i., sakritis vārds un uzvārds, kas arī bijis konkursa vienīgais kritērijs, tad nolemts abus virzīt tālāk. Šis jautājums tālāk lemts domes sēdē, un kāds lēmums tika pieņemts, lieciniece neatceroties.

Lieciniece paskaidro, ka lai ieņemtu amatu Ventspils pašvaldībā, valsts amatpersonai esot jāraksta iesniegums ar lūgumu pieņemt viņu darbā. Komentējot O.G. iesniegumus Ventspils pilsētas domei, lieciniece norāda, ka pēc sava satura un formas iesniegums atbilstot domes deputāta O.G. lūgumam domei pieņemt lēmumu par O.G. iecelšanu par Ventspils Brīvostas valdes locekli. Vienā no iesniegumiem esot pieteikts tas pats lūgums, tikai šim iesniegumam esot pievienots arī lēmumprojekts un rīkojumi, taču šim iesniegumam neesot pievienota saskaņojuma lapa un paša O.G. iesniegums, kurā būtu pieteikts attiecīgs lūgums, kas vienlaicīgi būtu norāde uz to, ka arī pats O.G. vēlas ieņemt Ventspils brīvostas valdes locekļa amatu. Bez tam, šim iesniegumam neesot pievienots O.G. CV.

Tālākos līgumus ar Ventspils brīvostas valdes locekļiem Ventspils pilsētas dome neesot slēgusi, tos slēgusi Ventspils brīvostas pārvalde.

Par 2005. gada 7. aprīļa rīkojumu esot lietas kursā un tas attiecoties uz amatpersonām. Par minētā rīkojuma izpildi atbildīga esot Organizatoriskās nodaļas vadītāja M.Kr. Liecinieces kompetencē esot noteikt, kuras personas ir valsts amatpersonas, jo viņa iesniedzot VID korupcijas nodaļā sarakstus ar valsts amatpersonām.

Liecinieks **G.L.-L.** tiesas sēdē liecināja, ka 2005.gadā strādājis Ventspils domē par Likumības komisijas priekšsēdētāju. 2005.gada septembrī, precīzu datumu liecinieks neatceras, iepriekšminētajā komisijā ticis skatīts deputāta O.G. iesniegums un sagatavotais lēmumprojekts. Faktiski domē esot ienākuši divi iesniegumi- viens bijis O.G. iesniegums domes priekšsēdētājam, lieciniekam kā komisijas priekšsēdētājam. Pielikumi šiem iesniegumiem bijuši atšķirīgi. Pēc lēmumprojekta izvērtēšanas komisijas sēdē, tas ticis atzīts par nepietiekami labi sagatavotu, konstatētie trūkumi norādīti lēmumā, un līdz ar to iesniegtais lēmumprojekts neesot apstiprināts, lai to virzītu tālāk domē pieņemšanai. Lēmumprojektā esot bijuši pamatā divi trūkumi – nepareizas atsauces uz normatīviem aktiem un nepareizs formulējums par personas pieņemšanu Ventspils brīvostas valdē, jo saskaņā ar Ventspils brīvostas valdes nolikumu, persona tiekot „pieņemta”, nevis „iecelta”. Trūkumi tikuši ļoti precīzi norādīti lēmumprojekta iesniedzējam, jo iesniedzējs virzot šo lēmumprojektu un esot atbildīgs par tajā konstatēto trūkumu novēršanu. Likumības komisija šādus lēmumprojektus tikai izskatot, bet neesot to iniciators. Par Likumības komisijas lēmumu iesniedzējs O.G. saņēmis atbildi vispirms mutiski, jo piedalījies komisijas sēdē, un pēc tam rakstiski. Deputāts O.G. lēmumā norādītos trūkumus neesot novērsis, jo šis lēmumprojekts atkārtoti Likumības komisijā izskatīšanai neesot iesniegts. O.G. pie viņa ar saskaņošanas lapu neesot vērsies. Saskaņošanas lapu esot tiesīgs parakstīt arī viņa vietnieks, ja pats neesot uz vietas Ventspilī, vai esot saslimis. Liecinieks paskaidroja, ka apsūdzētais A.Lembergs ar Likumības komisijas lēmumu neticis iepazīstināts, jo tas tiekot paziņots tikai lēmumprojekta iesniedzējam.

Izskatot šo lēmumprojektu, Likumības komisija nav vērtējusi, vai šajā gadījumā ir vai nav noticis interešu konflikts, ka amatpersona sagatavo lēmumprojektu attiecībā uz sevi, jo komisija nevērtējot personas atbilstību ieņemamajam amatam, bet gan tikai izvērtējot, vai lēmumprojekta konstatējošā daļā ir izdarītas pareizas atsauces uz normatīvajiem aktiem, un vai lemjošajā daļā ir pielietoti formulējumi, atbilstoši attiecīgajam procesam. Personas identitāte Likumības komisijā tiekot izvērtēta tikai, skatot personas atbilstību tiesas piesēdētāja amatam un pašvaldības policijas vadības amatam. Bez tam O.G. neesot vērsies Likumības komisijā ar lūgumu par viņa pieņemšanu vai nepieņemšanu konkrētajā amatā, jo O.G. rakstījis iesniegumu trešajā personā un virzījis lēmumprojektu kā deputāts. Likumības komisija vērtējusi lēmumprojekta formu, neizvērtējot lēmumprojektā norādītās personas identitāti. Lai, pamatojoties uz šo lēmumprojektu, ieceltu kādu konkrētu personu kādā institūcijā, šim lēmumprojektam, pēc norādīto trūkumu novēršanas, būtu pievienojams materiāls par šīs personas identificēšanu – iesniegumam par sevi un CV.

Konkrētajā gadījumā MK rīkojuma jautājums par Brīvostas valdes locekļiem būtu jāvirza attiecīgajai ministrijai, vai personai pašai jāizsaka sava griba. Abas šīs personas atbildot par rīkojuma izpildi, ieviešanu dzīvē. Fiziskas personas iesniegums atšķirtos ar identifikācijas pazīmēm, personas kodu, dzīves vietu. Iesniegumi nonāktu domes kancelejā, tad pie priekšsēdētāja vai vietnieka, kuri virzītu uz komisiju. Likumības komisijā nonāktu tikai tādā gadījumā, ja izvirzāmais lēmumprojekts būtu saistīts ar kādu konkrētu tiesību normu piemērošanu.

Liecinieks **J.L.** tiesas sēdē sniedza analogisku liecību G.L.- L. liecībai. Bez tam liecināja, ka viņš neesot parakstījis saskaņošanas lapu, kā to tiesas sēdē apgalvojot O.G.

Tas esot bijis jādara komisijas priekšsēdētājam, kurš vadījis komisijas sēdi. Pēc nolikuma lēmuma projekts bijis vispirms jāsaskaņo ar Ventspils brīvostas pārvaldes attiecīgo amatpersonu, pēc tam ar Juridisko nodaļu un tad tikai ar Likumības komisiju. No Likumības komisijas saskaņošanas lapu paraksta tās priekšsēdētājs vai vietnieks, ja viņš būtu vadījis attiecīgo sēdi. Pretējā gadījumā viņš pārkāptu savu kompetenci. Ja viss esot kārtībā, Likumības komisijas tālāk sniedzot savu atzinumu. Ja trūkumi esot novērsti, atkāroti jautājums komisijas sēdē neesot jāskata.

Par konkursu uzzinājis no preses. Sapratis, ka notiek nejēdzības, ka Ministru prezidents jau esot norādījis, ka rīkojums ir neprecīzs, un uzdevis ekonomikas ministram Kr.K. novērst nepilnības. Kr.K. neko neesot darījis un pārkāpis MK kārtības ruļļa noteikumus, jo viņš bijis atbildīgs par to, ka rīkojums jau no sākuma bijis nepilnīgs. Tādēļ no saviem personīgajiem līdzekļiem domei ziedojis Ls 1000 konkursa organizēšanai, jo par sludinājumu publicēšanu un tehniskajiem izdevumiem nepieciešami līdzekļi. Neatceroties, vai ziedojis pirms vai pēc sludinājumu publicēšanas. Parasti rēķini tiek izsūtīti pēc sludinājumu publicēšanas. Viņš esot ziedojis vairākkārtīgi.

Liecinieks **I.S.** tiesas sēdē liecināja, ka strādājot par Ventspils Brīvostas pārvaldnieku. 2005.gada martā saņēmis no Valsts kancelejas vēstuli ar dokumentu apkopojumu – divi Ministru kabineta rīkojumi, izmaiņas Ministru kabineta noteikumos un pavadvēstuli, ko nosūtījis uz Ventspils domi. Pēc tam sekojusi sarakste, jo ir bijis jānoskaidro, vai Valsts kancelejas direktores vietniecei ir bijušas tiesības parakstīt vēstuli par rīkojuma nosūtīšanu Valsts kancelejas vārdā. Liecinieks atzīst, ka 2005.gada 31.marta Ventspils domei nosūtītajā vēstulē, neesot sniegta atbilde uz Ventspils domes uzdoto jautājumu. Vēstulē esot tikai aprakstīta Valsts kancelejas uzbūve, bet neesot atbildēts par pilnvaru apjomu. Lai sniegtu precīzu atbildi, liecinieks izmantojis juridiskā biroja pakalpojumus kā rezultātā ticis sniegts atzinums, ka, lai parakstītu vēstuli Valsts kancelejas vārdā, izņemot Valsts kancelejas direktori, pārējiem ir jābūt attiecīgam pilnvarojumam. Par šo faktu liecinieks arī esot informējis Ventspils domi. Šī sarakste ilgusi aptuveni divas nedēļas. Liecinieks neesot interesējies par to, kādēļ ir nepieciešams sniegt atbildi par paraksta pilnvarojumu, bet esot tikai izpildījis no viņa prasīto. Ar apsūdzēto diskusijas par šo jautājumu neesot bijušas, jo viss noticis oficiālas sarakstes veidā. 2005.gada marta mēnesī lieciniekam esot bijusi saruna ar O.G., kuras laikā viņš O.G. esot paskaidrojis, ka, lai pieņemtu darbā Ventspils Brīvostā, esot jāgriežas ar iesniegumu par pieņemšanu darbā Ventspils domē, jo kā Brīvostas pārvaldnieks viņš O.G. darbā pieņemt nevarot. Liecinieks neatceroties, vai minējis vēl kaut ko bez iesnieguma, kas būtu jāraksta, bet par savu galveno uzdevumu esot uzskatījis paskaidrot, ka Ministru kabineta rīkojums neesot pietiekošs, lai pieņemtu darbā. Norādījis, ka iesniegums jāadresē A.Lembergā kā amatpersonai. O.G. ar iesniegumu par pieņemšanu darbā Ventspils brīvostā neesot vērsies. Par šo tikšanos ar O.G. liecinieks neesot informējis apsūdzēto A.Lembergu. Bez tam, liecinieks norādīja, ka informāciju par darba uzsākšanu brīvostas valdē O.G. varējis saņemt domē, būdams deputāts, jo šie dokumenti esot publiski, t.sk., internetā.

Sarunās O.G. neesot prasījis viņam izsniegt kādus Ventspils brīvostas darbību regulējošus aktus. Bez tam liecinieks norādīja, ka ne ekonomikas ministrs K.K., ne Ekonomikas ministrija kā juridiska persona, laika posmā no 2005.gada 23.februāra līdz

2006.gada aprīlim neesot interesējušies par ekonomikas ministra pārstāvja darbu Ventspils brīvostas valdē, kā arī neesot interesējušies par ostas darbību.

Liecinieks liecināja, ka, lai uzsāktu darbu Ventspils Brīvostā, esot nepieciešams attiecīgs domes lēmums. Tāpat norādīja, ka esot bijuši gadījumi, kad šis lēmumprojekts ticis gatavots Ventspils Brīvostā. Vienlaikus liecinieks paskaidroja, ka ja ir izdots Ministru kabineta rīkojums par pārstāvja iecelšanu valdes locekļa amatā, šis pārstāvis arī pirms darba līguma noslēgšanas ticis ielaists valdes sēdē, kā tas ir bijis arī ar Finanšu ministrijas pārstāvi P.R. un Satiksmes ministrijas pārstāvi A.V., O.G. ne uz vienu valdes sēdi neesot ieradies, kaut gan Ventspils brīvostas valdes sēžu saraksts esot publiski pieejams Ventspils domes notikumu kalendārā.

Attiecībā uz liecinieka O.G. teikto, par to, ka viņš septembra beigās Ventspils brīvostā sekretārei iesniedzis lēmumprojektu un saskaņošanas lapu, liecinieks neko paskaidrot nevarēja, jo šādi dokumenti neesot iesniegti. Tāpat nevarot paskaidrot, kurš no darbiniekiem būtu varējis O.G. teikt, ka minētie dokumenti ir nosūtīti uz Ventspils domi. O.G. Ventspils brīvostā 2005.gada decembrī esot iesniedzis iesniegumus, citi dokumenti no O.G. neesot saņemti. Tāpat liecinieks apstiprina, ka uz O.G. 2005.gada 21.decembra iesniegumu esot sniegta atbilde.

Attiecībā par Ventspils brīvostas valdes locekļa darba samaksu liecinieks paskaidroja, ka saskaņā ar domes lēmumu esot noteikta stundas likme par darbu valdē (valdes sēdē), kā arī esot noteiktas prēmijas, par kurām lemjot valdes priekšsēdētājs, atkarībā no valdes locekļa darba ieguldījuma. Laika periods, par kuru valdes locekļiem tiekot aprēķinātas prēmijas, neesot noteikts, to izlemjot valdes priekšsēdētājs. Laiks, no kura brīža sāk aprēķināt valdes locekļa darba samaksu (prēmēšanu) līdz 2004.gadam neesot bijis konkrēti noteikts, bet 2004.gadā valdes priekšsēdētājs esot izdevis rīkojumu, ka samaksa esot jāveic no reālā darba sākšanas. Ventspils domes lēmums nosaka garantijas saņemt noteiktu samaksu par nostrādātajām stundām, bet valdes locekļu prēmēšana esot Ventspils brīvostas valdes priekšsēdētāja kompetencē, un šajos jautājumos tiekot pieņemti atsevišķi rīkojumi. Ventspils brīvostas nolikums, savukārt, nosakot, ka atalgojums valdes loceklim tiekot maksāts tikai pēc darba līguma noslēgšanas. Līdz šim neviens no Ventspils brīvostas valdes locekļiem neesot izteicis neapmierinātību ar apmaksas un prēmēšanas kārtību.

Jautāts par negatīvajām sekām, kas varētu būt radušās sakarā ar O.G. neapstiprināšanu valdes locekļa amatā, liecinieks paskaidroja, ka O.G. balss neizšķirtu nevienu jautājumu, jo tie visi esot pieņemti vienbalsīgi, kā arī neesot bijusi apgrūtināta sadarbība ar Ekonomikas ministriju. Tāpat laika posmā, kad Ventspils brīvostas valdes darbā nepiedalījies Ekonomikas ministrijas pārstāvis, neesot kritušies ekonomiskie rādītāji vai samazinājusies investīciju piesaiste un informācija, kāda esot pieejama valdes loceklim, esot pieejama arī ministrijas ierēdņiem.

Liecinieks **A.G.** tiesas sēdē liecināja, ka strādā Ventspils brīvostā par juristu.

Attiecībā par darba samaksu Ventspils brīvostas valdes locekļiem paskaidroja, ka atalgojums tiekot maksāts par reālu darbību ostas valdē- piedalīšanos valdes sēdēs, sarunas ar investoriem, investīciju piesaisti brīvostai. Bez tam tiekot apmaksāti pārstāvniecības jeb reprezentācijas izdevumi, kā arī tiekot maksātas prēmijas. Lēmumu par valdes locekļu prēmēšanu pieņemot valdes priekšsēdētājs, bet par valdes priekšsēdētāja prēmēšanu – Ventspils domes priekšsēdētāja 1.vietnieks. Lai saņemtu prēmiju, valdes loceklim esot jāveic valdes locekļa darba pienākumi un darba rezultātiem

esot jābūt sekmīgiem. Prēmijām ticis noteikts summas maksimums, kas noteikts procentuāli no Ventspils brīvostas pārvaldes ieņēmumiem. Šāda kārtība tikusi noteikta ar 2005.gada aprīli. Pirms tam neesot bijis konkrēti noteikts, no kura brīža to sāk aprēķināt, bet ar 2004.gada 21.decembra valdes priekšsēdētāja rīkojumu, ticis noteikts, ka atalgojumu sākot maksāt ar valdes locekļa piedalīšanos valdes sēdēs. Šī rīkojuma izdošana bijusi saistīta ar auditoru aizrādījumiem. Brīvostas valdes priekšsēdētājam esot tiesības precizēt prēmēšanas kārtību, jo nolikumā neesot norādīts, par kādu periodu prēmijas noteiktas.

Attiecībā par Ventspils brīvostas valdes locekļa pieņemšanu darbā liecinieks paskaidroja, ka Ministru kabineta ieceltais valdes loceklis darbam valdē esot jāapstiprina ar Ventspils domes lēmumu. Praksē šos lēmuma projektus esot gatavojuši gan Ventspils brīvosta, gan - pati Ventspils dome.

Liecinieks **P.R.** tiesas sēdē liecināja, ka no 2003.gada oktobra līdz 2004.gada martam strādājis par Ventspils brīvostas valdes loekli. 2003.gada 22.oktobrī liecinieks valdes locekļa amatā ticis iecelts ar finanšu ministra V.D. rīkojumu kā ministra padomnieks. Tūlīt pēc iecelšanas amatā sazvanījies ar Ventspils brīvostas pārvaldnieku I.S. un nosūtījis pa faksu visus pieprasītos dokumentus. Mainoties likumam „Par ostām”, ticis otro reizi iecelts šajā amatā, kad viņa kandidatūra tikusi apstiprināta Ministru kabinetā. Pēc Ministru kabineta rīkojuma saņemšanas, liecinieks, izpildot Ventspils brīvosta pārvaldnieka I.S. norādījumus, iesniedzis vēl nepieciešamos dokumentus, un turpinājis veikt valdes locekļa pienākumus. Kādus konkrēti dokumentus esot iesniedzis papildus Ministru kabineta izdotajam rīkojumam, liecinieks neatceroties. Bez tam liecinieks norāda, ka Ministru kabineta rīkojumā viņš ticis norādīts kā „ministra padomnieks” un šim amatam viņš ticis virzīts kā valsts amatpersona. Turklāt laikā, kad ticis iecelts valdes locekļa amatā, viņš bijis arī premjera padomnieks jūrniecības jautājumos, tādēļ uzskata, ka domei par viņa personību nevarēja rasties kādi jautājumi. Ja arī, kādas šaubas varēja rasties, tad viņš vismaz ar savu pieteikšanos viņas kļiedējis.

Ventspils brīvosta esot pašvaldības iestāde, tādēļ Ventspils domei, atbilstoši noteiktajai iekšējai kārtībai, esot tiesības pieņemt lēmumu, kuru liecinieks respektējot. Laikā, kad ticis iecelts valdes locekļa amatā, viņš esot pārstāvējis politisko partiju Jaunais laiks. Savas darbības laikā Ventspils brīvostā, liecinieks diskriminējošu attieksmi, saistībā ar viņa politisko piederību neesot izjutis.

Liecinieks paskaidroja, ka Ventspils brīvostā darbojoties četru ministriju pārstāvji, taču darba pienākumi starp tiem neesot stingri nodalīti. Tas, kādā virzienā darbojas katrs no valdes locekļiem, vairāk esot atkarīgs no katra valdes locekļa zināšanām individuāli, un tanī pat laikā katram valdes loceklim esot jārisina kopēji saimnieciskie jautājumi, kā arī nozīme esot tam, cik katrs valdes loceklis vēlās būt iesaistīts darbā. No sava ministra liecinieks neesot saņēmis nekādus īpašus norādījumus par veicamajiem darbiem Ventspils brīvostā. Tāpat liecinieks norāda, ka viena valdes locekļa klātbūtne vai prombūtne nespējot iespaidot ostas darbu.

Liecinieks neesot izjutis jebkāda veida diskrimināciju savas politiskās piederības, dzimuma, vecuma, vai cita iemesla dēļ

Liecinieks **V.A.š** tiesas sēdē liecināja, ka kopš 1995. gada strādājis Vides ministrijas sistēmā. Kopš 2003. gada esot Ventspils brīvostas valdes loceklis. Izvirzot

viņu šim amatam, esot vērtēta viņa kompetence. Neesot dzirdējis, ka Ventspils pilsētas dome būtu vērtējusi kāda valdes locekļa kompetenci. Pēc iecelšanas rakstījis iesniegumu, klāt pievienojis CV. Nekāds problēmas ar viņa identificēšanu neesot bijušas.

Izmaiņas nolikumā par prēmēšanu neesot uztvēris kā diskrimināciju. Strādājot šajā amatā, neesot pazemots un diskriminēts. Neesot sekojis kārtībai, kādā tiekot prēmēts.

Valdes sēdēs neesot uzdots jautājums, kāpēc nepiedalās EM pārstāvis. Pirms valdes sēdēm laicīgi tikuši izsūtīti sēdēs izskatāmie jautājumi. Par tiem bijis jādod rakstisks slēdziens. Valdes sēdes bijušas slēgtas, taču uz atsevišķu jautājumu izskatīšanu uzaicinātas atsevišķas personas.

Liecinieks **R.P.** tiesas sēdē liecināja, ka laika posmā no 2004.gada 1.jūnija līdz 2005.gada februārim esot pildījis Ventspils Brīvostas valdes locekļa amatu. Kā noritējusi pieņemšana darbā Ventspils brīvastā un nepieciešamo dokumentu kārtošā pilnībā visu neatceroties. Pats personīgi dokumentu noformēšanu nav veicis, jo to uzņēmis EM Juridiskais departaments. Pats esot uzrakstījis iesniegumu. Pēc iesnieguma uzrakstīšanas nākamais solis esot bijis jau darba līguma parakstīšana. Vairāk nekādus iesniegumus vai CV nav sniedzis, un viņam nav zināms, kādus dokumentus ir gatavojusi Ekonomikas ministrija, un nav zinājis, kādus lēmumus attiecībā uz viņa pieņemšanu šajā darbā ir pieņēmusi Ventspils dome. Par Ventspils domes pieņemto lēmumu uzzinājis, saņemot pa pastu darba līgumu.

Laikā, kad ticis iecelts Ventspils brīvastā par Ekonomikas ministrijas pārstāvi, strādājis Ekonomikas ministrijā par ministra padomnieku un no ministrijas pieņemtā rīkojuma par kandidāta izvirzīšanu Ventspils brīvastas locekļa amatam līdz attiecīgā darba līguma parakstīšanai pagājis aptuveni mēnesis. Darba pienākumus uzsācis veikt pēc darba līguma parakstīšanas un par veikto darbu saņēmis atalgojumu.

Veicot Ventspils Brīvostas valdes locekļa darba pienākumus, dažādu saimniecisko jautājumu risināšanā galvenokārt vadījies no ekonomiskiem apsvērumiem, jo arī pēc izglītības esot ekonomists. Vienlaikus liecinieks norādīja, ka starp valdes locekļiem veicamie pienākumi netiekot sadalīti un valdes sēdē visu izšķīris balsojums. Ekonomikas ministrs par Ventspils brīvastā risināmajiem jautājumiem no liecinieka puses ticis informēts, taču galējo lēmumu pieņemšana bijusi R.P. kompetencē. Bez tam liecinieks paskaidroja, ka attiecībā uz balsojumu valdē viena valdes locekļa atšķirīgais viedoklis kopējo jautājuma izšķiršanu ietekmēt nevarot, un tā kā valdē neesot sadalīti pienākumi, tad arī jautājumos, kuri vairāk esot saistīti ar ekonomiku, Ekonomikas ministrijas pārstāvja viedoklim neesot izšķirošās nozīmes. Viņa viedoklim kāda jautājuma izšķiršanā nozīme bijusi tikai tajā gadījumā, ja bijis iespējams ar saviem argumentiem pārliecināt par savu viedokli pārējos valdes locekļus. Ja par kādu jautājumu radušās diskusijas, tad praksē tas ticis izdiskutēts.

Liecinieks **A.V.** tiesas sēdē paskaidroja, ka ar 2004.gada 24.aprīļa Ministru kabineta rīkojumu kā Satiksmes ministrijas deleģēts pārstāvis ticis apstiprināts par Ventspils brīvastas valdes locekli. Laikā, kad ticis izdots šis ministru kabineta rīkojums, liecinieks neesot strādājis Satiksmes ministrijā, bet par izpilddirektoru Baltijas forumā, kurš nodarbojies ar starptautisku uzņēmēju un politiķu konferenču organizēšanu. Liecinieks paskaidroja, ka lai uzsāktu darbu Ventspils brīvastā, viņš esot sapratis, ka līdz ar Ministru kabineta rīkojuma izdošanu, viņam esot visas tiesības piedalīties valdes sēdēs.

Vienlaicīgi arī sapratis, ka tā kā par šo pienākumu veikšanu viņam tiek maksāts atalgojums, tad esot nepieciešams noformēt arī visus pārējos dokumentus. Tāpēc liecinieks esot savlaicīgi iesniedzis visus no viņa prasītos dokumentus, tai skaitā, iesniegumu ar lūgumu pieņemt viņu darbā, ko adresējis Ventspils domei. Kā Ventspils domes rīcībā nonācis viņa CV, paskaidrot nevarot, bet liecināja, ka šādu CV viņš esot iesniedzis Satiksmes ministrijā 2 vai 3 mēnešus pirms Ministru kabineta rīkojuma izdošanas. Līdz ar to liecinieks rezumē, ka šo CV Ventspils domei ir nosūtījusi Satiksmes ministrija. Par veicamo darbu un darba uzsākšanai nepieciešamajiem dokumentiem liecinieks uzzinājis gan Satiksmes ministrijā, kur viņam ticis izskaidrots, ka, ja kaut kas ir nepieciešams, viņš varējis griezties pie ministrijas darbiniekiem, gan Ventspils brīvostā.

To, ka piedalījies 2004.gada 14.maija Ventspils brīvostas sēdē, un domes lēmums, par viņa apstiprināšanu valdes locekļa amatā ticis pieņemts tikai 2004.gada 17.maijā, liecinieks neesot zinājis, un viņam arī neviens neesot liedzis piedalīties šajā valdes sēdē. Uzskata, ka pats O.G. neesot bijis aktīvs, ne no viņa, ne ministrijas puses neesot sekojusi darbība. O.G. pēc palīdzības varējis vērsties arī pie viņa, un viņš noteikti to būtu saņēmis.

Attiecībā uz pienākumu sadali Ventspils brīvostas valdē, liecinieks liecināja, ka pienākumi tajā neesot nodalīti. Visi jautājumi tikuši izvērtēti koleģiāli. Līdz ar to laika periodā, kad valdes darbā neesot piedalījies Ekonomikas ministrijas pārstāvis, tikušas ievērotas valsts intereses arī no ekonomiskā viedokļa.

Par jauno apmaksas kārtību Ventspils brīvostā liecinieks paskaidroja, ka tas nekādā veidā neesot aizskāris viņa godu un cieņu, vai uzskatījis to par diskriminējošu attieksmi, jo līdz ar jauno kārtību, kad prēmēšana notikusi atbilstoši ieguldītajam darbam, tas esot veicinājis valdes locekļu aktīvāku piedalīšanos brīvostas darba organizācijā, veicinājusi konkurenci. Visi valdes locekļi prēmēšanas apmēru katram valdes loceklim apsprieduši valdes sēdē, un tad to apstiprinājis priekšsēdētājs. Attiecībā uz to, par kādu laika periodu ticis aprēķināts prēmijas apmērs, liecinieks paskaidrot nevarēja, jo šinī jautājumā neesot iedziļinājies.

Liecinieks **A.Kr.K.** tiesa sēdē liecināja, ka ieņēmis ekonomikas ministra amatu no 2004. gada 2. decembra līdz 2006. gada aprīlim. Kā ekonomikas ministrs izvirzījis savus pārstāvju Rīgas, Ventspils ostās un Liepājas SEZ un lēmumu pieņēmis MK. Likums neesot noteicis nekādus atlases kritērijus ministra izvirzīto pārstāvju pretendentiem. O.G. dzīvojis Ventspilī un strādājis vadošā amatā. MK rīkojums bijis identisks agrākajiem MK rīkojumiem par valdes locekļu iecelšanu. Nekad agrāk tamlīdzīgas problēmas, kas saistītas ar valdes locekļu iecelšanu, neesot bijušas. Pēc rīkojuma pieņemšanas, saskaņā ar MK kārtības rulli, tas ticis publicēts Latvijas Vēstnesī. Līdz ar to MK un viņa kā, ministra darbs- izvirzīt kandidātu, esot beidzies. Pašvaldībai esot jānodrošina, lai pārstāvis tur reāli atrastos. Kā pašvaldība to izdarot, tas vairs neesot valdības jautājums un viņam tas neesot jāzina. Pēc savas iniciatīvas neko neesot darījis un viņam nekas neesot jādara. Rīkojums, ko izdevusi augstākstāvoša instance, esot jāizpilda zemākstāvošai instancei, t.i., pašvaldībai, jo rīkojums attiecoties uz domes darbību. Ne ministra, ne valsts sekretāra, ne cita darbinieka uzdevums rīkojuma neizpildes gadījumā neesot braukt uz Ventspili un kārtot jautājumu. Viņam neesot zināma procedūra, kas tālāk būtu jādara valdības izvirzītam kandidātam. Par tādiem sīkumiem ar O.G. neesot runājis, bet šī noteiktā procedūra būtu jāievēro. Taču O.G. būtu jādara ne vairāk, ne mazāk kā citiem kandidātiem.

Ar O.G. viņam bijusi saruna par to, ka kaut kādu formālu iemeslu dēļ domē netiekot pieņemts lēmums par O.G. pieņemšanu. 2005. gada 18. aprīlī EM saņēmusi Ventspils domes vēstuli, kurā esot izteikta neapmierinātība par to, ka dome netiekot informēta par pārstāvju maiņu. Tā kā vēstulē bijis norādīts, ka Ventspils brīvosta esot Ventspils domes struktūrvienība, tad sapratis, ka tiekot apšaubītas EM un MK tiesības vispār ieteikt un iecelt šādu locekli. EM 2005. gada 29. aprīlī sagatavojusi atbildi (par nosūtīšanu viņam nekas neesot zināms), kurā izskaidrots normatīvajos aktos noteiktais par Ventspils brīvostas valdes locekļa iecelšanas kārtību. Vienlaikus par šo faktu EM informējusi Ministru prezidentu. 2005. gada 3. maijā EM nosūtījusi vēstuli RAPLM, kurā lūgusi izvērtēt Ventspils pilsētas domes lēmumu, ar kuru apstiprināts Ventspils brīvostas pārvaldes nolikums- 1.1.punkta atbilstību spēkā esošiem normatīviem aktiem. RAPLM atbildējusi, ka minētais nolikums atbilstot normatīvajiem aktiem. Problēma ar personas identifikāciju attīstījusies laika gaitā, bet viņš šo lietu pēc visdziļākās būtības un savas izpratnes uztverot kā vienkāršu un tīru politiku. Politiski ticis pieņemts lēmums nepieļaut cilvēku, kuru izvirzījis kāds no partijas „Jaunais laiks”, un tad tikuši piemeklēti argumenti. Divas reizes uz domi esot nosūtīts O.G. CV, kas piepildot informācijas trūkumu un esot daudz „pilnāks” kā tikai dzīves vieta vai nodarbošanās. Uzskata, ka personas koda ierakstīšana MK rīkojumā radītu divas problēmas- galvenā, ka neuzskatot, ka MK būtu jebkas jādara tikai tādēļ, ka kāds sakot, ka tas jādara, t.i., mainīt darbību dēļ tā, ka kāds nevēlas pildīt rīkojumu. Tas esot mūsu valsts pārvaldes ievērošanas un demokrātiskās iekārtas ievērošanas princips, kas stāvēt augstāk par visu citu, un Likums par ostām neparedzot personas koda ierakstīšanu MK rīkojumā, otrkārt, rastos problēmas ar Personu datu aizsardzības likumu.

Uz Ministru prezidenta 2006. gada 20. janvāra rezolūciju sniedzis rakstisku atbildi ar pamatojumu, kāpēc minētā rezolūcija tādā veidā nebūtu izpildāma, jo prokurore ierosinājusi kriminālprocesu. Un tas esot bijis viens no būtiskiem lietas apstākļiem, kāpēc uzskatījis, ka nevajadzētu vairs iejaukties. Turklāt uzskatījis, ka nevar mainīt darbību tādēļ, ka kāds nevēlas pildīt rīkojumu. Ministru prezidents viņam neesot lūdzis izteikt viedokli, taču Ministru prezidentam bijusi iespēja viņu atlaist no amata.

Pārstāvja formālie pienākumi esot pārstāvēt valsts intereses ostas valdē, tā esot iespēja tiešā veidā sadarboties ar attiecīgo valdības ministru. Tas neesot nekur formāli rakstīts, kādai šai sadarbībai ir vai nav jābūt. Tā mainoties no ministra uz ministru, no pārstāvja uz pārstāvi. Ekonomikas ministrs esot tā persona valdībā, kas aktīvi tiekoties ar ārvalstu investoriem. Ja pārstāvja neesot, tad Ventspils ostai esot zaudēta iespēja veidot sadarbību ar vienu no valdības ministriem, kurš aktīvi sadarbojas ar esošajiem investoriem. O.G. pirmais uzdevums būtu iepazīties ar situāciju ostā, ziņot ministram pa būtiskiem jautājumiem. O.G. esot liegta iespēja iespaidot jebkuru valdes lēmumu. Pats kā ekonomikas ministrs neesot pieprasījis nekādu informāciju no Ventspils brīvostas pārvaldes, ne arī valdes sēdes lēmumprojektus un pieņemtos lēmumus. Cik viņam esot zināms, EM neesot atteikta informācija. Neesot zināmi lēmumi, kuri būtu pieņemti pretēji valsts interesēm.

Kaitējums nodarīts ar valsts pārvaldes iekārtas, valsts pamatu- demokrātijas graušanu, proti, MK rīkojums netiekot pildīts no zemāk stāvošas instances, kā arī ar zaudēto iespēju piesaistīt investorus.

Sevi par cietušo neuzskatot un neko neesot uztvēris personiski, jo esot politiķis, par kuru nepārtraukti tiekot izteikti nepatīesīgi apgalvojumi.

Liecinieks A.S. tiesas sēdē liecināja, ka strādājot RAPLM par valsts sekretāra vietnieku un bijis iesaistīts gan sarakstē ar EM, MK un prokuratūru, gan mutiski sniedzis skaidrojumus un risinājuma variantus attiecībā par MK rīkojuma Nr. 122 izpildi. EM uzskatījusi, ka netiek pildīts MK rīkojums par pārstāvja iecelšanu Ventspils ostas valdē un šajā sakarā aicinājusi RAPLM nodrošināt šī lēmuma izpildi. Saskaņā ar MK kārtības rulli par attiecīga tiesību akta projekta virzību gan MK, gan pēc tam par izpildi atbildīga esot institūcija, kas sagatavojusi attiecīgo tiesību akta projektu. Saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām” 5.panta 2. punktu pašvaldības esot institucionāli padotas RAPLM un tālākajos pantos esot jau identificētas speciālajos pantos šīs institucionālās pārraudzības saturs. Iepazīstoties ar EM sagatavoto informāciju, kā arī ar MK attiecīgu rīkojumu un, pieprasot informāciju no Ventspils pilsētas domes priekšsēdētāja, RAPLM izvērtējusi šo informāciju un nonākusi pie secinājuma, ka pastāv problēmas ar šī pārstāvja identificēšanu, t.i., vai šī ir tā persona, kas iecelta attiecīgajā amatā, vai nav. Šajā sakarā ieteikuši EM iesniegt nepieciešamo informāciju, lai personu varētu identificēt. Kā arī ieteikuši precizēt pašu MK rīkojumu. Diemžēl EM viņu viedoklim neesot piekritusi un atteikusies izpildīt viņu lūgumu.

Likuma „Par pašvaldībām,” 33.pantā noteikta kārtība, kādā šādus jautājumus virzot uz pašvaldības domi pieņemšanai. Pēc attiecīga projekta pieņemšanas un apstiprināšanas atbildīgā institūcija šo dokumentu ar individuālu lēmumu iesniedz domē. To pašu varot darīt Valsts kanceleja kā institūcija, kas nodrošinot šo MK dokumentācijas apriti, bet, ja rodoties kādas problēmas, tad skaidrojumu par attiecīgo projektu un tā saturu par to esot pienākums sniegt attiecīgajai institūcijai, kas sagatavojusi šo projektu, un arī šo projektu virzīt. Virzīšanas formas varot būt dažādas. Viens no veidiem esot informēt rakstveidā. Labas pārvaldības princips paredzot, ka Ventspils pilsētas domē vajadzējis ierasties vai nu Valsts kancelejas pārstāvim, vai EM pārstāvim, kurš iepazīstina domes priekšsēdētāju, uzrādot pilnvarojumu, ka ir šāds lēmums.

MK rīkojums Nr. 122 neesot administratīvs akts, bet gan politisks lēmums, kaut arī saturot administratīvā akta pazīmes. Politiska lēmuma izdošanu pamato politisks motīvs, bet administratīvo aktu - tiesību norma. Politiskais motīvs esot redzams tajā apstākļi, kādā persona tiekot izvirzīta amatam, proti, izvirzīšana nenotiekot pēc juridiskiem kritērijiem un nepakļaujoties juridiskai analīzei, piemēram, Latvijas pilsonis, vecums, vīrietis, profesija. Tā esot sava veida politiskās kontroles forma, proti, ka politiskās partijas ieceļ savus pārstāvjus uzņēmumu lēmēj institūcijās, lai kontrolētu, kā šīs institūcijas strādā no politiskā redzesloka. Visbiežāk šī amatpersonas tiekot identificētas kā konkrētās politiskās partijas pārstāvis.

Likums „Par ostām” paredzot šīs iestādes izveidošanu, tā esot kopīga iestāde pašvaldībai un MK, kopā tā saucoties pašvaldības institūcija. Līdz ar to nevarot iet ar diktātu. Likums „Par pašvaldībām” paredzot, ka pašvaldības iestāžu darbības regulēšanai tiek izdots nolikums, kurā atrunātas saistības pašvaldības un valsts kopīgai iestādei. RAPLM ir vērtējusi Ventspils brīvostas nolikuma 4.1. punktu un nekādas pretrunas neesot saskatījusi, jo pašvaldības domei esot jāpieņem lēmums, lai, pirmkārt, konkrēto pārstāvi iekļautu ostas valdes locekļu sastāvā, otrkārt, ar šo cilvēku nodibinātu darba tiesiskās attiecības, kas ir par pamatu tam, lai viņam varētu sākt maksāt atlīdzību par pienākumu pildīšanu. Šajā gadījumā tas esot pārvaldes lēmums, un no darba

organizācijas šāda prakses esot atbalstāma, jo ostas pārvaldē nevarot iesniegt tos daudzos dokumentu, ko lēmis MK, pašvaldība vai vēl kāda cita ministrija. Tādējādi tiekot nofiksēts valdes sastāvs. Domei lemšanas tiesības par pieņemšanu vai nepieņemšanu atkrīt, jo MK jau esot lēmis. Šajā gadījumā notiekot fakta konstatācija, kur no dažādiem dokumentiem saliek informāciju vienā dokumentā. Minētais lēmums esot koleģiāls lēmums.

Likuma „Par pašvaldībām”, 33. pantā esot minētas četras kategorijas, kuras varot iesniegt lēmumprojektu, t.i., priekšsēdētājs, deputāts, RAPL ministrs, MK. Šajā gadījumā sagatavoto lēmumprojektu iesniedz domes priekšsēdētājam, kurš nosakot atbildīgo komiteju vai vairākas komitejas. Šo komiteju noteikšanas pamatojums esot izvērtēt, pirmkārt, šī sagatavotā lēmumprojekta likumību, otrkārt, vai viņš ir korekts pēc satura. Pašvaldības domes priekšsēdētājs esot kompetents, uzreiz saņemot šo lēmumprojektu, nofiksēt, vai viņš ir vai nav precīzs, un attiecīgi atgriezt lēmumprojektu sagatavotājam ar lūgumu viņu papildināt vai savādāk noprecizēt. Ar to arī šī pašvaldības domes priekšsēdētāja kompetence izbeidzoties. Ārkārtas situācijā lēmumprojektu varot iesniegt domē pirms pašas sēdes ar $\frac{3}{4}$ balsojumu. Konkrētajā gadījumā pašvaldības domes priekšsēdētājs nevarējis pieņemt lēmumu, jo tas esot koleģiāls lēmums.

O.G pie pašvaldības priekšsēdētāja vērsies kā domes deputāts, kas pati par sevi esot nekorekta forma. Šajā gadījumā uz O.G attiecoties likumdošana, kas regulē viņu kā deputātu- likums „Par pašvaldībām” un domes nolikums, kas esot vienīgais paņēmieni, kā disciplinēt deputātu.

Likuma „Par pašvaldībām”, 62. pantā esot noteikta pašvaldības domes priekšsēdētāja kompetence. Minētajā pantā esot pozitīvais regulējums, ko drīkstot darīt domes priekšsēdētājs, izņemot otrās daļas 9. punktu, kurā vienīgajā noteikts pienākums- atbildēt par tiesas spriedumu izpildi lietās, kurās viena no pusēm ir dome. Minētā panta 11. punktā esot noteikts, ka domes priekšsēdētājs veic citus pienākumus, kas paredzēti likumos, Ministru kabineta lēmumos, attiecīgās pašvaldības nolikumā un domes lēmumos. Minētais punkts esot jāskata saistībā ar 93. pantu, kur noteikts, ka RAPLM ministrs var atstādināt domes priekšsēdētāju no amata, ja domes priekšsēdētājs nepilda vai pārkāpj Satversmi, likumus, Ministru kabineta noteikumus vai nepilda tiesas spriedumus. Šeit esot atsauce tikai uz ārējiem normatīvajiem aktiem, jo pašvaldība esot atvasināta publiska persona, kurai esot strikti noteiktas patstāvības robežas, un ierobežotas citas institūcijas, lai šo pašvaldību darbību ietekmētu. Konkrētajā gadījumā tā esot domes kompetence saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām”, 21. panta 9. punktu. Pa tiešo rīkojumus pašvaldības domes priekšsēdētājam nedodot. Eiropas Vietējo pašvaldību hartā esot noteikts ierobežojums valdībai un parlamentam iejaukties pašvaldību darbībā.

Attiecībā par EM un prokuratūras viedokli par Ventspils pilsētas domes priekšsēdētāja darbības izvērtēšanu un saukšanu pie atbildības RAPLM viedoklis bijis atšķirīgs. Neesot bijis pamata uzskatīt, ka A.Lembergs nebūtu vadījis domes sēdes, nebūtu pārstāvējis pašvaldību attiecībās ar valsts pārvaldes iestādēm vai citām institūcijām vai pildījis kādus citus pienākumus. No prakses pašvaldību priekšsēdētāji tiekot saukti pie atbildības saistībā ar pašvaldību lēmumiem, kuru pieņemšanā bijuši personīgi ieinteresēti, proti, kaut kādā veidā parādīties materiālais motīvs. Konkrētajā gadījumā pietrūkusi juridiskā argumentācija. RAPLM šeit saskatījusi kolektīvo- domes atbildību. Attiecībā par domes lēmumu, par konkursa izsludināšanu, arī šeit esot saskatāma kolektīvā atbildība. Pat ja lēmums esot prettiesisks, pašvaldība esot

kompetenta lemt par viņu un pat pieņemt šo prettiesisko lēmumu. Pēc tam varot reaģēt uz sekām. Turklāt tas bijis tikai lēmumprojekts, kas ticis apspriests un virzīts uz komitejām. Likums domes priekšsēdētājam paredzējis tiesības neparakstīt domes pieņemto lēmumu, tad esot jāsasauca ārkārtas sēde. Taču prakse pierādot, ka, ja dome vienreiz ir lēmusi, tad otrreiz lēmums esot tāds pats.

RAPLM bijis arī atšķirīgs viedoklis par šīs problēmas risinājumu. Tas, ka rīkojums bijis nepilnīgs, neesot tikai RAPLM viedoklis, to norādījis arī MK. EM nepamatoti izgājusi uz konfliktu un iesaistījusi prokuratūru. Parasti RAPLM, kā pārraudzības institūcija, esot tā, kas griežoties prokuratūrā. RAPLM saskatījusi vairākus problēmas risinājumus, piedāvājusi iesniegt dokumentus, kas apliecina, kas ir attiecīgā persona. Ja ar to nepietiekot, tad precizēt rīkojumu, lai tiešām būtu ticība, ka tas ir tas un neviens cits. Vēl labāk būtu bijis, ja attiecīgā institūcija, kas ir ieinteresēta, lai viņa šo lēmumu aizved un iedod rokās, un izstāsta, vēl labāk, ja šo jautājumu izskata domes sēdē. Likums „Par pašvaldībām,” paredzot pietiekami daudz ietekmēšanas līdzekļus, lai piespiestu pašvaldību pieņemt lēmumu. Minētā likuma 33. panta pirmā daļa paredzot, ka ja rodas problēmas, tad attiecīgi šī institūcija, kas virzījusi tiesību akta projektu, var iesniegt pretenzijas MK, kurš esot tiesīgs sasaukt ārkārtas sēdi, t.i., risināt jautājumu augstākā līmenī. Arī RAPLM varējusi sasaukt ārkārtas sēdi, bet tādā gadījumā ministrijai nepieciešama informācija vai jābūt sagatavotam lēmuma projektam, ko iesniegt domē. Minētais lēmuma projekts bijis jāsapatavo EM. Šo viedokli RAPLM paudusi starpinstitūciju sanāksmē pirms informatīvā ziņojuma un MK Komitejas sēdē 2006. gada martā. Starpinstitūciju sanāksmē EM atbildējusi, ka viss esot kārtībā un neesot vērts runāt. Ekonomikas ministrs nepildīja Ministru prezidenta rīkojumu, EM Juridiskais departaments neieklausījās problēmas risinājumā- formālā procedūrā, kura aizņemtu tikai vienu nedēļu. Parasti, ja runājot par pašvaldību pārraudzību, RAPLM viedokli ieklausoties. Pēc minētās MK marta sēdes RAPLM vairāk neiesaistīja nekādās diskusijās, lai varētu kaut kādā veidā nodrošināt lēmuma izpildi. Pēdējā informācija, kas esot RAPLM rīcībā, esot MK pieņemtais lēmums, ka pieņemt zināšanai informāciju, ka EM neko nedara. No pārraudzības viedokļa izbrīnu radījis tas, ka iesaistīta prokuratūra un KNAB, jo problēmas vienmēr tiekot risinātas valsts pārvaldes ietvaros. Arī sarunā ar prokuroru Ilsteru, kurš lūdzis komentēt Ventspils brīvostas nolikumu un šo situāciju, paskaidrojis viņam par kolektīvo atbildību, ka neesot pamata domes priekšsēdētāja saukšanai pie likumā „Par pašvaldībām,” noteiktās atbildības, ka esot pārāgrī ierosināt krimināllietu, kamēr neesot izsmelts viss tas, kas paredzēts likumā „Par pašvaldībām”, lai nodrošinātu lēmuma izpildi.

Par prokurora MK rīkojuma skaidrojumu- prokurors esot konstatējis likuma pārkāpumu un attiecīgi uzdevis amatpersonai novērst šo likuma pārkāpumu. Attiecībā par likuma komentēšanu, to varot darīt ikviens, tas esot interpretācijas jautājums, tikai jautājums esot, vai tas būs saistoši. Konkrētajā gadījumā MK kārtības rullis paredzot, ka pieļaujams otrā paraksta skaidrojums.

Liecinieks A.Š. tiesas sēdē liecināja, ka laika periodā no 2004. gada decembra līdz 2006. gada aprīlim bijis Ministru prezidenta padomnieks ekonomikas jautājumos, no 2006. gada 8. aprīļa līdz 9. novembrim- ekonomikas ministrs, bet no 9. novembra- RAPLM ministrs.

Saistībā ar MK rīkojumu Nr. 122 ne O.G., ne Kr.K. neesot griezušies pie viņa risināt kādu jautājumu attiecībā uz O.G. Pēc ministru prezidenta lūguma sagatavojis vienu vai divas rezolūcijas, adresētas ekonomikas ministram Kr.K. Uzskatījis, ka vienkāršākais un ātrākais veids kā atrisināt problēmu, lai EM pārstāvis piedalītos valdes sēdēs, bijis izsniegt viņam attiecīgu pilnvarojumu. Kr.K. rezolūciju neizpildīja, bet kādu mēnesi vēlāk saņemta viņa vēstule par kaut ko pavisam citu. Jautājums par Kr.K. saukšanu pie disciplinārās atbildības vai viņa demisijas pieprasīšanu šajā kontekstā neesot apspriests, jo tas esot saistīts ar valdības stabilitāti, un katra no valdībā esošajām partijām automātiski cenošoties aizstāvēt savu ministru, lai kādi būtu apsvērumi. Par MK rīkojuma izpildi saskaņā ar MK kārtības rulli esot atbildīga persona, kas šo rīkojumu parakstījusi kā otrā persona, šinī gadījumā Kr.K. Viņaprāt, Kr.K. pašam vajadzējis norādīt datus, kas nepārprotami ļautu identificēt viņa izvirzīto pārstāvi. Turklāt netiekot ņemts vērā fakts, ko pati persona, uz kuru šis rīkojums attiecas (O.G.), ir kaut ko darījusi. Pēc EM Valsts sekretāra K.G. iecelšanas Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā, viņš jau tajā pašā nedēļā esot rakstījis iesniegumu, ka dodas uz Ventspili iesniegt dokumentus.

Iepazīstoties ar dokumentu krājumu, kas bijis viņa rīcībā kā MP padomniekam un nosūtīti Ventspils pilsētas domei no EM un Valsts kancelejas, tomēr neesot bijis nepārprotami skaidrs, ka runa esot par personu, kura ir minēta šajā rīkojumā. Ventspils pilsētas domei adresētajā Ministru prezidenta 2006. gada 4. janvāra vēstulē citēts prokurora vēstulē paustais viedoklis par personas identifikāciju. Vienīgā identifikācijas pazīme, kas tur esot minēta, bijis tas, ka O.G. ir EM izvirzīts pārstāvis. Par to, ka viņu izvirzījusi EM, neviens nešauboties, bet jautājums esot par to, kas ir šis O.G. Vai prokuroram viņu izdevies identificēt pēc vienas vai otras pazīmes, esot paša prokurora kompetencē.

Dzīves apraksts varētu būt kā personu kaut kādā veidā identificējošs dokuments, bet viņš nevarot būt tāds pats par sevi. Viņš tāds varot būt vienīgi kopumā ar citiem dokumentiem, kas apliecina šīs personas atbilstību tam dzīves aprakstam, kas ir minēti tajā rakstītajā dokumentā. Pats par sevi viņš neko neapliecinot.

MK rīkojumam esot divējāda daba. Saistībā ar valsts pārvaldi, tas esot juridisks akts, bet saistībā ar MK kā politisku darbību, tas esot politisks lēmums. Pārstāvji pārsvarā bijuši politiķu draugi un paziņas. Ministru prezidents šo konkrēto gadījumu nosaucis par epopeju, kas ieilgusi tikai tāpēc vien, ka Jaunajam laikam izdevīgi pozicionēties pret Lembergu un tas esot labs politiskās cīņas ierocis, kā vākt punktus politiskajā cīņā. Šis viedoklis izskanējis Ministru prezidenta birojā.

Uz labas pārvaldības principu un veselo saprātu esot bijuši balstīti viņa apsvērumi par to, lai normatīvie akti būtu nepārprotami, tajos būtu norādītas vairākas identificējošas pazīmes. Arī tā laika tieslietu ministre paudusi šādu viedokli, kura pusē nosliecies Ministru prezidents. Šo jautājumu viņš esot atrisinājis, būdams ekonomikas ministrs, ar tiem tiesiskajiem līdzekļiem, kas viņam bijuši pieejami, lai neradītu neskaidras situācijas. Dokumentos, ko pats gatavojis vai parakstījis, esot izmantojis principu, ka personai vai tam adresātam, uz kuru šis rīkojums attiecas, šis rīkojums noformulēts nepārprotami un saprotami. Nekādā gadījumā viņš neiesaistītu prokuratūru, kas viņa vietā jautājumu atrisinātu tiesībsargājošajās iestādēs.

MK rīkojums Nr. 122 ticis atzīts par spēkā neesošu, nevis atcelts. Parastā prakse bijusi- atceļ iepriekšējo un iecel citu, bet šajā gadījumā- atzīst par spēku zaudējušu, jo

skaidrojums bijis tāds, ka O.G. nevienu dienu neesot nostrādājis. Līdz ar to būtu nepamatoti viņu atcelt, ja viņš nekad nav bijis.

EM pārstāvja uzdevums esot divējāds, būt profesionālam vadītājam, jo tā esot institūcija, kas pieņemot ostai būtiskus lēmumus, tādēļ viņš esot izvirzījis K.G. No otras puses- tā esot politiska loma. Politiskā loma esot definēta deklarācijā par MK iecerēto darbību, proti, pārstāvim būtu jāpilda tas, kas deklarācijā ir ierakstīts, jāmēģina panākt mērķi, kas ierakstīts konkrētās valdības deklarācijā. Viņš, kā ministrs, esot panācis, ka EM pārstāvis darbu uzsākot nekavējoties, un izdevis rīkojumu, ka reizi ceturksnī pārstāvim jāiesniedz atskaite par padarīto, t.i., ko viņi ir padarījuši, būdami EM pārstāvji.

EM pārstāvis ostu valdē neesot vienīgais informācijas avots un saikne ar ostām. EM darbiniekiem jautājumu risināšanā esot iespēja kontaktēties ar Brīvostas pārvaldes pārvaldnieku un risināt ekonomiskas dabas jautājumus. Viena no institūcijām, kas veicot sadarbību ar ostām, esot Latvijas ostu padome, kur pārstāvētas visas ostas. Attiecībā par investoru piesaisti EM esot specializēta aģentūra- Latvijas investīciju un attīstības aģentūra, kura tiekot finansēta no valsts budžeta, un kurai esot pārstāvniecības 10 ārvalstīs, kopējais darbinieku skaits- apmēram 200 un tās vistiešākais pienākums esot piesaistīt Latvijai investīcijas. Ostu padomes mērķis esot koordinēt tranzītpolitiku Latvijā. Tas esot formāts, kurā jebkuram ministram esot iespēja ierosināt jebkuru jautājumu ostas padomes sēdē.

Izvērtējot EM dokumentāciju, konstatējis, ka tur neesot norādīts, ka valstij būtu nodarīts kāds kaitējums. Kr.K. vēstulē KNAB esot bijis norādīts, ka to varot konstatēt tikai tiesa kriminālprocesā noteiktajā kārtībā. Ekonomikas ministra amatā esot stājies 2006. gada 9. aprīlī. Aprīļa sākumā MK jau bija skatījis jautājumu par ostām. Tajos dokumentos bija konstatēts, ka kravu apgrozījums Ventspils ostai pieaudzis, neviens no ministrijām, kurām prasīts sniegt viedokli, nebija norādījusi ne uz kādiem kaitējumiem.

Lieciniece **R. L.e** tiesas sēdē liecināja, ka strādājot Ventspils pilsētas domē par Juridiskās nodaļas speciālisti.

Ventspils pilsētas domē tikusi saņemta EM 19.01.2006. pavadvēstule, ar kuru atsūtīts O.G. CV. Minētais CV principā neko neesot paskaidrojis attiecībā uz to, par kuru O.G. esot runa MK rīkojumā. Pavadvēstulē neesot bijis nekāds paskaidrojums, ka tā ir tā pati persona, kas MK rīkojumos, kā arī neesot bijis norādīts šī dokumenta nosūtīšanas mērķis. Par cik uz to brīdi bijis izsludināts konkurss, tad attiecīgi varēts uzskatīt, kas šis dokuments būtu piemērojams konkursam. Visus šos apstākļus viņa esot norādījusi vēstulē EM. Turklāt papildus vēl norādījusi, ka no minētā CV neizrietot ne O.G. tiešā saistība ar EM, ne arī tas, ka viņa profesionālās spējas un darba pieredze būtu kaut kādā veidā saistītas ar Ventspils ostas darbību un ostu darbību vispār, kas varētu būt lietderīgi šai ostas valdes locekļa amata izpildei.

2006.gada 3.janvārī lieciniece gatavojusi vēstuli Valsts Kancelejai, kurā lūgusi paskaidrot Ministru kabineta rīkojumu Nr.122 un Nr.123 savstarpējo saistību, to spēkā esamību, jo no šiem abiem rīkojumiem lieciniecei neesot bijis skaidrs, attiecībā par kādas personas iecelšanu Ventspils Brīvostas valdē ir runa.

2006.gada 3.februāra vēstuli Ministru kabineta Valsts kancelejas direktorei ir gatavojusi I.V., taču lieciniece norāda, ka atbalsta vēstulē pausto viedokli un apliecina, ka vēstules saturu neesot noteicis apsūdzētais A. Lembergs.

Attiecībā uz prokurora J. Ilstera 2005.gada 15.decembra iesniegumu, kurā tiekot pieprasīts izpildīt 2005.gada 23.februāra Ministru kabineta rīkojumu, ar kuru O.G. ticis iecelts Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā, norādot papildus O.G. personas kodu, lieciniece paskaidroja, ka, pēc viņas domām prokurors esot interpretējis Ministru kabineta rīkojumu, jo šajā datumā pieņemtajā Ministru kabineta rīkojumā neesot bijis norādīts ne personas kods, ne tas, ka tiek iecelts deputāts O.G. Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā. Tā kā prokurors nevarot sniegt saistošu skaidrojumu Ministru kabineta rīkojumam, tad rīkojums neesot bijis izpildāms. Bez tam prokurors savā iesniegumā neesot norādījis, kādā veidā ir iegūtas Ministru kabineta rīkojumā norādītās personas identificējošās pazīmes. Tādēļ tapusi vēstule Ministru prezidentam, kurā lūgts izsūtīt MK rīkojumus, kuros būtu personas kods. Valsts kanceleja atsūtījusi iepriekšējo MK rīkojumu, kas atšķīries no prokurora rīkojuma teksta. Ministru prezidenta vēstulē arī neesot sniegta atbilde, uz ko balstījies prokurors savā iesniegumā. Lieciniece liecina, ka personu identificējošos datus esot meklējusi arī internetā pieejamajos Ministru kabineta sēžu protokolos, kur arī šāda informācija neesot bijusi atrodamā.

Par MK rīkojuma izpildi, saskaņā ar MK kārtības ruļļa 196. punktu, esot atbildīgs ministrs, konkrētajā gadījumā Kr.K., kuram jāveicot rīkojuma izpilde. Domes priekšsēdētāja pienākums esot iekļaut domes sēdes darba kārtībā, saskaņā ar domes nolikumu, iepriekš visās attiecīgās komisijās, komitejās, domes institūcijās, struktūrvienībās akceptētu lēmumprojektu.

Lieciniece **M.T.** tiesas sēdē liecināja, ka 2005.gadā strādājusi Ventspils pilsētas domē par Administrācijas vadītāju un viņas pienākumos ietilpis pārskatīt laikrakstu „Latvijas Vēstnesis”, izdrukāt no tā Ventspils pilsētas domei saistošos dokumentus un atdot tos domes kancelejā.

Izdrukājot Ministru kabineta rīkojumu Nr.122, viņai esot radušās neskaidrības, jo iepriekšminētajā rīkojumā ticis noteikts, ka O.G. tiekot iecelts Ventspils ostas valdes locekļa amatā, bet neesot bijis norādīts ne O.G. amats, ne darba vieta, ne norādīts personas kods, ne dzīves vieta. Bez tam, lieciniece norāda, ka neskaidrību radījis arī tas fakts, ka iepriekš no ministrijām par valdes locekļiem Ventspils Brīvostas valdē tikuši nozīmēti šo ministriju augsta ranga pārstāvji (pat ministru līmeni), bet šajā gadījumā O.G. saikne ar Ekonomikas ministriju lieciniecei nebija zināma, jo zinājusi divus O.G. un pārbaudījusi telefona grāmatu. Bijis priekšvēlēšanu laiks, viņa strādājusi arī vēlēšanu komisijā un bijis ļoti daudz darba. Vēlēšanās viens O.G. ticis ievēlēts Ventspils pilsētas domē. Dažāda satura zīmītes, adresētas domes priekšsēdētājam esot rakstījusi vairākkārtīgi, kad radušās kādas neskaidrības, pirmkārt, pašai priekš sevis.

Lieciniece paskaidroja, ka personai, kas tiekot virzīta darbam Ventspils brīvostas valdē, saskaņā ar Ventspils pilsētas domes rīkojumu Nr.735, esot jāraksta Ventspils pilsētas domei iesniegums ar lūgumu šo personu pieņemt Ventspils brīvostas valdē klāt pievienojot CV. Esot bijuši arī gadījumi, kad šie CV tikuši atsūtīti jau no attiecīgās ministrijas. Informāciju par personu ieguvusi no šiem CV, vai citas dokumentācijas, kas bijusi viņas rīcībā. Konkrēti par A.V. apstiprināšanu nevarot atcerēties, jo tad būtu jāapskatās arhīva dokumenti.

Lieciniece norāda, ka ar 24.03.2005. un 07.04.2005. rīkojumiem iepazinusies 2-3 dienas pēc to parakstīšanas, un ar tiem neesot jāiepazīstina atsevišķi katrs deputāts. Viņas kompetencē bijis ievērot rīkojumus noteikto. Cilvēki, kas dokumentu kārtošanas procesā

saskaroties ar šo jautājumu, par Ventspils domē esošo kārtību uzzinot no attiecīgām komisijām, kurās kārtoti attiecīgos jautājumus, un pie viņas tiekot iesniegts jau saskaņots (gatavs) lēmuma projekts. Šie rīkojuma nosacījumi par iesnieguma un CV nepieciešamību attiecinoties tikai uz amatpersonām. Nevarot atbildēt, vai dome to konsekventi ievērojusi, taču esot atšķirība, vai persona esot zināma un domes komisijā darbojas 10 gadus, vai tiek ievēlēta jauna, nezināma persona.

Lieciniece nevarot paskaidrot, kādā veidā iepriekšējie Ventspils brīvostas valdes locekļi kārtoja jautājumu par viņu pieņemšanu darbā, jo iepriekš viņa saņēmusi jau gatavus lēmumu projektus, taču paskaidro, ka, ja nav iesnieguma un CV, tad nevarot būt neviena saskaņojuma, jo neviena komisija tādu lēmuma projektu neskatot.

Attiecībā uz O.G. 2005.gada augustā rakstītajiem iesniegumiem, lieciniece paskaidro, ka pēc iesnieguma satura esot saprotams, ka to rakstījis domes deputāts, kurš izteicis lūgumu domei pieņemt lēmumu. Taču šim iesniegumam neesot pievienots lēmuma projekts, kurš saskaņots ar visām ieinteresētajām domes institūcijām. Domes deputātam esot tiesības iesniegt šādu lēmuma projektu. Tikai pēc tam, kad šāds lēmuma projekts esot izskatīts un saskaņots visās komisijās, tas nonākot pie domes priekšsēdētāja vai viņa vietnieka, kas to vēl vīzējot, un tikai pēc tam šādu lēmuma projektu iekļaujot izskatīšanai domes sēdē.

Liecinieks **J.I.** tiesas sēdē liecināja, ka neesot skaidrojies MK rīkojuma saturu. MK rīkojums esot obligāti jāizpilda un par to esot atbildīgs domes priekšsēdētājs. Uzskatot, ka Ventspils brīvostas nolikuma 4.1. punkts esot pretrunā ar likumu, kaut arī RAPLM viedoklis esot pretējs. O.G. MK rīkojums bijis jāsāk pildīt no parakstīšanas dienas bez jebkāda pašvaldības lēmuma. Viņa viedoklis esot, ka A.Lembergam neesot bijušas šaubas par O.G. identitāti, un šeit notikusi diskriminācija pēc politiskās piederības.

Pārējo liecinieku- A.L., K.K., E.M. liecības tiesa nevērtē, jo tās satur faktus par blakus apstākļiem, kuriem nav nozīmes apsūdzētajam inkriminēto darbību vērtēšanai.

Izvērtējot apsūdzētā, liecinieku liecības un citus tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētā A.Lemberga vaina nevienā no apsūdzībām nav pierādīta.

Apsūdzība pēc Krimināllikuma 318. panta otrās daļas.

Lai pierādītu apsūdzētā vainu apsūdzībā par dienesta stāvoļa ļaunprātīgu izmantošanu, ir nepieciešams, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma (turpmāk- KPL) 124. panta otro daļu, konstatēt šī noziedzīgā nodarījuma sastāvu. Minētā panta dispozīcijā norādīts, ka nodarījuma kvalificējošās pazīmes ir: 1) vainojamā persona ir atzīstama par valsts amatpersonu (speciālais subjekts); 2) darbībām ir jābūt tīšām; 3) darbībām ir jābūt saistītām ar ļaunprātīgu dienesta stāvokļa izmantošanu; 4) darbības sekām ir jābūt būtiskam kaitējumam, kas nodarīts valsts varai vai pārvaldības kārtībai vai ar likumu aizsargātām personas tiesībām un interesēm valsts varai; 5) dienesta stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas **kvalificējošas pazīmes**- šī norādītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā ir iestājušās smagas sekas vai noziedzīgs nodarījums izdarīts mantkārīgā nolūkā.

I Saskaņā ar Krimināllikuma (turpmāk- KL) 316.panta pirmo daļu par valsts amatpersonām ir uzskatāmi:

- 1) valsts varas pārstāvji,
  - 2) citas personas, kuras patstāvīgi vai uz laiku izpilda valsts vai pašvaldības dienesta pienākumus, un kurām ir tiesības:
- pieņemt lēmumus, kas saistoši citām personām, vai
  - veikt uzraudzības, kontroles, izziņas vai sodīšanas funkcijas vai
  - rīkoties ar valsts vai pašvaldību mantu vai finanšu līdzekļiem.

Ar Ventspils pilsētas domes 2005. gada 18. marta lēmumu Nr.1 apsūdzētais A.Lembergs ir ievēlēts par Ventspils pilsētas domes priekšsēdētāju. Līdz ar to viņš formāli var tikt atzīts par noziedzīgā nodarījuma subjektu.

II Noziedzīga nodarījuma objekts- valsts un pašvaldību institūciju, valsts dienesta normāla darbība, papildus objekts- persona, tās tiesības un likumiskās intereses.

A.Lembergam inkriminēts, ka viņš ar savu darbību:

- pārkāpis labas pārvaldības principu, tādējādi aizskarot privātpersonas tiesības un tiesiskās intereses;
- liedzis EM pārstāvību Ventspils brīvostas valdē;
- apdraudējis valsts stratēģijas izstrādāšanu brīvostu un speciālo ekonomisko zonu darbībā,
- apdraudējis to personu intereses, kuras skar Ventspils brīvostas valdes pieņemtie lēmumi;
- liedzis O.G. tiesības uz valdes locekļa atalgojumu;
- grāvis MK un EM prestižu, Ventspils domes prestižu un radījis neuzticību valstij;
- diskreditējis pašvaldības domes priekšsēdētāja amatu;
- nelietderīgi izmantojis domes resursus, savu un domes darbinieku darba laiku;
- traucējis MK, EM, Valsts kancelejas un ģenerālprokuratūras normālu darbu;
- nepatiesi apvainojis ekonomikas ministru Kr.K. kriminālnoziedzuma izdarīšanā;
- paudis diskriminējošu attieksmi pret O.G.

III Objektīvā puse- būtisks kaitējums valsts varai un pārvaldes kārtībai, kā arī ar likumu aizsargātām personas tiesībām un interesēm, un šo darbību rezultātā ir iestājušās smagas sekas. Objektīvā puse sastāv no trīs elementiem: darbības, cēloņsakarības un sekām.

1. Dienesta stāvokļa ļaunprātīga izmantošana izpaužas **aktīvās darbībās**, kad valsts amatpersona darbojas savu pilnvaru robežās, taču pretēji dienesta interesēm, vai arī veic darbības, kuras var izdarīt, izmantojot dienesta stāvokli. Šīm prettiesiskajām darbībām ir jābūt **saistītām** ar valsts amatpersonas dienesta pienākumu pildīšanu. Savukārt, dienesta stāvokļa **ļaunprātīga izmantošana** var izpausties darbībās, kas:

- 1) tieši izriet no valsts amatpersonas kompetences;
- 2) tieši neietilpst valsts amatpersonas kompetencē, bet tās var veikt, izmantojot dienesta stāvokli. (skat. V.Liholaja. Noziedzīgu nodarījumu kvalifikācija: Likums. Teorija. Prakse. Tiesu nama aģentūra. 2007).

Prokurors uzturēja apsūdzību par to, ka A.Lembergs, būdams atbildīgs par MK rīkojuma izpildi:

- *nepildīja* MK rīkojumu Nr. 122 un *nepieņēma* O.G. Ventpils brīvostas valdē apsūdzības runa (14.-15.lpp, 34.lpp, 50.lpp, 55.lpp);
- apzināti *neveica* pasākumus, lai izpildītu rīkojumus Nr. 122 un Nr. 123 un nodotu jautājumu par O.G. pieņemšanu Ventpils brīvostas valdes locekļa amatā izlemšanai domes sēdē, apzināti neveica pasākumus, lai rīkojumu izpildītu (apsūdzības 3.-4.pkt.,12.pkt);
- pēc informācijas saņemšanas par MK rīkojumiem Nr. 121 un Nr. 122, O.G. CV, *atstāja* šo informāciju bez ievērības (5., 22..25.pkt.);
- izvirzīja šaubas par Valsts kancelejas direktores vietnieces paraksta tiesībām (6-8.,11.pkt.);
- 2005. gada 18. aprīlī *nosūtīja* vēstuli ekonomikas ministram (10.pkt.);
- saņemot iesniegumus no O.G., *neveica pasākumus*, lai administratīvā procesa kārtībā pieprasītu ziņas no MK, Valsts kancelejas vai EM, nez arī virzīja jautājumu par O.G. pieņemšanu Ventpils brīvostas valdē izlemšanai uz domes sēdi un nesniedza atbildes pēc būtības uz O.G. iesniegumiem (12.-17.pkt.);
- izvirzīja nepieciešamību, lai O.G. dati būtu minēti MK rīkojumā (18.pkt.);
- uzdeva domes administrācijas darbiniekiem izveidot konkursa komisiju ar mērķi veikt pretendenta atlasī valsts izvirzītā pārstāvja pamatotai pieņemšanai Ventpils brīvostas valdē, uzdeva domes priekšsēdētāja vietniekam G.B. parakstīt iesniegumus laikrakstiem par konkursa izsludināšanu (19.-20.pkt.);
- *izvirzīja šaubas* par MK rīkojumu spēkā neesamību (21.pkt.);
- apzināti maldināja domes deputātus par viņa rīcībā esošo informāciju (23.pkt.);
- uzdeva domes darbiniekiem veikt saraksti ar valsts institūcijām, iesaistīja virkni pašvaldības un Ventpils brīvostas pārvaldes darbinieku, kā arī pilsētas domes deputātus (24.,27.pkt.);
- publiski izteica apzināti nepatiesus apgalvojumus un nepatiesi apvainoja ekonomikas ministru Kr.K. kriminālnoziedzuma izdarīšanā (28.-29.pkt);
- *nepildīja* spēkā stājušos prokurora iesniegumu.

1.1. Lai konstatētu, vai apsūdzētais darbojies pilnvaru robežās, taču pretēji dienesta interesēm, vai arī veicis darbības, kuras var izdarīt, izmantojot dienesta stāvokli, nepieciešams izvērtēt, vai MK rīkojuma izpilde ietilpst apsūdzētā- domes priekšsēdētāja kompetencē.

Likuma par ostām 7. pants nosaka, ka ostas pārvalde ir iestāde, kuru izveido attiecīgās pilsētas dome vai pagasta padome un kura šajā likumā noteiktajos ietvaros ir arī Ministru kabineta pārraudzībā. Citu ostu pārvalžu nolikumus apstiprina attiecīgā pašvaldība saskaņā ar Ministru kabineta apstiprinātu paraugnolikumu.

Savukārt, minētā likuma 8.panta trešā daļā noteikts, ka Rīgas ostas valdē un Ventpils ostas valdē katrā ir astoņi valdes locekļi: četri attiecīgās pašvaldības pārstāvji, kurus amatā ieceļ un no amata atbrīvo ar attiecīgās pilsētas domes lēmumu, un četri — ekonomikas ministra, finanšu ministra, satiksmes ministra un vides ministra izvirzīti pārstāvji, kurus amatā ieceļ un no amata atbrīvo Ministru kabinets.

MK 2003. gada 12. marta noteikumu Nr. 111 „Ministru kabineta kārtības rullis” 196.punkts nosaka, ka atbildīgs par Ministru kabineta noteikumu, instrukciju, ieteikumu vai rīkojumu izpildi ir to parakstītājs (otrais paraksts) (šo noteikumu 190.punktā minētajā gadījumā – tiesību akta projekta iesniedzējs) vai attiecīgajā tiesību aktā norādītā institūcija vai amatpersona.

Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.1. punkts nosaka, ka valsts izvirzītos pārstāvjus brīvostas valdē pieņem ar Ventspils pilsētas domes lēmumu.

No iepriekš minētā secināms, ka atbildīgs par MK rīkojuma Nr. 122 „Par O.G. iecelšanu Ventspils ostas valdes locekļa amatā” izpildi ir ekonomikas ministrs Kr. K., un Ventspils pilsētas domei jāpieņem lēmums, kuram ir konstatējošs un organizatorisks raksturs, kurš ir saistošs Ventspils pilsētas domes padotībā esošajām pašvaldības institūcijām.

1.2. Valsts apsūdzība uzskata, ka apsūdzētais atbildīgs par MK rīkojumu izpildi, jo Ventspils brīvostas pārvaldes nolikuma 4.1. punktā ir paredzēts, ka domei jāpieņem lēmums par valsts pārstāvja pieņemšanu brīvostas valdē. Minētais punkts nosakot domes, t.sk., domes priekšsēdētāja, atbildību (apsūdzības runas 16.lpp).

Apsūdzētais paskaidroja, ka neesot atbildīgs par Ministru kabineta rīkojuma izpildi. Saskaņā ar Ministru kabineta kārtības ruļļa noteikumiem par MK rīkojumu izpildi esot atbildīgs otrā paraksta licējs, konkrētajā gadījumā ekonomikas ministrs, ko rakstiski apstiprinājuši arī Ministru prezidents A.K. un ekonomikas ministrs A.Š., kurš norādījis arī to, ka otrā paraksta licējs esot atbildīgs arī par rīkojuma skaidrošanu (tiesas sēdes protokols 23. sēj. l.l.133-135).

Liecinieks A.S. attiecībā par MK rīkojuma izpildi liecināja, ka saskaņā ar MK kārtības rulli par attiecīga tiesību akta projekta virzību gan MK, gan pēc tam par izpildi atbildīga esot institūcija, kas sagatavojusi attiecīgo tiesību akta projektu (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l. 101).

Liecinieks A.Š. attiecībā par MK rīkojuma izpildi liecināja, ka par MK rīkojuma izpildi, saskaņā ar MK kārtības rulli, esot atbildīga persona, kas šo rīkojumu parakstījusi kā otrā persona, šinī gadījumā Kr.K.(tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.153).

Lieciniece R.L. šajā jautājumā liecināja, ka par MK rīkojuma izpildi, saskaņā ar MK kārtības ruļļa 196. punktu, esot atbildīgs ministrs, konkrētajā gadījumā Kr.K., kuram jāveicot rīkojuma izpilde (tiesas sēdes protokols 19. sēj.l.l.188).

Liecinieks Kr.K., komentējot MK rīkojuma izpildi, liecināja, ka pēc rīkojuma pieņemšanas, saskaņā ar MK kārtības rulli, tas ticis publicēts Latvijas Vēstnesī. Līdz ar to MK un viņa kā ministra darbs- izvirzīt kandidātu, esot beidzies. Pašvaldībai esot jānodrošina, lai pārstāvis tur reāli atrastos. Kā pašvaldība to izdarot, tas vairs nesot valdības jautājums un viņam tas neesot jāzina. Pēc savas iniciatīvas neko neesot darījis un viņam nekas neesot jādara. Rīkojums, ko izdevusi augstākstāvoša instance, esot jāizpilda zemākstāvošai instancei, t.i., pašvaldībai, jo rīkojums attiecoties uz domes darbību. Ne ministra, ne valsts sekretāra, ne cita darbinieka uzdevums rīkojuma neizpildes gadījumā neesot braukt uz Ventspili un kārtot jautājumu. Viņam neesot zināma procedūra, kas tālāk būtu jādara valdības izvirzītam kandidātam. Par tādiem sīkumiem ar O.G. neesot runājis, bet šī noteiktā procedūra būtu jāievēro. Taču O.G. būtu ne vairāk, ne mazāk jādara kā citiem kandidātiem. (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.72-79;114-133).

Ministru prezidenta 2006. gada 10. jūlija vēstulē norādīts, ka atbildīgs par MK rīkojumu Nr. 112 izpildi un skaidrošanu bija atbildīgs ekonomikas ministrs, šim nolūkam izmantojot visas ar Valsts pārvaldes iekārtas likumu ministram piešķirtās pilnvaras. 2006. gada 4. aprīļa MK sēdē ticis izskatīts EM sagatavotais Informatīvais ziņojums par EM veiktajām darbībām O.G. iecelšanai Ventspils ostas valdē, „...kurš diemžēl neļāva gūt pilnīgu pārliecību par to, ka ekonomikas ministrs Kr.K. būtu izdarījis visu iespējamo, lai nodrošinātu Ministru kabineta 2005. gada 23. februāra rīkojuma Nr. 122 izpildi nekavējoties (18. sējums l.l. 20-21).

Bez tam prokurors apsūdzības runas 39. un 93. lpp. pats norādījis, ka ekonomikas ministrs ir atbildīgā amatpersona par rīkojuma izpildi.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka ekonomikas ministrs Kr.K. nepildīja MK noteikumu „Ministru kabineta kārtības rullis „196. punkta nosacījumus, un MK rīkojuma izpilde nebija Ventspils pilsētas domes priekšsēdētāja pienākums.

1.3. Likuma „Par pašvaldībām „18. pants nosaka, ka domi (padomi) veido vēlēti deputāti.

Atbilstoši likuma „Par pašvaldībām” 22.- 24. pantam domes darbs notiek sēdēs un pastāvīgās komitejās. Domes darba organizāciju nosaka attiecīgās pašvaldības nolikums, kurš izstrādāts saskaņā ar minēto likumu. Pašvaldības nolikums ir saistošie noteikumi, kas nosaka pašvaldības pārvaldes organizāciju, lēmumu pieņemšanas kārtību, iedzīvotāju tiesības un pienākumus vietējā pārvaldē, kā arī citus pašvaldības darba organizācijas jautājumus.

Atbilstoši minētā likuma 21. pantam dome ir tiesīga izskatīt jebkuru jautājumu, kas ir attiecīgās pašvaldības pārziņā, turklāt tikai dome var: (...) 9) iecelt amatā un atbrīvot no amata pašvaldības iestāžu vadītājus, kā arī citas amatpersonas likumā un pašvaldības nolikumā paredzētajos gadījumos.

Atbilstoši minētā likuma 33. pantam domes (padomes) sēdē izskata lēmumu projektus, kurus iesniedz: 1) domes (padomes) priekšsēdētājs; 2) domes (padomes) komitejas; 3) domes (padomes) deputāti; 4) ārkārtas sēdes ierosinātājs.

Lēmumu projekti iesniedzami domes (padomes) priekšsēdētājam.

Lēmumu projektu iesniegšanu reglamentē pašvaldības nolikums, kurā jāparedz kārtība, kādā lēmumu projekti izskatāmi domes (padomes) pastāvīgajās komitejās un saskaņojami ar pašvaldības iestādēm vai to darbiniekiem.

Domes (padomes) priekšsēdētājs, saņemot lēmuma projektu, nosaka komiteju, kurā tas izskatāms.

No iepriekš minētā izriet, ka tikai Ventspils pilsētas domes kompetencē ir domes sēdē pieņemt lēmumu par pārstāvja pieņemšanu Ventspils brīvostas valdē, un likuma „Par pašvaldībām „33. pantā noteiktas četras kategorijas, kuras ir tiesīgas iesniegt lēmuma projektus, t.i., domes priekšsēdētājs, deputāts, RAPL ministrs, MK.

1.4. Atbilstoši likuma „Par pašvaldībām„ 62. pantam domes (padomes) priekšsēdētājs: 1) vada domes (padomes) darbu, koordinē jautājumu izskatīšanu komitejās; 2) pārstāv pašvaldību attiecībās ar valsti un citām pašvaldībām; 3) bez īpaša pilnvarojuma pārstāv domi (padomi) tiesā; 4) domes (padomes) vārdā izdod pilnvaras, paraksta līgumus un citus juridiskos dokumentus; 5) vada finanšu komitejas darbu; 6) dod saistošus rīkojumus

vietējās pašvaldības administrācijas darbiniekiem; 7) ierosina jautājumu izskatīšanu domē (padomē) un komitejās; 8) sagatavo izskatīšanai domes (padomes) sēdēs valsts iestāžu amatpersonu iesniegumus; 9) atbild par tiesas spriedumu izpildi lietās, kurās viena no pusēm ir dome (padome); 10) var ierosināt attiecīgajā administratīvajā teritorijā esošo vietējo valsts pārvaldes iestāžu vadītāju vai šo iestāžu amatpersonu atlaišanu no ieņemamā amata; 11) veic citus pienākumus, kas paredzēti likumos, Ministru kabineta lēmumos, attiecīgās pašvaldības nolikumā un domes (padomes) lēmumos.

Valsts apsūdzība uzskata, ka likuma „Par pašvaldībām”, 62. pants piešķir domes priekšsēdētājam rīcības brīvību, taču šajā pantā paredzētās tiesības ietverot arī negatīvo funkciju- izlemt jautājumu par šo tiesību neizmantošanu.

Apsūdzētais paskaidroja, ka, saskaņā ar likumu „Par pašvaldībām”, domes priekšsēdētājs esot politiska persona, viens no deputātiem. Domes darbs notiekot domes sēdēs un pastāvīgajās komitejās un komisijās. Komitejas sastāvot no deputātiem. Domes priekšsēdētājam esot tiesības koordinēt domes darbu, bet viņam neesot tiesību iejaukties citu komiteju darbā, kurā pats domes priekšsēdētājs neesot sastāvā. Domes priekšsēdētājs neesot pašvaldība. Pašvaldība esot pašvaldības sistēma, kas sastāvot no domes, domes administrācijas, kurā esot 14 nodaļas, 13 juridiskās personas – kapitālsabiedrības, kurās kopā strādājot 3000 cilvēku. Ventspils pilsētas domē strādājot 337 amatpersonas, kuras pieņemtas pēc attiecīgiem kritērijiem. Pats kā domes priekšsēdētājs neesot sagatavojis nevienu vēstuli, jo tas neesot iespējams. Viņam, kā jebkuram deputātam, esot tiesības (bet ne pienākums) ierosināt jautājumu izskatīšanai domē, taču ne 2005. ne 2006. gadā viņš nevienu jautājumu neesot ierosinājis. Domes sēdēs tiekot skatīti iepriekš sagatavoti jautājumi un balsots par sagatavotu lēmuma projektu. Absurda un nepamatota esot prasība domes priekšsēdētājam zināt visu spēkā esošo normatīvo bāzi, kas attiecas uz pašvaldībām. Nepamatoti gan apsūdzībā, gan apsūdzības runā prokurors esot vairākkārtīgi norādījis, ka apsūdzētajam kā fiziskai personai- A.Lembergam, bijis pienākums pieņemt lēmumu, pienākums pieņemt O.G. brīvostas valdē. Viņš esot politiska amatpersona- domes priekšsēdētājs. Domes priekšsēdētājam neesot tiesību pieņemt lēmumu domes vietā. Likuma „Par pašvaldībām”, 21. pantā esot noteikts, kas ir tikai domes kompetencē, t.sk., iecelt amatā un atbrīvot amatpersonas(tiesas sēdes protokols 23.sēj. l.l.132-198).

Liecinieks *A.S.*, komentējot domes priekšsēdētāja statusu, liecināja, ka likuma „Par pašvaldībām”, 62. pantā esot noteikta pašvaldības domes priekšsēdētāja kompetence. Minētajā pantā esot pozitīvais regulējums, ko drīkstot darīt domes priekšsēdētājs, izņemot otrās daļas 9. punktu, kurā vienīgajā noteikts pienākums- atbildēt par tiesas spriedumu izpildi lietās, kurās viena no pusēm ir dome. Minētā panta 11. punktā esot noteikts, ka domes priekšsēdētājs veic citus pienākumus, kas paredzēti likumos, Ministru kabineta lēmumos, attiecīgās pašvaldības nolikumā un domes lēmumos. Minētais punkts esot jāskata saistībā ar 93. pantu, kur noteikts, ka RAPL ministrs var atstādināt domes priekšsēdētāju no amata, ja domes priekšsēdētājs nepilda vai pārkāpj Satversmi, likumus, Ministru kabineta noteikumus vai nepilda tiesas spriedumus. Šeit esot atsauce tikai uz ārējiem normatīvajiem aktiem, jo pašvaldība esot atvasināta publiska persona, kurai esot strikti noteiktas patstāvības robežas, un ierobežotas citas institūcijas, lai šo pašvaldību darbību ietekmētu (tiesas sēdēs protokols 19.sēj., l.l.100-144,169-177).

Tiesa secina, ka domes priekšsēdētājam ir tiesības, nevis pienākums, virzīt lēmuma projektu uz domes sēdi, tāpat, kā šādas tiesības ir ikvienam deputātam, t.sk., O.G., RAPLM ministram, MK.

1.5. Tiesā tika konstatēts, ka līdz 2003. gada 23. oktobra likuma grozījumiem Likumā par ostām valdes locekļi ostu valdēs tika iecelti ar attiecīgās ministrijas ministra rīkojumu, un, kā redzams no prakses, pamatā tie bijuši ar attiecīgo ministriju saistītas, sabiedrībā zināmas personas (15. sējums l.l. 122-125, 9. sējums l.l.242). Tā finanšu ministrs ar 2003. gada 22. oktobra rīkojumu Nr. 947 norīkojis finanšu ministra padomnieku P.R. par Ventpils brīvdostas valdes locekli (8. sējums l.l. 58), ekonomikas ministrs ar 2003. gada 3. marta rīkojumu Nr. 46 par pārstāvi norīkojis ministra padomnieku J.A. (8. sējums l.l. 43).

Pamatojoties uz iepriekš minētajiem grozījumiem Likumā par ostām un MK 2003. gada 24. decembra rīkojumu Nr. 808. Ventpils pilsētas dome ar 2004. gada 19. janvāra lēmumu pārapstiprinājusi gan jau esošos Ventpils brīvdostas valsts pārstāvjus, gan pašvaldības pārstāvjus. Konkrētajā gadījumā uz minētā rīkojuma domes priekšsēdētājs uzlicis rezolūciju Administrācijas vadītājam M.T. un Ventpils brīvdostas pārvaldes pārvaldniekam I.S. par lēmuma projekta sagatavošanu uz domes sēdi (8. sējums l.l. 98-99).

Lēmuma projektus par MK iecelto ostas valdes locekļu pieņemšanu gatavojuši gan Ventpils pilsētas dome, gan Ventpils brīvdostas pārvalde. Liecinieks *I.S.* liecināja, ka esot bijuši gadījumi, kad šis lēmumprojekts ticis gatavots Ventpils Brīvdostā (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.81). Liecinieks *A.G.* liecināja, ka Ministru kabineta ieceltais valdes loceklis darbam Ventpils brīvdostas valdē esot jāapstiprina ar Ventpils domes lēmumu. Praksē šos lēmuma projektus esot gatavojuši gan Ventpils brīvdosta, gan - pati Ventpils dome (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.54).

Lai tiktu sagatavots lēmuma projekts, nepieciešams ieceltā ostas valdes locekļa personīgs iesniegums, adresēts Ventpils pilsētas domes priekšsēdētājam. To tiesas sēdē apgalvoja apsūdzētais (tiesas sēdes protokols 23. sēj. l.l. 141-147), kā arī liecinieki *I.S.*, kurš norādīja, ka arī O. G. informējis par šāda iesnieguma nepieciešamību (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.80-85) Liecinieks *P.R.*, kurš liecināja, ka izpildījis visus Ventpils brīvdostas pārvaldnieka norādījumus un iesniedzis visus pieprasītos dokumentus (tiesas sēdes protokols 19. sēj.l.l.200). Liecinieks *V.A.* liecināja, ka tūlīt pēc iecelšanas rakstījis iesniegumu un pievienojis CV (tiesas sēdes protokols 19. sēj.l.l.65). Liecinieks *R.P.* liecināja, ka dokumentu kārtošānu uzņēmies EM Juridiskais departaments. Pats rakstījis iesniegumu (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.33). Liecinieks *A.V.* liecināja, ka ar noteikto kārtību iepazīstinājis ostas pārvaldnieks. Iesniegumu ar lūgumu viņu pieņemt darbā adresējis Ventpils domei (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.68). Lietas materiāli- 8. sējums l.l. 47, 50, 54, 11. sējums l.l.98 apstiprina iepriekš minētās liecinieku liecības.

Tiesa secina, ka Ventpils pilsētas domē un Ventpils brīvdostas pārvaldē nebija vienota prakse par lēmuma projekta sagatavošanas procedūru un virzīšanu uz domes sēdi, taču, jebkurā gadījumā, pamats lēmuma projekta virzīšanai ir ieceltā valdes locekļa iniciatīva, viņa rakstisks iesniegums par pieņemšanu Ventpils brīvdostas pārvaldē vai attiecīgās institūcijas iniciatīva.

Iepriekš minēto apstiprina arī liecinieki: *A.S.*, kurš liecināja, ka pēc attiecīga projekta pieņemšanas un apstiprināšanas atbildīgā institūcija šo dokumentu ar individuālu lēmumu iesniedz domē. To pašu varot darīt Valsts kanceleja kā institūcija, kas nodrošinot šo MK dokumentācijas apriti, bet, ja rodoties kādas problēmas, tad skaidrojumu par attiecīgo projektu un tā saturu par to esot pienākums sniegt attiecīgajai institūcijai, kas sagatavojusi šo projektu, un arī šo projektu virzīt. Virzīšanas formas varot būt dažādas. Viens no veidiem esot informēt rakstveidā. Labas pārvaldības princips paredzot, ka Ventspils pilsētas domē vajadzējis ierasties vai nu Valsts kancelejas pārstāvim, vai EM pārstāvim, kurš iepazīstina domes priekšsēdētāju, uzrādot pilnvarojumu, ka ir šāds lēmums (tiesas sēdes protokols 19. sēj.l.l.100-144); *A.Š.* liecināja, ka šajā lietā neesot ņemts vērā fakts, vai pati persona, uz kuru šis rīkojums attiecas (O.G.), ir kaut ko darījusi. Pēc EM Valsts sekretāra *K.G.* iecelšanas Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā, viņš jau tajā pašā nedēļā esot rakstījis iesniegumu, ka dodas uz Ventspili iesniegt dokumentus (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.158); *M.T.* liecināja, ka personai, kas tiekot virzīta darbam Ventspils brīvostas valdē, saskaņā ar Ventspils pilsētas domes rīkojumu, esot jāraksta Ventspils pilsētas domei iesniegums ar lūgumu šo personu pieņemt Ventspils brīvostas valdē, klāt pievienojot CV (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.93-98); liecinieks *G.L. – L.* liecināja, ka MK rīkojuma jautājums par Ventspils brīvostas valdes locekļiem būtu jāvirza attiecīgajai ministrijai, vai personai pašai jāizsaka sava griba. Abas šīs personas atbildot par rīkojuma izpildi, tā ieviešanu dzīvē (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.145-146).

Liecinieks *O.G.* šajā jautājumā liecināja, ka Ventspils brīvostas pārvaldnieks esot pateicis, ka viņam pašam nekas neesot jādara. *O.G.* zinājis, ka saskaņā ar Ventspils domes nolikumu, Ventspils brīvostas locekļus darbā pieņemot dome, bet uzskatījis, ka viņam domē ar iesniegumu par pieņemšanu darbā neesot jāgriežas, jo ar valdības rīkojumu jau esot iecelts pārstāvēt valsts daļu Ventspils brīvostā, un viņam papildus nekas vairāk neesot bijis jāgatavo. Ministru prezidenta rīkojums esot augstāk stāvošs akts par pašvaldības pieņemtajiem lēmumiem. Tāpēc arī 2005.gada 21.decembra iesniegumā Ventspils brīvostas valdes priekšsēdētājam *O.G.* neesot lūdzis pieņemt viņu darbā, jo ar Ministru kabineta rīkojumu jau šajā amatā esot iecelts (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l. 34-52, 133-134).

Liecinieks *I.S.* neapstiprināja *O.G.* liecības un paskaidroja, ka *O.G.* esot izskaidrojis pieņemšanas kārtību, kā arī to, ka jāraksta iesniegumus, kurš jāadresē Ventspils domes priekšsēdētājam (tiesas sēdes protokols 19. sēj.l.l.80)

Tiesa uzskata, ka nav pamat neticēt Ventspils brīvostas pārvaldnieka *I.S.* liecībām, par to, ka viņš ir izskaidrojis kārtību *O.G.*, kādā tiek apstiprināti ostas valdes locekļi, jo arī citi valdes locekļi- liecinieki *P.R.*, *A.V.*, *V.A.* tiesā apstiprināja, ka ar noteikto kārtību un nepieciešamajiem dokumentiem informējis ostas pārvaldnieks.

No lietas materiāliem redzams, ka pēc rīkojumu pieņemšanas attiecīgās ministrijas rakstiski informējušas Ventspils domi un Ventspils brīvostas pārvaldi par pārstāvja norīkošanu (8. sējums l.l. 42,57; 1. sējums l.l.103). Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka paziņošanas veidi bijuši dažādi, t.sk., paši ministri zvanījuši domes priekšsēdētājam un informējuši viņu par pārstāvja nomaiņu, informējuši par konkrēto personu.

Liecinieks *Kr. K.* šajā jautājumā liecināja, ka pēc savas iniciatīvas neko neesot darījis un viņam nekas neesot jādara. Rīkojums, ko izdevusi augstākstāvoša instance, esot

jāizpilda zemākstāvošai instancei, t.i., pašvaldībai, jo rīkojums attiecoties uz domes darbību. Ne ministra, ne valsts sekretāra, ne cita darbinieka uzdevums rīkojuma neizpildes gadījumā neesot braukt uz Ventspili un kārtot jautājumu (tiesas sēdes protokols 19.sēj. l.l. 72-78 un 114-132).

1.6. Tiesā tika konstatēts, ka 2005. gada februāra beigās vai marta sākumā apsūdzētais ticis informēts par pieņemtajiem MK rīkojumiem, ko saskaņā ar saviem darba pienākumiem veikusi domes Administrācijas vadītāja M.T. M. T. reģistrācijas kartīnai pievienojusi zīmīti (11. sēj. l.l.123), kurā norādīts, ka par O.G. neesot nekādu identifikācijas datu - darba vieta- amats Ekonomikas ministrijā, dzīves vieta, personas kods (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.95-96).

2005. gada 18. aprīlī domes Juridiskās daļas vadītājas vietas izpildītāja I.V. vērsusi uzmanību, ka ar MK rīkojumiem ieceltās personas Ventspils ostas valdē ir nepietiekami identificējamās. (8. sēj.l.l.127-128).

2005. gada 18. aprīlī Ventspils pilsētas dome nosūtījusi ekonomikas ministram un Ministru prezidentam zināšanai vēstuli par Ventspils brīvostas valdes locekļa kandidatūru, kurā izteikta neapmierinātība par EM rīcību, nomainot pārstāvi Ventspils brīvostas valdē un par to neinformējot Ventspils pilsētas domi, kuras struktūrvienībā ietilpst Ventspils brīvostas pārvalde.

O.G. pirmos iesniegumus Ventspils pilsētas domē iesniedzis kā deputāts tikai 16. un 23. augustā, t.i., pēc sešiem mēnešiem pēc apstiprināšanas MK, kuros lūdz kārtējā domes sēdē pieņemt lēmumu par O.G. apstiprināšanu Ventspils ostas valdes locekļa amatā (2. sējums l.l. 52-53). Iesniegumos O.G. norādīts trešajā personā. 2005. gada 21. septembrī domē saņemts analogisks iesniegums, taču tam pievienots Ventspils pilsētas domes lēmuma projekts. Minētajā datumā saņemts arī deputāta O.G. iesniegums adresēts Likumības komisijas priekšsēdētājam. Liecinieks *A.S.* liecināja, ka O.G. pie pašvaldības priekšsēdētāja vērsies kā domes deputāts, kas pati par sevi esot nekorekta forma. Šajā gadījumā uz O.G. attiecoties likumdošana, kas regulē viņu kā deputātu- likums „ Par pašvaldībām” un domes nolikums, kas esot vienīgais paņēmieni, kā disciplinēt deputātu (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l. 100-113,169-177). Šādos apstākļos O.G. ir izmantojis savas deputāta tiesības iesniegt sagatavotu lēmuma projektu atbilstoši likuma „ Par pašvaldībām „ 33. pantam un Ventspils pilsētas domes nolikuma 38.4. punktam.

2005. gada 21. decembrī O.G. vērsies pie Ventspils pilsētas domes un Ventspils brīvostas valdes priekšsēdētāja ar iesniegumu kā Ventspils ostas valdes loceklis, kurā lūdzis informēt par kārtējo ostas valdes sēdi, izsniegt kārtējā sēdē izskatāmo jautājumu un iepriekšējās sēdēs izskatīto jautājumu materiālus, kā arī pārskaitīt valdes loceklim pienākošos kompensāciju, norādot savu bankas kontu. Iepriekš minētā liecībā liecinieks *O.G.* norādījis, ka ar MK rīkojumu jau bijis pieņemts par valdes loekli, tādēļ neesot lūdzis pieņemt viņu darbā.

Domes priekšsēdētājs nav saņēmis ne O.G. personisku iesniegumu, kuros būtu norādīti personas dati un vēlme tikt pieņemtam Ventspils brīvostas pārvaldē, ne atbilstošu lēmuma projektu, iekļaušanai domes sēdes darba kārtībā.

Liecinieks *G.L. – L.* apstiprināja, ka fiziskas personas iesniegums atšķirtos ar identifikācijas pazīmēm, personas kodu, dzīves vietu. Iesniegumi nonāktu domes kancelejā, tad pie priekšsēdētāja vai vietnieka, kuri virzītu to uz komisiju. Likumības

komisijā nonāktu tikai tādā gadījumā, ja izvirzāmais lēmumprojekts būtu saistīts ar kādu konkrētu tiesību normu piemērošanu (tiesas sēdes protokols 19.sēj. l.l.146-147).

1.7. EM, atsaucoties uz RAPLM lūgumu, 2005. gada 16. decembrī un atkārtoti 2006. gada 19. janvārī pēc Ventspils domes lūguma, nosūtījusi domei O.G. CV gaismas kopijas (7. sējums l.l.100-103).

Tiesa uzskata, ka CV pats par sevi nav personu identificējošs dokuments. To apliecināja arī liecinieks A.Š., ka dzīves apraksts varētu būt kā personu kaut kādā veidā identificējošs dokuments, bet viņš nevarot būt tāds pats par sevi. Viņš tāds varot būt vienīgi kopumā ar citiem dokumentiem, kas apliecina šīs personas atbilstību tam dzīves aprakstam, kas ir minēti tajā rakstītajā dokumentā. Pats par sevi viņš neko neapliecinot (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.155). Tieslietu ministre 2006. gada 8. marta vēstulē Ministru prezidentam norādījusi, ka CV, kuru pievieno „...MK rīkojuma projektam, kalpo tam, lai tiktu iegūta nepieciešamā informācija par personu, par kuru ir nepieciešams pieņemt lēmumu. Piemēram, lai pārliecinātos, vai konkrētās personas izglītība un darba pieredze ir atbilstoša, lai viņa ieņemtu konkrētu amatu. *Dzīves apraksts netiek pievienots rīkojumam, lai identificētu konkrētu personu*” (11. sējums l.l.63).

Tādējādi tiesa secina, ka ne O.G., ne ekonomikas ministrs no savas puses nav izrādījuši iniciatīvu vai veikuši visu nepieciešamo jautājuma atrisināšanai. Gan ekonomikas ministrs, gan O.G. ir izvēlējušies konfrontāciju.

1.8. Faktu, ka MK rīkojums ir neprecīzs un nesatur personas identificējošas pazīmes, norādījis Personu un valsts tiesību aizsardzības departamenta prokurors 2005. gada 23. novembra atbildes vēstulē O.G. (1. sējums l.l.35-36). Minētā departamenta virsprokurors J.P. 2005. gada 23. novembra vēstulē Ministru prezidentam norādījis, ka MK rīkojuma izpilde ir apgrūtināta, jo šai personai nav minētas nekādas identifikācijas pazīmes (personas kods, deklarētā dzīves vieta vai ieņemamais amats), kuras saskaņā ar Administratīvā procesa likuma nosacījumiem bijis nepieciešams norādīt. Vienlaikus virsprokurors lūdzis MK precizēt Ventspils brīvostas pārvaldes locekli un paziņot Ventspils brīvostas pārvaldei par valdes locekļa iecelšanu, norādot konkrētu personu ar identifikācijas pazīmēm (7. sējums l.l.18). RAPLM valsts sekretāre I.K. 2006. gada 13. marta vēstulē norādījusi EM, ka ir pieļautas neprecizitātes MK rīkojumu sagatavošanā, ka RAPLM norādījusi EM par nepieciešamību nosūtīt Ventspils pilsētas pašvaldībai dokumentus, kas apliecinātu Ventspils pilsētas pašvaldības deputāta O.G. iecelšanu Ventspils ostas valdes locekļa amatā. (11. sējums l.l.39). Ministru prezidents ar 2006. gada 20. janvāra rīkojumu uzdevis ekonomikas ministram Kr.K. izsniegt O.G. atbilstošu pilnvaru (norādot personas kodu un nepieciešamības gadījumā arī citus personu apliecinājošus datus), lai nodrošinātu ministrijas pārstāvja piedalīšanos Ventspils ostas valdes sēdēs. (11. sējums l.l.46). Tieslietu ministre 2006. gada 8. marta vēstulē Ministru prezidentam norādījusi, ka „...ņemot vērā, ka ir nepieciešams ieviest skaidrību par to, kāda satura informācija jānorāda Ministru kabineta rīkojumā, lai identificētu personu, par kuru pieņemts Ministru kabineta lēmums, iesakām pārrunāt minēto jautājumu Valsts kancelejas organizētajā Juridisko dienestu sanāksmē un vienoties par tālāko rīcību”(11. sējums l.l.64). RAPLM valsts sekretāre arī 2005. gada 6. decembrī sniegusi atbildi O.G., ka Ventspils pilsētas domes rīcībā nav dokumentu, kas apliecina, ka tieši Ventspils domes deputāts O.G. ir iecelts Ventspils ostas valdes locekļa amatā (2. sējums l.l. 23). Liecinieks

A.S. liecināja, ka, iepazīstoties ar EM sagatavoto informāciju, kā arī ar MK attiecīgu rīkojumu un, pieprasot informāciju no Ventspils pilsētas domes priekšsēdētāja, RAPLM izvērtējusi šo informāciju un nonākusi pie secinājuma, ka pastāv problēmas ar šī pārstāvja identificēšanu, t.i., vai šī ir tā persona, kas iecelta attiecīgajā amatā, vai nav. Šajā sakarā ieteikuši EM iesniegt nepieciešamo informāciju, lai personu varētu identificēt. Kā arī ieteikuši precizēt pašu MK rīkojumu. Diemžēl EM viņu viedoklim neesot piekritusi un atteikusies izpildīt viņu lūgumu (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.110-111). Liecinieks *A.Š.* liecināja, ka, iepazīstoties ar dokumentu krājumu, kas bijis viņa rīcībā kā Ministru prezidenta padomniekam un nosūtīti Ventspils pilsētas domei no EM un Valsts kancelejas, tomēr neesot bijis nepārprotami skaidrs, ka runa esot par personu, kura ir minēta šajā rīkojumā. Vienīgā identifikācijas pazīme MK rīkojumā, kas tur esot minēta, bijis tas, ka O.G. ir EM izvirzīts pārstāvis. Par to, ka viņu izvirzījusi EM, neviens nešauboties, bet jautājums esot par to, kas ir šis O.G. Šo jautājumu viņš esot atrisinājis, būdams ekonomikas ministrs, ar tiem tiesiskajiem līdzekļiem, kas viņam bijuši pieejami, lai neradītu neskaidras situācijas. Dokumentos, ko pats gatavojis vai parakstījis, esot izmantojis principu, ka persona vai tam adresātam, uz kuru šis rīkojums attiecas, šis rīkojums noformulēts nepārprotami un saprotami. (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.151-162) Lieciniece *M.T.* liecināja, ka, izdrukājot Ministru kabineta rīkojumu Nr.122, viņai esot radušās neskaidrības, jo iepriekšminētajā rīkojumā ticis noteikts, ka O.G. tiekot iecelts Ventspils ostas valdes locekļa amatā, bet neesot bijis norādīts ne O.G. amats, ne darba vieta, ne norādīts personas kods, ne dzīves vieta. Bez tam lieciniece norāda, ka neskaidrību radījis arī tas fakts, ka iepriekš no ministrijām par valdes locekļiem Ventspils Brīvostas valdē tika nozīmēti šo ministriju augsta ranga pārstāvji (pat ministru līmeni), bet šajā gadījumā O.G. saikne ar Ekonomikas ministriju lieciniecei nebija zināma, jo zinājusi divus O.G. un pārbaudījusi telefona grāmatu (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.94).

Tādējādi tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā MK rīkojums ir nepilnīgs un O.G. nav identificējams. Turklāt viņš nebija saistīts ar EM, neieņēma nekādus amatus šajā ministrijā, kā arī nebija sabiedrībā atpazīstama personība. Par Ventspils pilsētas domes deputātu viņš tika ievēlēts 2005. gada martā, t.i., pēc MK rīkojuma Nr. 122 pieņemšanas.

1.9. Personu un valsts tiesību aizsardzības departamenta prokurors J.I. 2005. gada 15. decembrī uzdevis Ventspils pilsētas domes un Ventspils brīvostas pārvaldes valdes priekšsēdētājam līdz 2005. gada 27. decembrim izpildīt MK rīkojumu Nr. 122, ar kuru O.G. iecelts Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā kā Ministru kabineta pārstāvis un norādījis O.G. personas kodu (8. sējums l.l. 68-69).

Lieciniece *R.L.* šajā sakarā liecināja, ka prokurors uzdevis izpildīt 2005. gada 23. februāra MK rīkojumu Nr.122, kurā papildus norādīts O.G. personas kods. Tā kā šajā datumā pieņemtajā MK rīkojumā nebija personas koda un prokurors nebija norādījis, kādā veidā ir iegūtas Ministru kabineta rīkojumā norādītās personas identificējošās pazīmes, tad Ministru prezidentam lūgts izsūtīt rīkojumu, kurā būtu personas kods. Lieciniece uzskata, ka prokurors ir interpretējis MK rīkojumu un viņam nav tiesību dot saistošu skaidrojumu MK rīkojumiem.(tiesas sēdes protokols 9. sēj. l.l. 187-193). Liecinieks *A.S.* liecināja, ka prokurors esot konstatējis likuma pārkāpumu un attiecīgi uzdevis amatpersonai novērst šo likuma pārkāpumu. Attiecībā par likuma komentēšanu, to varot darīt ikviens, tas esot interpretācijas jautājums, tikai jautājums esot, vai tas būs

saistoši. Konkrētajā gadījumā MK kārtības rullis paredzot, ka pieļaujams otrā paraksta skaidrojums (tiesas sēdes protokols 19.sēj. 106-107) .

Atbilstoši MK 2003. gada 12. marta noteikumu Nr. 111 „Ministru kabineta kārtības rullis” 197.punktam skaidrojumus par Ministru kabineta izdoto tiesību aktu sniedz attiecīgais Ministru prezidenta biedrs vai ministrs – tiesību akta parakstītājs (otrais paraksts), bet šo noteikumu 190.punktā minētajā gadījumā – tiesību akta projekta iesniedzējs.

Tiesa uzskata, ka prokuroram nebija tiesību ne paplašināt MK rīkojumu, ne dot saistošu MK rīkojuma skaidrojumu, ja prokurora iesniegumā nav atsauces uz oficiālu informācijas ieguves avotu.

Tā kā minēto prokurora iesniegumu ģenerālprokurors atzinis par likumīgu (7.sējums l.l. 30-31), tad atbilstoši Prokuratūras likuma 9. pantam spēkā esošas prokurora likumīgās prasības ir obligātas visām personām Latvijas Republikas teritorijā. Šajā gadījumā A.Lemberga rīcība uzskatāma par bezdarbību, kas neveido KL 318.panta sastāvu.

1.10. Tiesas izmeklēšanā tika noskaidrots, ka O.G. neviens iesniegums netika atdots atpakaļ. Informāciju par domes priekšsēdētāja rezolūcijām O.G. saņēmis domes kancelejā. To savā liecībā apstiprināja pats O.G. (tiesas sēdes protokols 19.sēj. l.l.37-38) O.G. nav izmantojis savas tiesības Administratīvā procesa likuma (APL) kārtībā pārsūdzēt domes priekšsēdētāja faktisko rīcību. Tas pats attiecināms arī par konkursa „Pretendentu atlase Valsts izvirzītā pārstāvja pamatotai pieņemšanai Ventspils brīvostas valdē” organizēšanu, paraksta tiesību un MK rīkojumu spēkā esamības apšaubīšanu, domes darbinieku iesaistīšanu sarakstes veikšanā ar valsts institūcijām.

APL paredz, ja publiska varas institūcija, piemēram, pašvaldība, izdodot administratīvo aktu, ir aizskārusi personas tiesības, tai ir tiesības šo akta leģimitāti apstrīdēt administratīvā procesa kārtībā. Prokurora A.Lemberga darbību analīze faktiski balstīta uz administratīvā procesa normām. Taču kriminālprocesā darbība, kas saistīta ar administratīvā akta izdošanu vai neizdošanu, var tikt atzīta par Krimināllikuma objektīvās puses elementu tikai tad, ja starp objektīvās puses elementiem pastāv vienotība, tas ir, vienlaicīgi jākonstatē visas trīs pazīmes- darbības, cēloņsakarība, sekas.

1.11. Konfrontācija starp domi, O.G. un EM notikusi 10 mēnešu garumā un neviena no pusēm nav vēlējusies piekāpties. Šim jautājumam ir politisks raksturs, ko apstiprināja liecinieki A.Š. (tiesas sēdes protokols 19.sēj. l.l.152) un A. Kr.K.(tiesas sēdes protokols 19.sēj. l.l.74). Tiesa nevērtē lietas politisko kontekstu un liecību subjektīvo raksturu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 15. pantā noteikto objektivitātes principu, bet tikai analīzei pakļauj no šīm liecībām izrietošos objektīvos faktus. Kā arī, ņemot vērā sabiedrības kraso polarizāciju politisko procesu izvērtēšanā, tiesa norobežojas no jebkura masu medijos izteiktā viedokļa un nevērtē šos lietas materiālos esošos dokumentus kā pierādījumus.

Tiesa konstatē, ka domes priekšsēdētājs pārkāpis Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteikto labas pārvaldības principu (šī principa pārkāpums ir konstatējams arī Valsts kancelejas, EM un Ventspils pilsētas domes darbībās). Taču nav pierādīts, ka A.Lemberga darbības būtu traucējušas MK rīkojuma izpildi, t.i., vērstas pretēji dienesta interesēm, un labas pārvaldības principa pārkāpums pats par sevi nerada kriminālatbildības pamatu.

2. Lai iestātos atbildība par Krimināllikuma 318.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, ir jākonstatē, vai šajā nodarījumā ir iestājušās likumā paredzētās sekas – būtisks kaitējums, kas ir obligātā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīme. Atbilstoši 1998.gada 15.oktobra likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību” 23.pantam, atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, ar kuru radīts būtisks kaitējums, iestājas, ja noziedzīgā nodarījuma rezultātā ne vien nodarīts ievērojams mantisks zaudējums, bet arī apdraudētas vēl citas ar likumu aizsargātās intereses un tiesības vai ja šāds apdraudējums ir ievērojams. Atbildība par Krimināllikuma 318.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu iestājas, ja minētās darbības izraisījušas smagas sekas atbilstoši likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību” 24.pantam, kurš nosaka, ka atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izraisījis smagas sekas iestājas tad, ja noziedzīgā nodarījuma rezultātā izraisīta cilvēka nāve, nodarīti smagi miesas bojājumi vairākām personām, mantisks zaudējums lielā apmērā vai radīts citāds smags kaitējums ar likumu aizsargātām interesēm un tiesībām.

Mantiskais zaudējums, saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību” 20.pantu, ir izdarīts lielā apmērā, ja nozieguma priekšmeta kopējā vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nav bijusi mazāka par piecdesmit tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu.

Analizējot apsūdzībā norādītās, noziedzīga nodarījuma izdarīšanas rezultātā iestājušās sekas, tiesa ņem vērā, ka Krimināllikuma 318.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir ar materiālu sastāvu jo tā rezultātā ir nodarīts būtisks kaitējums valsts varai vai pārvaldes kārtībai vai ar likumu aizsargātām personas tiesībām un brīvībām (skat.V.Liholaja. Noziedzīgu nodarījumu kvalifikācija: Likums. Teorija. Prakse. Otrais papildinātais izdevums.-Rīga: TNA.2007).

2.1. Valsts apsūdzība uzskata, ka A.Lemberga apzinātas rīkojumu Nr.122, Nr. 123, kā arī rīkojuma Nr. 808 2005.gada 23.februāra rīkojuma Nr.123 redakcijā nepildīšanas rezultātā, kas notikusi apsūdzībā no 3 līdz 26 rindkopai norādītajos apstākļos,

1) Ekonomikas ministrijai liegtas Likumā par ostām noteiktās tiesības uz pārstāvību Ventspils brīvostas valdē Ekonomikas ministrijas kompetences jautājumu nodrošināšanā.

Tiesa uzskata, ka minētais prokurora apgalvojums nav pierādīts, jo Likuma par ostām 8.panta trešā daļā noteikts, ka Rīgas ostas valdē un Ventspils ostas valdē katrā ir astoņi valdes locekļi: četri attiecīgās pašvaldības pārstāvji, kurus amatā ieceļ un no amata atbrīvo ar attiecīgās pilsētas domes lēmumu, un četri — ekonomikas ministra, finanšu ministra, satiksmes ministra un vides ministra izvirzīti pārstāvji, kurus amatā ieceļ un no amata atbrīvo Ministru kabinets.

Liecinieks A.S. liecināja, ka MK rīkojums Nr.122 neesot administratīvs akts, bet gan politisks lēmums, kaut arī saturot administratīvā akta pazīmes. Politiska lēmuma izdošanu pamato politisks motīvs, bet administratīvo aktu - tiesību norma. Politiskais motīvs esot redzams tajā apstākļi, kādā persona tiek izvirzīta amatam, proti, izvirzīšana nenotiekot pēc juridiskiem kritērijiem un nepakļaujoties juridiskai analīzei, piemēram,

Latvijas pilsonis, vecums, vīrietis, profesija. Tā esot sava veida politiskās kontroles forma, proti, ka politiskās partijas ieceļ savus pārstāvjus uzņēmumu lēmēj institūcijās, lai kontrolētu, kā šīs institūcijas strādā no politiskā redzesloka. Visbiežāk šī amatpersonas tiek identificētas kā konkrētās politiskās partijas pārstāvis (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l. 100-113, 169-177). Liecinieks A.Š. liecināja, ka MK rīkojumam esot divējāda daba. Saistībā ar valsts pārvaldi, tas esot juridisks akts, bet saistībā ar MK kā politisku darbību, tas esot politisks lēmums. Pārstāvji pārsvarā bijuši politiķu draugi un paziņas (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.160-161).

Tādējādi MK apstiprinātie ostu valžu locekļi ir nevis attiecīgo ministriju, bet gan ministru pārstāvji, kas izvēlēti pēc politiskiem kritērijiem.

2) Ekonomikas ministrijai liegta iespēja pilnvērtīgi izpildīt 1998.gada 8.janvāra Ministru prezidenta uzdevumu Nr. 01-01/1 „Par regulāru informācijas sniegšanas kārtību Latvijā izveidotajās speciālajās ekonomiskajās zonās un brīvostās”, tādējādi apdraudot valsts stratēģijas izstrādāšanu brīvostu un speciālo ekonomisko zonu darbībā.

Tiesa uzskata, ka prokurora pieņēmums, par Ekonomikas ministrijas tiesību un interešu apdraudējumu, nav pierādīts, jo Krimināllikuma 318.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums rada būtisku kaitējumu valsts varai un pārvaldes kārtībai, ja apdraud valsts un pašvaldību institūciju, valsts dienesta normālu darbību. Turklāt, atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. panta trešajai un ceturtajai daļai „.. (3) Valsts pārvalde darbojas sabiedrības interesēs. Pie sabiedrības interesēm pieder arī samērīga privātpersonas tiesību un tiesisko interešu ievērošana. (4) Valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu”.

Ministru prezidenta G.K. 1998. gada 8. janvāra uzdevumā norādīts: „Lai izpildītu Valdības deklarāciju par brīvo ekonomisko zonu darbības izvērtēšanu, nepieciešams ieviest regulāru informācijas sniegšanas kārtību par situāciju Latvijā izveidotajās speciālajās ekonomiskajās zonās un brīvostās”. Satiksmes ministrijai uzdots reizi ceturksnī sagatavot informāciju par Rīgas Tirdzniecības brīvostas un Ventspils brīvostas darbību, bet Ekonomikas ministrijai- par Liepājas speciālās ekonomiskās zonas un Rēzeknes speciālās ekonomiskās zonas darbību.

Ministru prezidenta uzdevums ir izdots viņa valdības deklarācijas ietvaros, un, izveidojot jaunu valdību, tiek pieņemta jaunās Valdības deklarācija. Turklāt, ar šo Ministra prezidenta rīkojumu uzdevums dots Satiksmes ministrijai.

Liecinieks Kr. K. liecināja, ka pats kā ekonomikas ministrs neesot pieprasījis nekādu informāciju no Ventspils brīvostas pārvaldes, ne arī valdes sēdes lēmumprojektus un pieņemtos lēmumus. Cik viņam esot zināms, EM neesot atteikta informācija. Neesot zināmi lēmumi, kuri būtu pieņemti pretēji valsts interesēm (tiesas sēdes protokols 19.sēj. l.l.73-78 un l.l.114-132).

Liecinieks I.S. liecināja, ka laika posmā, kad Ventspils Brīvostas valdes darbā nepiedalījies Ekonomikas ministrijas pārstāvis, neesot kritušie ekonomiskie rādītāji vai samazinājusies investīciju piesaiste. Informācija, kāda esot pieejama valdes loceklim, esot pieejama arī ministrijas ierēdņiem (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l. 86- 88). Liecinieks R.P. liecināja, ka starp valdes locekļiem veicamie pienākumi netiekot sadalīti un valdes sēdē visu izšķīris balsojums. Ekonomikas ministrs par Ventspils brīvostā

risināmajiem jautājumiem no liecinieka puses ticis informēts, taču galējo lēmumu pieņemšana bijusi R.P. kompetencē. Bez tam liecinieks paskaidroja, ka attiecībā uz balsojumu valdē viena valdes locekļa atšķirīgais viedoklis kopējo jautājuma izšķiršanu ietekmēt nevarot, un tā kā valdē neesot sadalīti pienākumi, tad arī jautājumos, kuri vairāk esot saistīti ar ekonomiku, Ekonomikas ministrijas pārstāvja viedoklim neesot izšķirošās nozīmes. Viņa viedoklim kāda jautājuma izšķiršanā nozīme bijusi tikai tajā gadījumā, ja bijis iespējams ar saviem argumentiem pārliecināt par savu viedokli pārējos valdes locekļus. Ja par kādu jautājumu radušās diskusijas, tad praksē tas ticis izdiskutēts (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.32-34). Liecinieks P.R. liecināja, ka Ventspils brīvostā darbojoties četru ministriju pārstāvji, taču darba pienākumi starp tiem neesot stingri nodalīti. Tas, kādā virzienā darbojas katrs no valdes locekļiem vairāk esot atkarīgs no katra valdes locekļa zināšanām individuāli. Tanī pat laikā, katram valdes loceklim esot jārisina kopēji saimnieciskie jautājumi, kā arī nozīme esot tam, cik katrs valdes loceklis vēlās būt iesaistīts darbā. No sava ministra liecinieks neesot saņēmis nekādus īpašus norādījumus par veicamajiem darbiem brīvostā. Tāpat liecinieks norāda, ka viena valdes locekļa klātbūtne vai prombūtne nespējot iespaidot ostas darbu (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.199-202). Liecinieks A.V. liecināja, ka pienākumi Ventspils brīvostas valdē neesot nodalīti. Visi jautājumi tikuši izvērtēti koleģiāli. Līdz ar to laika periodā, kad valdes darbā neesot piedalījies Ekonomikas ministrijas pārstāvis, tikušas ievērotas valsts intereses arī no ekonomiskā viedokļa (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.70). Liecinieks A.Š. liecināja, ka EM pārstāvis ostu valdē neesot vienīgais informācijas avots un saikne ar ostām. EM darbiniekiem jautājumu risināšanā esot iespēja kontaktēties ar Brīvostas pārvaldes pārvaldnieku un risināt ekonomiskas dabas jautājumus. Viena no institūcijām, kas veicot sadarbību ar ostām, esot Latvijas ostu padome, kur pārstāvētas visas ostas. Attiecībā par investoru piesaisti EM esot specializēta aģentūra- Latvijas investīciju un attīstības aģentūra, kura tiekot finansēta no valsts budžeta, un kurai esot pārstāvniecības 10 ārvalstīs. Kopējais darbinieku skaits- apmēram 200 un tā vistiešākais pienākums esot piesaistīt Latvijai investīcijas. Ostu padomes mērķis esot koordinēt tranzītpolitiku Latvijā. Tas esot formāts, kurā ikvienam ministram esot iespēja ierosināt jebkuru jautājumu ostas padomes sēdē. Izvērtējot EM dokumentāciju, konstatējis, ka tur neesot norādīts, ka valstij būtu nodarīts kāds kaitējums. Kr.K. vēstulē KNAB esot bijis norādīts, ka to varot konstatēt tikai tiesa kriminālprocesā noteiktajā kārtībā. Ekonomikas ministra amatā esot stājies 2006. gada 9. aprīlī. Aprīļa sākumā MK jau bija skatījis jautājumu par ostām. Tajos dokumentos bija konstatēts, ka kravu apgrozījums Ventspils ostai pieaudzis, neviena no ministrijām, kurām prasīts sniegt viedokli, nebija norādījusi ne uz kādiem kaitējumiem (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.151-162).

EM 2006. gada 7. septembra vēstulē norādīts: "Atkārtoti apliecinām, ka Ventspils brīvostas darbībai sakarā ar ekonomikas ministrijas pārstāvja nepiedalīšanos Valdes darbībā laika periodā no 2005. gada 23. februāra līdz 2006. gada 3. martam nav radīts būtisks kaitējums (materiālais vai aizskārums ar likumu noteiktajām citās personas tiesībām vai interesēm), ko apliecina Ventspils brīvostas apgrozījuma pieaugums. Arī citu ar likumu aizsargātu tiesību un interešu aizskārums nav konstatēts. „ (18.sējums l.l.24-25) RAPLM 2006. gada 25. maija vēstulē norādīts: „Sniedzot atbildi uz jautājumu, kādi pēc RAPLM ieskata valsts pārvaldei, neapstiprinot ostas valdē EM pārstāvi, norādām, ka mūsaprāt, par valsts pārvaldei nodarītajiem zaudējumiem viennozīmīgi spriest nevar, jo EM pārstāvis ir viens no astoņiem ostas valdes locekļiem un būtiska ietekme lēmuma

pieņemšanai tam nav. Tāpat EM vilcināšanās precizējot rīkojumus liecina, ka EM pārstāvja dalība ostas valdē nav būtiska” (14.sējums l.l. 87-90). Satiksmes ministrija, saskaņā ar ministrijas nolikumu, ir centrālā izpildvaras iestāde, kas izstrādā un realizē valsts politiku sauszemes transporta, jūrniecības, aviācijas, sakaru un informātikas nozarē. 2006. gada 1. jūnija Satiksmes ministrijas vēstulē norādīts, ka „...Ventspils pilsētas domes rīcība attiecībā uz LR ministru kabineta 2005. gada 23. februāra rīkojumu Nr. 122 „Par O.G. iecelšanu Ventspils ostas valdes locekļa amatā” nav ietekmējusi Ventspils brīvostas darbību, jo neradīja un nevarēja radīt jebkādu kaitējumu valsts pārvaldes iekārtai, un neapdraudēja citas ar likumu aizsargātās intereses un tiesības. Ventspils brīvostai materiāls kaitējums nav konstatējams, tieši pretēji, acīmredzams ir Ventspils brīvostas neto apgrozījuma pieaugums. Nav konstatējams arī citu ar likumu aizsargātu interešu un tiesību aizskārums, jo šajā periodā satiksmes ministrijā nav griezusies neviena fiziska vai juridiska persona, kura norādītu uz šādu savu interešu un tiesību aizskārums” (18. sējums l.l.26-27).

Ministru prezidents un MK ir saņēmis regulāru informāciju par Ventspils brīvostas darbību, par ko liecina EM 2006. gada 23. maija Informatīvais ziņojums par Rīgas, Ventspils brīvostām un Liepājas speciālo ekonomisko zonu, EM 2005. gada 16. novembra Informatīvai ziņojums „Par brīvostu un speciālo ekonomisko zonu darbību 2004. gadā un 2005. gada 1. pusgadā” (18.sējums l.l. 102-136). No minētajiem dokumentiem redzams, ka Ventspils brīvostas ekonomiskie rādītāji ir uzlabojušies.

Laika periodā no 2005. gada februāra līdz 2006. gada 18. aprīlim ir notikušas visa valdes sēdes, visas valdes sēdes bijušas lemttiesīgas(22.sēj. l.l.34)

3)Ievērojot disproporciju starp valsts un pašvaldības interešu pārstāvību Ventspils brīvostas valdē, apdraudētas to personu intereses, kuras saskaņā ar Likuma par ostām 7. pantu un Ventspils brīvostas likumu, skar Ventspils brīvostas valdes pieņemtie lēmumi.

Tiesa uzskata, ka Valsts apsūdzībā nav norādītas un arī tiesas izmeklēšanā netika pārbaudītas, kuru personu intereses un kādā veidā tās ir aizskartas, un konkrēti kāds kaitējums ir nodarīts. Šādos apstākļos nav iespējams novērtēt kaitējumu kā būtisku krimināltiesiskā izpratnē.

4)O.G. liegtas un apdraudētas sekojošas viņa tiesības un likumīgās intereses:
- par laika periodu no 2005.gada 23.februāra līdz 2005.gada 18.aprīlim O.G. liegtas tiesības uz valdes locekļa atalgojumu - kompensāciju 0,07% apmērā no Ventspils brīvostas pārvaldes ieņēmumiem par summu ne mazāku kā 1552,6 LVL apmērā,
- par laika periodu no 2005.gada 18.aprīļa līdz 2006.gada 9.februārim O.G. liegta minimālā garantētā samaksa par piedalīšanos valdes sēdēs 19, 07 LVL apmērā,
- par laika periodu no 2005.gada 18.aprīlim līdz 2006.gada 9.februārim apdraudētas O.G. tiesības ar sava darba sekmīgiem rezultātiem, īpašu ieguldījumu un gadījumos, ja viņa darbība sekmējusi Ventspils brīvostas attīstību, saņemt prēmiju 0,07% apmērā no brīvostas pārvaldes ieņēmumiem par summu ne mazāku par 5000 LVL,
Kopumā O.G. nodarītais tiešais materiālais zaudējums sastāda 1571,67 LVL – kā garantētais negūtais ienākums, kā arī apdraudētas tiesības uz prēmijas saņemšanu par summu ne mazāku kā 5000 LVL apmērā,

- sociālā nodokļa nenomaksāšana 33, 09% apmērā no obligātā iemaksu objekta (2200 LVL par reprezentācijas izdevumiem, 1552,6 LVL kompensācijas apmērā, kā arī 19, 07 LVL kā minimālā garantētā samaksa par piedalīšanos valdes sēdēs t.i., par kopējo summu ne mazāku Ls 3771,67), kā rezultātā ir apdraudētas O.G. tiesības iegūt likumā „Par valsts sociālo apdrošināšanu” noteiktos sociālās apdrošināšanas pakalpojumus tādā apmērā, kas atbilst sociālā nodokļa nenomaksātajai daļai.

Tiesa uzskata, ka nav pierādīts O.G. nodarītais tiešais mantiskais zaudējums, jo iespējamie ieņēmumi nav vērtējami kā zaudējumi krimināltiesiskā izpratnē. O.G. neuzsāka veikt valdes locekļa amatu. Līdz ar to, saskaņā ar Ventspils brīvostas valdes priekšsēdētāja 2004.gada 21.decembra izdoto rīkojumu (14. sēj.l.1.59), kurā noteikts, ka kompensāciju par darbību Ventspils brīvostas valdē, pārstāvniecības izdevumus un prēmijas valdes locekļiem tiek aprēķinātas no nākamās Ventspils brīvostas valdes sēdes dienas pēc Ventspils domes lēmuma pieņemšanas par attiecīgā valdes locekļa pieņemšanu/iecelšanu Ventspils brīvostas valdē, O.G. nepienācās saņemt apsūdzībā norādīto ienākumu 0,07% apmērā no Ventspils brīvostas pārvaldes ieņēmumiem. O.G. nepiedalījās nevienā valdes sēdē un līdz ar to, arī Ventspils pilsētas domei nebija pienākums maksāt O.G. Ls 19,07 kā garantēto minimālo samaksu par piedalīšanos Ventspils brīvostas valdes sēdēs.

Nav pierādīts prokurora apgalvojums, ka 2004.gada 21.decembra rīkojums ir sastādīts ar atpakaļejošu datumu, jo tiesas sēdē liecinieki I.S. (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.1.83), A.G. (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.1.54) liecināja, ka minētais rīkojums ir sastādīts pēc auditoru aizrādījumiem. Pretēji pierādījumi tiesas izmeklēšanas laikā netika iegūti.

Formāli šis negūtais ienākums varētu tikt uzskatīts par O.G. apdraudētajām interesēm, taču tiesa uzskata, ka personas intereses ir apdraudētas, ja persona nevar realizēt savas tiesības. Ar liecinieku liecībām tiesas sēdē ir pierādīts, ka O.G. pastāvēja iespējas risināt jautājumu par viņa iecelšanu valdes locekļa amatā, kas netika pilnībā realizēta. Tā lieciniece D.B. tiesas sēdē liecināja, ka O.G. bija tiesības kā Ventspils domes deputātam, pievienojot visus nepieciešamos dokumentus, virzīt lēmumprojektu, par viņa pieņemšanu Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā, apstiprināšanai Ventspils domes sēdē (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.1.21). Lieciniece A.J.-F. tiesas sēdē liecināja, ka lai ieņemtu amatu Ventspils pašvaldībā, valsts amatpersonai esot jāraksta iesniegums ar lūgumu pieņemt viņu darbā. Komentējot O.G. iesniegumus Ventspils pilsētas domei, lieciniece norāda, ka O.G. nevienu no rakstītajiem iesniegumiem nav adresējis kā lūgumu viņu personīgi pieņemt darbā (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.1.29-30). Liecinieks O.G. tiesas sēdē paskaidroja, ka zinājis par to, ka saskaņā ar Ventspils domes nolikumu, Ventspils Brīvostas locekļus darbā pieņemot dome, bet uzskatījis, ka viņam domē ar iesniegumu par pieņemšanu darbā neesot jāgriežas (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.1. 41-43). Liecinieks G.L.-L. tiesas sēdē liecināja, ka Likumības komisijā ticis skatīts deputāta O.G. iesniegums un sagatavotais lēmumprojekts. Komisija O.G. ir norādījusi uz lēmumprojektā konstatētajiem trūkumiem, kurus bija nepieciešams novērst, bet atkārtoti ar izlabotu lēmumprojektu O.G. Likumības komisijā nav griezies un līdz ar to nav turpināta lēmumprojekta virzīšana izskatīšanai domes sēdē (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.1. 142-145). Skatīt tiesas secinājumus sprieduma motīvu daļas 1.6. – 1.7. punktu.

Apsūdzībā norādītā noziedzīgā nodarījuma sekas - O.G. apdraudētās tiesības saņemt prēmiju ne mazāku kā Ls 5000 apmērā, nav pierādītas, jo saskaņā ar Ventspils brīvostas valdes nolikuma 4.5. punktu (18.04.2005. redakcijā – 9.sējums l.l. 151) valdes locekļus var prēmēt kas par sekmīgiem darba rezultātiem, kā arī tiek ņemts vērā katra valdes locekļa īpašais ieguldījums Ventspils brīvostas darbā, vai valdes locekļa darbība tiek atzīta par tādu, kas sekmējusi Ventspils brīvostas attīstību. Līdz ar to šāds tiesību apdraudējuma apmērs ir atzīstams tikai par pieņēmumu, ko nevar vērtēt kā pierādījumu.

Tiesa uzskata, ka nav pierādīts apsūdzības apgalvojums par O.G. apdraudētajām tiesībām iegūt likumā „Par valsts sociālo apdrošināšanu” noteiktos sociālās apdrošināšanas pakalpojumus, jo apsūdzība nav norādījusi kādas tiesības par kādu konkrētu sociālās apdrošināšanas pakalpojumu ir apdraudētās, kāds kaitējums ir nodarīts un kāpēc šis apdraudējums ir vērtējams kā būtisks krimināltiesiskā izpratnē.

2.2. Apsūdzība uzskata, ka A.Lemberga publiski izteikto apzināti nepatieso apgalvojumu ietekmē par Ekonomikas ministrijas un Ministru kabineta bezdarbību, kuri atspoguļoti apsūdzības 28.rindkopā, kā arī ar konkursa izsludināšanu un konkursa procedūras organizēšanu, pie apstākļiem, kas norādīti apsūdzībā 19., 20., 23., 27. rindkopā, grauts Ministru kabineta un Ekonomikas ministrijas prestižs un radīta neuzticība valsts varai. Kā arī apvainojot ekonomikas ministru noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas atspoguļoti apsūdzības 29. rindkopā, grauts Ekonomikas ministrijas un ekonomikas ministra kā politiskas personas prestižs un radīta neuzticība valsts varai.

Tiesa uzskata, ka juridiskās personas pozitīva reputācija, kas atšķirībā no fiziskas personas ir vērtējama tikai profesionālajā sfērā, ir garants tās veiksmīgai darbībai nākotnē. Turklāt juridiskās personas reputācijai ir tieša saikne ar tās ekonomisko stabilitāti. Prestiža graušanas kaitīgums izpaužas apstākļi, ka apzināti nepatiesu ziņu izplatīšanas vai citu darbību veikšanas gadījumā kaitējums galvenokārt tiek nodarīts sabiedriskajam vērtējumam. Valsts apsūdzība nav pierādījusi, ka apsūdzētā darbības ir ietekmējušas sabiedrības attieksmi pret Ekonomikas ministriju, ka apsūdzētā darbību rezultātā būtu mazinājusies sabiedrības uzticība valsts varai, kā rezultātā minētie apgalvojumi ir vērtējami kā prokurora pieņēmumi. Bez tam, Kr.K., kas inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā pildīja ekonomikas ministra pienākumus tiesas sēdē liecināja, ka viņš sevi par cietušo neuzskatot un neko neesot uztvēris personiski, jo esot politiķis, par kuru nepārtraukti tiek izteikti nepatiesi apgalvojumi (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.121.).

2.3. Apsūdzība uzskata, ka ievērojot Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtajā un piektajā daļā noteikto valsts pārvaldes principu pārkāpumus, kā arī ar plašsaziņas līdzekļos atspoguļoto un paša A.Lemberga komentēto rīcību, kas norādīta apsūdzības 28. rindkopā, kā arī ar konkursa izsludināšanu un vadīšanu pie apstākļiem, kas atspoguļoti apsūdzībā 19., 20., 23., 27.rindkopā,

1) ir ticis grauts Ventspils pilsētas domes prestižs, kā arī diskreditēts pašvaldības domes priekšsēdētāja amats.

Tiesa uzskata, ka nav pierādīts, ka būtu grauts Ventspils domes prestižs. Plašsaziņas līdzekļos atspoguļoto rīcību tiesa nevērtē kā pierādījumu sprieduma 1.11.punktā minēto apsvērumu dēļ.

Bez tam, ar sabiedriskās domas pētījumu centra „SKDS” veiktās socioloģiskās aptaujas rezultātiem pierādīts, ka 2006. gada februārī Ventspils pilsētas domes priekšsēdētāja darbu pozitīvi vērtējuši 79% respondentu, bet augusta mēnesī 86% respondentu, bet Ventspils pilsētas domes darbu 2006. gada augusta mēnesī pozitīvi vērtējuši 94% respondentu (20. sējums l.l. 46-100). Ņemot vērā šos pētījumu rezultātus, tiesa uzskata, ka pretēji apsūdzībā norādītajam, Ventspils domes priekšsēdētāja sabiedriskais vērtējums ir paaugstinājies, papildus tam, ka Ventspils domes darbs no sabiedrības puses tiek vērtēts vēl augstāk.

2) nelietderīgi izmantoti Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājam, kā valsts amatpersonai piešķirtie resursi, un proti, nelietderīga sava un savu padoto darbinieku darba laika izmantošana, kas varēja tikt veltīts pašvaldības likumīgo tiesību un interešu nodrošināšanai, kā arī intensīvās sarakstes dēļ, kas atspoguļota apsūdzībā no 6. līdz 27. rindkopai, bezmērķīgi noslogotas citas valsts institūcijas – Ministru kabinets, Valsts kanceleja, Ģenerālprokuratūra un Ekonomikas ministrija, kas traucējis to normālu darbu.

Tiesā netika iegūti pierādījumi, ka apsūdzētā darbību rezultātā ir aizskartas pašvaldības likumīgās tiesības vai intereses, vai traucēts augstāk minēto valsts institūciju normāls darbs. Saskaņā ar „Valsts pārvaldes iekārtas likumu” 10.panta pirmo punktu „Valsts pārvalde ir pakļauta likumam un tiesībām. Tā darbojas normatīvajos aktos noteiktās kompetences ietvaros. Valsts pārvalde savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim”. Darbības, kuras tiek veiktas valsts institūcijās, tiek veiktas tās kompetences ietvaros. Tiesas izmeklēšanā netika gūti pierādījumi tam, ka apsūdzētā darbību rezultātā, valsts iestādes būtu veikušas darbības, kas tām ar likumu nav deleģētas. Līdz ar to valsts iestādes darbs nevar tikt traucēts, ja šī valsts iestāde strādā noteiktās kompetences ietvaros. Turklāt, tiesa uzskata, ka apsūdzība norādot uz bezmērķīgi noslogotām valsts institūcijām, nav norādījusi, cik lielā mērā ir ietekmēts normāla darba process, kā arī nav norādes kādas un cik lielā mērā ar likumu aizsargātās tiesības un intereses ir aizskartas.

3)uzdodot Ventspils brīvostas pārvaldniekam I.S. zvērinātu advokātu birojā pieprasīt atzinumu par Valsts kancelejas direktores vietnieces E.E. paraksta tiesībām pie apstākļiem, kas norādīti apsūdzības 6. un 7.rindkopā, Ventspils brīvostas pārvaldei nodarīts materiāls zaudējums 82,60 LVL apmērā, ko sastāda zvērinātu advokātu birojam „Ludiņš&Krastiņš” apmaksātais honorārs.

Minētais apsūdzības apgalvojums tiesas izmeklēšanā neguva apstiprinājumu. Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka ostas pārvaldniekam nekādu rīkojumu par advokātu biroja pakalpojumu izmantošanu nav devis(tiesas sēdes protokols 23.sēj. .l.l.140). To noliedza arī liecinieks I. S., kurš paskaidroja, ka pēc savas iniciatīvas izmantojis advokātu biroja pakalpojumus, ar kuru noslēgt līgums par pakalpojumu

sniegšanu (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.81). Turklāt Ventspils brīvostas pārvalde nav pieaicināta procesā par cietušo.

2.4. Apsūdzība uzskata, ka atgriežot 2005.gada 16., 23.augusta, 19.septembra O.G. iesniegumus iesniedzējam, un nesniedzot atbildi pēc būtības (sk. apsūdzības 13. līdz 15.rindkopas), kā arī nesniedzot atbildi pēc būtības uz 2005.gada 21.decembra O.G. iesniegumu (sk. apsūdzības 20.rindkopu), kā arī ar konkursa izsludināšanu un konkursa procedūras vadīšanu (sk. apsūdzības 19., 20., 23., 27. rindkopas), kā arī apzināti nepatiesiem izteikumiem masu saziņas līdzekļos (sk. apsūdzības 28.rindkopu), pausta acīmredzami diskriminējoša attieksme pret O.G., tādējādi pārkāpjot Satversmes 91.pantā paredzēto personas diskriminācijas aizliegumu.

Tiesa uzskata, ka ar diskrimināciju tiek saprasts, ka analogiskās situācijās ar vienu personu apietas sliktāk nekā ar citu viņa rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, vecuma, invaliditātes vai seksuālās orientācijas dēļ, t.i., nepamatotu atšķirīgu attieksmi kāda aizliegta pamata dēļ.

Tiesiskās vienlīdzības princips liek vienādi izturēties pret personām, kas ir vienādos un salīdzināmos apstākļos. Tiesiskās vienlīdzības princips pieļauj un pat prasa atšķirīgu attieksmi pret personām, kas atrodas atšķirīgos apstākļos. Tiesas sēdē tika pierādīts, ka O.G. neatradās vienādos apstākļos ar pārējām, apsūdzības norādītajām personām, jo ar liecinieču D.B., A.J.-F., liecībām pierādīts, ka O.G. nav Ventspils pilsētas domei rakstījis iesniegumu ar lūgumu pieņemt viņu darbā. To tiesas sēdē apliecināja arī pats O.G., norādot, ka viņam domē ar iesniegumu par pieņemšanu darbā neesot jāgriežas, jo ar MK rīkojumu esot iecelts pārstāvēt valsts daļu Ventspils brīvostas valdē. Turpretī tiesas sēdē nopratinātie liecinieki P.R., V.A., R.P., A.V. liecināja, ka ir rakstījuši Ventspils domei iesniegumu par viņu pieņemšanu darbā, lai varētu uzsākt valdes locekļa pienākumu izpildīšanu Ventspils brīvostā.

Līdz ar to, tiesa uzskata, ka šajās apsūdzības norādītajās darbībās nav saskatāma diskriminācija, jo nav pierādīts, ka apsūdzētais analogiskās situācijās būtu rīkojies atšķirīgi.

Turklāt, norādot uz apsūdzētā diskriminējošo attieksmi pret liecinieku O.G., prokurors nav norādījis, kāds kaitējums veicot minētās darbības ir nodarīts, un kāda aizliegta pamata dēļ ir notikusi diskriminācija.

Bez tam, tiesas sēdē liecinieks O.G. liecināja, ka konkursa izsludināšanu un A.Lemberga izteikumus masu saziņas līdzekļos viņš ir uztvēris kā viņa godu un cieņu aizskarošus. Atbildība par goda un cieņas aizskaršanu paredzēta KL 156.-158.pantā, kas saskaņā ar KLP 102. pantu ir privātas apsūdzības lieta. Privātās apsūdzības lietu var ierosināt tikai uz cietušā iesnieguma pamata, kurā izteikts viņa viedoklis, par nodarītā kaitējuma apmēru. O.G. nav tiesā iesniedzis sūdzību par viņam nodarīto kaitējumu, kā arī tiesas sēdē liecināja, ka viņš nevar nopamatot viņam nodarīto kaitējumu un nevēlas būt par cietušo. Līdz ar to, tiesa uzskata, ka nav pierādīts, ka A.Lembergs ar šīm apsūdzībā norādītajām darbībām būtu nodarījis kaitējumu O.G..

2.5. Izvērtējot kaitējumu, tiesa uzskata, ka jāņem vērā apstākļi, ka neviena no valsts institūcijām nav nodefinējusi kaitējumu valsts varai vai pārvaldes kārtībai, un šajā jautājumā nav vienota valsts nostāja. Ekonomikas ministrs Kr.K. 2005. gada 21. oktobra iesniegumā ģenerālprokuroram lūdzis izvērtēt Ventspils domes amatpersonu rīcību, kuras

dēļ MK ieceltais pārstāvis nevarot uzsākt pildīt pienākumus Ventspils brīvostas valdē (1. sējums I.I.4). Uz KNAB 2006. gada 6. februāra pieprasījumu, kurā lūgts informēt, vai EM ir radies kāds materiāls vai cita rakstura kaitējums sakarā ar to, ka ekonomikas ministra izvirzītais pārstāvis ilgstoši netiek pieņemts darbā Ventspils ostas valdē (7. sēj. I.I.119), ekonomikas ministrs Kr.K. 2006. gada 23. februārī sniedzis atbildi, ka „...varētu būt radīts smags kaitējums valsts pārvaldes kārtībai. Minētā kaitējuma pastāvēšanu var konstatēt tikai tiesa kriminālprocesa kārtībā” (7. sēj. I.I. 121-122). Uz atkārtotu KNAB mutisko lūgumu, ekonomikas ministrs sniedzis atbildi, ka „... konkrētus mantiskos zaudējumus šajā situācijā praktiski nav iespējams noteikt, taču Ventspils pilsētas dome un Ventspils brīvostas pārvalde ir radījusi kaitējumu valsts pārvaldes kārtībai” (7. sēj. I.I.124-125). Ministru prezidents uz KNAB 2006. gada 7. februāra pieprasījumu par kaitējumu (7. sēj. I.I.126), 2006. gada 9. martā sniedzis atbildi, ka „...Ekonomikas ministrijas pārstāvja neatrašanās Ventspils brīvostas valdē, iespējams, ir radījusi morālu kaitējumu valsts pārvaldes kārtībai (7. sēj. I.I.128-129). Taču attiecīgās valsts institūcijas- EM, RAPLM, Satiksmes ministrija devušas rakstiskus atzinumus, ka nekāda veida kaitējums nav konstatēts. (Skat. sprieduma 2.1. punkta 2. apakšpunkta motīvus).

Līdz ar to tiesa atzīst, ka nav pierādītas Krimināllikuma 318. pantā paredzētās sekas.

3. Nepastāvot būtiska kaitējuma esamībai atbilstoši Krimināllikuma 318.pantā ietvertajām prasībām, nav konstatējama arī cēloņsakarība.

4. Tādējādi tiesa uzskata, ka nav pierādīta neviena no objektīvās puses obligātajām pazīmēm.

IV Subjektīvā puse.

1. Lai personu varētu saukt pie kriminālatbildības par dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, vainojamai darbībai ir jābūt tīšai, izdarītai ar tiešu vai netiešu nodomu.

2. Saskaņā ar KL 9. pantu noziedzīgais nodarījums atzīstams par izdarītu ar nodomu (tīši), ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi nodarījuma sekas un vēlējusies tās (tiešs nodoms), vai arī apzināti pieļāvusi šādu seku iestāšanos (netiešs nodoms).

3. Valsts apsūdzība uzskata, ka A.Lembergs personisku motīvu vadīts, nolūkā nepieļaut viņam nevēlamas personas- O.G., pieņemšanu Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā (apsūdzības 2.punkts); paust klaji ignorējošu attieksmi pret MK izdotajiem rīkojumiem Nr. 122 un Nr. 123; šim procesam radīt lielu sabiedrisko rezonansi; paust acīmredzami diskriminējošu attieksmi pret O.G. (apsūdzības 19. punkts).

No minētā secināms, ka prokurors prezumējis, ka A.Lembergs viņam inkriminētās darbības izdarījis ar tiešu nodomu, jo noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts ar tiešu nodomu, nosaka motīvs, kas vienmēr radies pirms tā, jo nodoms rodas un nostiprinās motīva ietekmē, un motīvs virza personas gribu uz noziedzīga rezultāta sasniegšanu (skat. U. Krastiņš, V.Liholaja, A. Niedre Krimināllikuma komentāri. 1. grāmata. Vispārīgā daļa. Rīga:AFS,1999.)

4. Tiesa uzskata, ka nav pierādīts prokurora pieņēmums, ka apsūdzētais darbojies personīgu motīvu vadīts, nolūkā nepieļaut sev nevēlamas personas pieņemšanu Ventspils brīvostas valdē. Prokurors atsaucās uz liecinieka O.G. liecību, ka rīkojuma nepildīšanai bijuši politiski motīvi, jo O.G. ir partijas Jaunais laiks biedrs, un, ka varētu atklāties kādas

nelikumības brīvostas valdē. *Apsūdzētais* tiesas sēdē paskaidroja, ka viņam nav nekādu personisku motīvu, kas būtu vērsti pret O.G.. O.G. savulaik esot virzījis direktora amatam „Ventspils reiss”. Pēc 1998. gada, kad O. G. atstājis minēto amatu, pirmo reizi viņu saticis 2005. gada martā domes sēdē pēc pašvaldību vēlēšanām. Pret O.G. viņam neesot nekādu personisku motīvu, tieši pretēji, vairākkārtīgi esot balsojis par O.G. ievēlšanu dažādās domes komisijās. Neesot pierādīta nekāda veida diskriminācija pret O.G. - ne pēc politiskās piederības, ne dzimuma, tautības, vai cita veida diskriminācija (tiesas sēdes protokols 23. sēj. l.l. 136-137). Liecinieks *O.G.* liecināja pieļāvuma formā, ka viņa partejiskā piederība varētu nepatikt A.Lembergam (tiesas sēdes protokols 19.sēj. l.l.39) . Bijušais Ventspils brīvostas valdes loceklis P.R. arī bijis Jaunā laika biedrs un Ministru prezidenta E. Repšes padomnieks ostu jautājumos. Liecinieks *P.R.* tiesas sēdē liecināja, ka viņš esot partijas Jaunais laiks biedrs, bijis Ministru prezidenta E.Repšes padomnieks jūrniecības jautājumos. Strādājis Ventspils brīvostas valdē, savas partijas piederības dēļ nekādā veidā nav ticis diskriminēts, pazemots vai apspiests (tiesas sēdes protokols 19. sēj. l.l.200).

5. Tiesa uzskata, ka nav pierādīti 3. punktā minētie apsūdzētajam inkriminētie mērķi iepriekš spriedumā, analizējot nodarījuma objektīvo pusi, iztīrāto motīvu dēļ.

6. Apsūdzības runā prokurors vairākkārtīgi uzsvēra, ka apsūdzētais izvirzījis mērķi sakārtot valsts pārvaldi. Šāds apgalvojums tiesas izmeklēšanā neapstiprinājās ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem. Apsūdzētais tiesas sēdē uzsvēra, ka visu kriminālprocesā aprakstīto darbību rezultātā esot arī viņa nopelns valsts pārvaldes sakārtošanā.

Tiesa par būtisku apstākli uzskata faktu, ka jau uz krimināllietas nodošanu tiesai dienu- 2006. gada 21. jūliju, MK rīkojums Nr. 122 ”Par O.G. iecelšanu Ventspils ostas valdes locekļa amatā” atzīts par spēku zaudējušu ar MK 2006. gada 18.aprīļa rīkojumu Nr. 265. Ar tās pašas dienas MK rīkojumu Nr. 266 Ekonomikas ministrijas valsts sekretārs K.G. (norādīta deklarētā dzīves vieta) iecelts Ventspils ostas valdes (Ventspils brīvostas valdes) locekļa amatā. Bez tam ar 2006. gada 18. aprīļa MK rīkojumu Nr. 267 izdarīti grozījumi MK 2003. gada 24. decembra rīkojumā Nr. 808 „Par valsts pārstāvju iecelšanu Ventspils ostas valdes locekļu amatos”, kurā faktiski ir precizēto esošie valdes locekļi, papildinot rīkojumu ar viņu deklarētajām dzīves vietām (11. sējums l.l.100).

Šādos apstākļos tiesa secina, ka nav pierādīta A.Lemberga vaina un A.Lemberga darbības nav atzīstamas par ļaunprātīgām.

V Tiesa uzskata, ka prokurors apsūdzību ir balstījis nevis uz reāliem faktiem, kuru saturs veido KL 318.panta otrās daļas objektīvo pusi, bet gan uz pieņēmumiem. Pieņēmumi, juridiskas klauzulas, judikatūra var tikt izmantoti tikai kā netiešie pierādījumi, bet tie nevar tikt izmantoti kā pamatpierādījumi. Tas attiecas arī uz izmantoto ārvalstu tiesu praksi. Krimināllikuma I. nodaļa nosaka Krimināllikuma spēku telpā, kas pamatā balstīts uz teritoriālo principu. Atbilstoši Krimināllikuma 2. pantam persona, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu Latvijas teritorijā, atbild saskaņā ar šo likumu.

VI Atbilstoši Krimināllikuma 6. pantā noteiktajam noziedzīga nodarījuma jēdzienam, ka par noziedzīgu nodarījumu atzīstama ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta darbība vai bezdarbība, par kura izdarīšanu paredzēts kriminālsods, nepārprotami izriet, ka apsūdzību var pierādīt tad, ja pastāv visas četras noziedzīga nodarījuma sastāva

pazīmes. Ja nodarījumā trūkst kaut vai viena no noziedzīgā nodarījuma sastāva pamatpazīmēm, nav pamata konstatēt personas darbībā vai bezdarbībā konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu (skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināltiesības. Tiesu nama aģentūra.1999).

Tādējādi tiesa uzskata, ka A.Lemberga darbībās nav saskatāma dienesta stāvokļa ļaunprātīga izmantošana pretēji dienesta interesēm, nav pierādīta obligātā KL 318.panta otrās daļas paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīme- būtiska kaitējuma nodarīšana, kā rezultātā ir iestājušās smagas sekas, un nav pierādīta noziedzīga nodarījuma subjektīvā puse - personisks motīvs, nepieļaut nevēlamas personas pieņemšanu Ventspils brīvostas valdē un nepildīt MK rīkojumus. Tāpēc A.Lembergs pēc KL 318.panta otrās daļas ir attaisnojams.

Apsūdzība pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas.

Lai pierādītu apsūdzētā vainu par apzināti nepatiesu ziņojumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu nolūkā panākt krimināllietas ierosināšanu pret kādu personu, ja tā saistīta ar smaga vai sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu, ir nepieciešams konstatēt : 1) ziņojums ir apzināti nepatiess; 2) nolūks ir panākt krimināllietas ierosināšanu; 3) ziņojums satur apzināti nepatiesas ziņas par smaga un sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu.

1. Objektīvā puse. Nodarījums apdraud jurisdikcijas iestāžu likumam atbilstošas darbības intereses. Nodarījums objektīvi izpaužas kā nepatiess ziņojums par kādas citas personas noziedzīga nodarījuma izdarīšanu nolūkā panākt krimināllietas ierosināšanu.

1.1. Prokurors tiesas sēdē uzturēja apsūdzību, ka A.Lembergs 2005.gada 24.novembrī *parakstīja un nosūtīja apzināti nepatiesu ziņojumu* (oriģināltekstā - iesniegums) ģenerālprokuroram par iespējamo kriminālprocesa uzsākšanu pret O.G. un ekonomikas ministru Kr.K., zinot, ka Ventspils brīvostas valdē iecelts viņam pazīstamais O.G., personas kods 150147-11631. A.Lembergs ziņojumā *nepatiesi norādījis*, ka deputāts O.G. un Kr.K. izdarījuši noziedzīgus nodarījumus- krāpšanas mēģinājumu lielā apmērā un dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu mantkārīgā nolūkā, t.i., apzināti sagrozījis viņam zināmos faktus, no kuriem izrietot, ka - Ventspils pilsētas domes deputāts O.G., kurš bija griezies Ventspils pilsētas domē ar lūgumu pieņemt viņu Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā, nav tas O.G., kas norādīts rīkojumā Nr. 122;

- ekonomikas ministrs Kr.K. ar savām darbībām (O.G. iesnieguma pārsūtīšanu Ģenerālprokuratūrai), izmantojot savu dienesta stāvokli, atbalsta tādas personas prettiesiskas darbības, kura nekad nav bijusi iecelta Ventspils brīvostas valdes locekļa amatā.

1.2. *Apsūdzētais* noliedz, ka viņa nolūks bijis panākt kriminālprocesa ierosināšanu un iesniegumu rakstījis pieņēmumu formā. Iesnieguma tapšanas mērķis bijis izvērtēt notiekošo, jo O.G. un Kr.K. darbībās neesot bijis loģikas, pirmais neesot rakstījis iesniegumu par pieņemšanu darbā, otrs- neko neesot virzījis. O.G. uzrakstījis vēstuli, lai viņa kontā pārskaitot naudu. Viss informācijas kopums viņam esot ļāvis izdarīt pieņēmumu, ka tur esot kāda blēdība. Vēlāk sapratis, ka mērķis bijis iesaistīt prokuratūru. Deputāti A.L. un O.G. no ievēlēšanas brīža nepārtraukti rakstījuši sūdzības, iesaistījuši

prokuratūru un KNAB. Ja dome būtu pieņēmusi neidentificētu personu brīvostas pārvaldē, pēc tam par to būtu tapusi sūdzība. Viņa iesniegumā prokuroram neesot lūguma ierosināt kriminālprocesu. Nepamatoti prokurors norādot, ka publiskie izteikumi pierādot viņa mērķi ierosināt kriminālprocesu pret Kr.K. Prokuratūras paziņojums par kriminālprocesa ierosināšanu izskanējis ziņu lentēs 29.12.2005. īsi pirms darba dienas beigām, ap plkst.17.00. Par šo informāciju uzzinājis no preses cilvēkiem, kuri prasījuši viņa paskaidrojumus par šo faktu. Šie cilvēki viņam snieguši informāciju par kriminālprocesa ierosināšanu, t.sk. pret Kr.K. Uz jautājumu atbildējis, ka viņam nekas neesot zināms, ka pret viņu ierosināts kriminālprocess, ka tas varot būt tikai pret Kr.K. Sākotnējā informācija viņam esot bijusi tāda, tādēļ viņš varot būt maldījies. Prokurora norādītie izteikumi laikrakstā „Ventas Balss” esot izrauti no konteksta. Nepamatoti prokurors kā pierādījumu minot to, ka neesot izšķiroša nozīme tam, vai viņš esot zinājis par kuru O.G. ir runa rīkojumos, jo šajā gadījumā pietiekot konstatēt to, ka viņš neko neesot darījis, lai iegūtu papildus nepieciešamo informāciju par rīkojumā minētās personas datiem. Apsūdzētais uzskata, ka tam esot izšķiroša nozīme un viņa pienākums neesot bijis vākt informāciju. Tas, ka O.G. savam deputāta iesniegumam un lēmuma projektam pievienojis Valsts kancelejas apstiprinātus MK rīkojumu kopijas, neko nepierādot. O.G. pie viņa neesot griezies un šajos MK rīkojumos neesot norādīts, ka iecelts deputāts O.G. (tiesas sēdes protokols 23. sēj. l.l.175-198).

1.3. Tiesa uzskata, ka valsts apsūdzība nav pierādījusi, ka A.Lemberga iesniegums saturētu apzināti nepatiesas ziņas. Tiesas izmeklēšana tika noskaidrots, ka O.G. domē griezies ar iesniegumiem, izmantojot savu deputāta statusu, un nevienā no iesniegumiem nav lūdzis sevi pieņemt Ventspils brīvostas valdē. Ne O.G., ne ekonomikas ministrs, kurš ir atbildīgs par MK rīkojuma izpildi, nav iesnieguši ne Ventspils pilsētas domē, ne Ventspils brīvostas pārvaldē dokumentus, kas apliecinātu, ka MK rīkojums Nr. 122 attiektos uz Ventspils pilsētas domes deputātu O.G. O.G. liecināja, ka viņš esot valsts iecelts pārstāvis, tādēļ viņam nekas vairāk neesot jādara. Ekonomikas ministrs uzskatīja, ka viņa pienākums beidzas ar MK rīkojuma publicēšanu laikrakstā „Latvijas Vēstnesis” un, ka viņš var nepildīt Ministru prezidenta rezolūciju par atbilstošas pilnvaras izsniegšanu O.G., kurā būtu norādīti O.G. identificējoši dati, jo ģenerālprokuratūra ir uzsākusi kriminālprocesu (11.sējums l.l.47).

A.Lembergs iesniegumā norādījis faktus, kas bija viņa rīcībā un tiesā tika pierādīts fakts, ka Ventspils pilsētas domes deputāts O.G. netika identificēts ar MK rīkojumu Nr. 122 līdz pat rīkojuma atzīšanai par spēkā neesošu (2006. gada 18. aprīlim).

1.4. Prokurors uzturēja apsūdzību pamatojoties uz apsūdzētā izteikumiem masu mēdijos. Tiesa, pamatojoties uz KPL 15. pantā noteikto objektivitātes principu, norobežojas no jebkura masu mēdijos izteiktā viedokļa un nevērtē lietas materiālos esošos dokumentus kā pierādījumus.

2. Subjektīvā puse. Lai personu sauktu pie atbildības par apzināti nepatiesu ziņojumu, darbībai ir jābūt tīšai ar nodomu un personai jāapzinās, ka sniegtās ziņas ir nepatiesas un tās ir sniegtas ar īpašu nolūku- panākt konkrētas personas saukšanu pie kriminālatbildības. Saskaņā ar KL 9. pantu noziedzīgais nodarījums atzīstams par izdarītu ar nodomu (tīši), ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi nodarījuma sekas un vēlējusies tās (tiešs nodoms).

2.3. Tiesā tika konstatēts, ka 2005. gada 24. novembra iesniegumu apsūdzētais rakstījis pieņemumu formā, kurā lūgts „izskatīt jautājumu par iespējamo kriminālprocesa uzsākšanu pret domes deputātu O.G. un ekonomikas ministru Kr.K.” (1. sējums l.l. 40-41) un šajā iesniegumā nekas nav izvirzīts apgalvojuma formā.

2.4. Latvijā informācijas atklātības princips ir nostiprināts vairākās Satversmes normās. Satversmes 100.pants līdzīgi kā Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10.panta pirmā daļa paredz ikvienam tiesības brīvi iegūt, paturēt un izplatīt informāciju. Savukārt 104.pants noteic, ka ikvienam ir tiesības vērsties valsts vai pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības. Tādējādi Satversmes 100.pantā ir nostiprinātas indivīda tiesības uz informācijas brīvību, bet Satversmes 104.pantā valsts pienākums nodrošināt indivīdu ar viņa prasīto informāciju. A.Lembergs ir griezies valsts iestādē ar iesniegumu, norādot informāciju par viņam zināmiem faktiem. Prokuroram, atbilstoši Prokuratūras likuma 16.pantam, ir pienākums veikt nepieciešamos pasākumus personu un valsts tiesību un likumīgo interešu aizsardzībai, izvērtēt un sniegt atbildi iesniedzējam.

Šādos apstākļos tiesa uzskata, ka apsūdzība nav pierādījusi faktu, ka apsūdzētā ziņojums saturētu apzināti nepatiesas ziņas, un ka A.Lembergam būtu bijis nolūks panākt kriminālprocesa uzsākšanu pret minētajām personām. Tāpēc A.Lembergs pēc KL 298. panta otrās daļas ir attaisnojams.

Pamatojoties uz teikto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511. pantu, 512. pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

AIVARU LEMBERGU, atzīt par nevainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 318.panta otrās daļas, 298.panta otrās daļas un attaisnot, jo apsūdzētajam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos nav noziedzīga nodarījuma sastāva.

Drošības līdzekli- sūtījuma saņemšanas adreses paziņošana, atcelt.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai vai kasācijas kārtībā LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu tiesu departamentam, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese/ paraksts/
NORAKSTS PAREIZS.
Tiesnese